

ምስጋና

ይህንን መጽሐፍ ለማሳተም በገንዘብ ለረዱኝ፣ በኮምፒውተር በመጻፍና በኤሌትሮኒክ ክፍተኛ አስተዋጽኦ ላበረከቱት፤ በእርማትና የተለያዩ ዋቢ መጽሐፍትን በማቅረብ ለተባበሩኝና ማንኛውም የሞራልና የማቴሪያል ድጋፊ ላደረጉልኝ ወንድሞቼ እና አህቶቼ የላቀ ምስጋናዬን እያቀረብኩ አላህ ለሁላችንም ምንዳችንን እንድንከፍለን እለምናለሁ።

አዘጋጁ

የአሳታሚው ማስታወሻ

«ታላቅ ምክር ለአዲሱ ትውልድ» የመጀመሪያው ዕትም በመስከረም 1996 ታትሞ በገበያ ላይ ከዋለ በኋላ በብዙ ሰዎች ዘንድ ተቀባይነት ከማግኘቱም በላይ ተፈላጊነቱ እየጨመረ መጥቷል፡፡ የመጽሐፉ ስርጭት ሁሉንም የሀገሪቱን ክልሎች ያዳረሰ ከመሆኑም በላይ በውጭ ሀገር ለሚኖሩ የአማርኛ ቋንቋ አንባቢዎችም እንዲደርስ ለማድረግ ተሞክሯል፡፡ በተለይም በአገር ውስጥ ለክርስቲያኖችና ለሙስሊሞች በተሰረጩበት ወቅት ከፍተኛ አድናቆት አትርፏል፡፡ ለብዙ ሰዎችም ወደ እስልምና ኃይማኖት መግባት ሰበብ ሆኗል፡፡

ከተለያዩ መጽሐፉን ያነበቡ ግለሰቦች፣ የኮሌጆችና የሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት ተማሪዎች እና ከተለያዩ ማህበረሰቦች በቀረበልን አስተያየት መሠረት ይህንን መጽሐፍ በየጊዜው ለማሳተም ተገደናል፡፡ አላህ ከዚህ መጽሐፍ ተጠቃሚዎች ያድርገን፡፡ አሚን!

**በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።
መቅደም**

ምስጋና ለዓለማት ጌታ ለሆነው ለአላህ ይሁን። ሰላጎና ሰላም የነቢያት ሁሉ መደሚደሚያ በሆኑት በነቢዩ ሙሐመድና በቤተሰባቸው፤ እንዲሁም በባልደረቦቻቸው (በሰህቦቻቸው) እና እስከ ዕለተ ትንሳኤ ድረስ ፈለጋቸውን በተከተሉት ላይ ይውረድ።

ከዚህ በመቀጠል ለክርስቲያን ወገኖቻችን በነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓሊይሂ ወሰላም) በወረደውና የአላህ (ሱ.ወ) የመጨረሻው ቃል ኪዳን በሆነው ቅዱስ ቁርአን ላይ በመንተራስ ወደ አላህ አንድነት ጥሪ ማድረግ እንፈልጋለን። ይህም በሙስሊሙ ህብረተሰብ ላይ የተጣለ ኃላፊነት ቢሆንም በአሁኑ ሰዓት ይህንን ኃላፊነት ችላ ከማለታችን የተነሳ “ወንጌልን ለሙስሊሞች ለማዳረስ” የሚለውን አጀንዳ አንግበው ሰፈር ለሰፈር የሚንቀሳቀሱት ወንጌላዊያን ሙስሊሙን በማክፈር ረገድ እያደረሱት ያለው ተፅዕኖ በቀላሉ የሚገመት አይደለም። ይህንን አደጋ ለመመከት የሚታገሉት አንዳንድ የዳዕዋ ሰዎችም ወቅታዊና አለም አቀፋዊ ሁኔታን ያገናዘበ የአጠራር ስልት ስለሚያንሳቸው ጥሪውን በተገቢው መንገድ በጥበብ ለማድረግ ብዙ ይጠበቅባቸዋል።

ወንጌላዊያን «የኢየሱስን ጌትነት» ሙስሊሙ ህብረተሰብ እንዲቀበልላቸው የማይፈነቅሉት ድንጋይ የለም። ዳር ዳሩን ዙሪያ ጥምጥም በመሄድ በተለያዩ ዘዴዎች ለማሳመን ይሞክራሉ እንጂ ቁርጥ አድርገው በልበ ሙሉነት እንኳን ለመግለፅ ይችገራሉ። አንዴ «ኢየሱስ ጌታ ነው» ይላሉ። ጌታ አለመሆኑን እራሱ ኢየሱስ የተናገረውን መሠረት በማድረግ ሲጠየቁ ደግሞ «የእግዚአብሔር

ልጅ ነው» በማለት አቋማቸውን ከአንድ አቅጣጫ ወደ ሌላ አቅጣጫ ይለዋውጣሉ። በማያሻማ መልኩም አያስተምሩም።

ኢየሱስ ስለ ራሱ ሲናገር «የሰው ልጅ» እያለ እንዴትስ የእግዚአብሔር ልጅ ይሆናል ተብለው ሲጠየቁ ደግሞ «ፍጹም ሰው፤ ፍጹም አምላክ» በሚለው ይደመድማሉ።

በዚህ ዘመን ከቁርአንም አንዳንድ አንቀጾችን አጣሞ በመጠቃቀስ ሙስሊሙ ሃይማኖቱን እንዲለቅ ለማድረግ ይታገላሉ። በዚህ ላይ ሙስሊሙ ህብረተሰብ ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግ ይፈለግበታል። ይህ ሁኔታ እንደሚከሰት አላህ አስቀድሞ በቁርአን ውስጥ አስጠንቅቆናል።

«እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከነዚያ መጽሐፉን ከተሰጡት ሰዎች ከፊሉን ብትታዘዙ ከእምነታችሁ በኋላ ከሓዲዎች አድርገው ይመልሷችኋል።» (አላ ዒምራን 3÷100)

ስለሆነም እየተደረገ ያለው ነገር በቁርአን ውስጥ አስቀድሞ የተተነበየ በመሆኑ ሙስሊሙ ተግባርና ነቅቶ ሃይማኖቱን መጠበቅ አለበት።

ለሙስሊሙ ህብረተሰብ በጣም የተጨነቁ በመምሰል በአለም አቀፍ ደረጃ በተለይም ሙስሊሙ ህብረተሰብ የኢየሱስን ጌትነት እንዲቀበል በሰብዓዊ ዕርዳታ ስም የሚንቀሳቀሱት ወንጌላዊያን ሊገነዘቡት የሚገባ ሀቅ (እውነታ) አለ። ይኸውም በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተዘረዘሩት የታሪክ ማስረጃዎች በአብዛኛው ከክርስቲያናዊ መጻሕፍት የተወሰዱ በመሆናቸው እንደመስታወት ከፊት ለፊታችሁ አስቀምጣችሁ በጽሞና ልትመለከቱት ይገባል። የዛሬው ትውልድ ደግሞ ያለፉት ትውልዶች የፈፀሟቸውን ስህተቶች ማረም ይገባል

እንጂ እነርሱ በደነገጉት መንገድ መጓዝ ለዘለዓለማዊው ህይወት የሚሰጠው ዋስትና አስተመማኝ ባለመሆኑ ይህንንም ለማወቅ ዕድሉ አሁን ነውና ጥንቃቄ መውሰድ ያስፈልጋል። በመጨረሻም የሚከተለውን የቁርአን አንቀጽ ከዚህ መጽሐፍ ጋር አስተያየ፡-

«እናንተ የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! በኃይማኖታችሁ ከዕውነት ሌላ የሆነን (ማለፍ) ወሰንን አትለፉ፤ በፈትም በእርግጥ የተሳሳቱና ብዙዎችን ያሳሳቱትን ከቀጥተኛው መንገድም (አሁን) የተሳሳቱን ሕዝቦች ከንቱ ዝንባሌዎች አትከተሉ በላቸው።» (አል-ማኢዳህ 5፡77)

የዛሬው ትውልድ የተባለውን ብቻ ሰምቶ ከመቀበል ይልቅ በሚዛን ላይ በማስቀመጥ አጣርቶ የሃይማኖት ምርጫውን ማስተካከል ይኖርበታል፡

የመጽሐፉ ርዕስም «ታላቅ ምክር ለአዲሱ ትውልድ» የተባለበት ዋናው ምክንያት በማስረጃ የተደገፈ የሃይማኖት ምርጫ ለአዲሱ ትውልድ የሚያስፈልግ ከመሆኑም በላይ ያለንበት ክፍለ ዘመንም ለማስረጃ ልውውጥ የተመቻቸ ስለሆነ ይህንኑ ዕድል አዲሱም ትውልድ ይጠቀምበት ዘንድ ለማሳሰብ ነው።

አላህ ወደ ቀጥተኛው ኃይማኖት ይምራን!

መግቢያ

ዛሬ በዓለማችን ላይ የብዙ ኃይማኖቶች መኖርና በተለያዩም ጊዜያት የአዳዲስ ሃይማኖቶች መፈጠር የሰውን ልጅ ፈጣሪውን ከመገዛት ከሚያግዱት ምክንያቶች አንዱ ነው። ከዚህ የተነሳም ሰዎች የትኛውን ሃይማኖት መያዝ እንደሚገባቸው ግራ ስለሚጋቡ በሁሉም እምነቶች ላይ ጥርጣሬ ማሳደርና ሁሉንም ሃይማኖት በአንድ መንጽር ማየት ይጀምራሉ። በሌላ በኩል ሰው በተፈጥሮው ዘንጊ የሆነ ፍጡር በመሆኑ የወደፊት ህይወቱን በመርሳት ምድራዊ ፍላጎቱን ብቻ በማሟላት ላይ የተመሰረተ አላማ አንግቦ ሲጓዝ ማየቱ ለህይማኖተኛ ሰው በጣም ዘግናኝ ነው። ነገ ምን እንደሚገጥም አይታወቅምና ዛሬ በልቼ ልሙት ባዩ ወገን በሚያስደንቅ አኳኋን ሞት በድንገት ሲነጥቀው ከሁለቱም ዓለም ተጠቃሚ ሳይሆን ይቀራል። ያጠራቀመውንም ሀብት በልቶና ጠጥቶ፣ ለብሶና ሥጋዊ ፍላጎቱን እንኳ ሳያሟላ ከማያውቀው አቅጣጫ የተፈጥሮአዊው ሞት አደጋ በላዩ ላይ እያንዣብበ ቀሪ ህይወቱን የአልጋ ቁረኛ በመሆን ካሳለፈ በኋላ በመጨረሻ አይቀሬ የሆነችው ሞት ትወስደዋለች። አሊያም ጤናኛና ብርቱ ሆኖ ሳለ ድንገተኛ ሞት ሊይዘው ይችላል።

«እነዚያ የካዱት ከነዚያ ካሙት የሚሳለቁ ሲሆኑ ቅርቢቱ ሕይወት ተሸለመችላቸው፤ እነዚያም የተጠነቀቁት በትንሣኤ ቀን ከበላዮቸው ናቸው፤ አላህም ለሚሻው ሰው ያለ ግምት ይሰጣል።»
(አል-በቀራህ 2፡212)

ከዚያስ? ከዚያ በኋላም ከወዲያኛው አለም ድርሻ ምንም አልፏልግም በማለት የራሱን ውሳኔ በራሱ ስላፀደቀና ፈጣሪውን ሳይገዛ ሕይወቱ ያለፈች ስለሆነ ብርቱ ቅጣት እንደሚጠብቀውም

በመጽሐፍት የተደነገገ በመሆኑ የጀህነም-እሳት ውስጥ ይገባል።

«በእርግጥ እውነትን በውሸት ላይ እንጥላለን፤ አንጐሉን ያፈርሰዋልም፤ ወዲያውም እርሱ ጠፊ ነው፤ ለናንተም ከዚያ (ሚስትና ልጅ አለው በማለት) ከምትመጥኑት ነገር ብርቱ ቅጣት አላችሁ፤ (ወዮላችሁ)።» (አል-አንቢያ 21÷18)

ከዚህ ዓይነቱ ቅጣት ለማምለጥ የፈጣሪን አንድነት መመስከርና በመንገዱም ላይ ቀጥ ማለት ያስፈልጋል። በቅድሚያ የፈጣሪ መኖርን በሙሉ ልብ አምኖ መቀበል የሚጠበቅብን ሲሆን ይህም አብዛኛው ፍጡር የሚያምነው ነው። ነገር ግን ከዚያ በኋላ ፈጣሪውን ለመገዛት መንገዱ የትኛው ነው የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ መሠረታዊ ዕውቀት ከሁሉም ኃይማኖቶች መገባደጥ ያስፈልጋል። በወገንተኝነት ስሜት ተሞልተን «የኛ ይሻላል» በማለት የዕውቀት አድማሳችንን ማጥበብ በራሳችን ላይ መጋረድ ስለሆነ የሁሉንም ወገኖች የኃይማኖት መመሪያ በጥንቃቄ መፈተን የዕውቀትን በር ለመክፈት ያስችላል።

«ትንቢትን አትናቁ፤ ሁሉንም ፈትኑ መልካሙንም ያዙ።» (1ኛ ተሰሎንቄ 5÷21)

ስለዚህ በአላህ አንድነትና በሙሉ መድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ነቢይነት ያላመኑት ወገኖች የእስልምናን ትንቢት ሳይንቁ ከክርስትና ኃይማኖት ጋር ጎን ለጎን በማጤን ተገቢ ዕውቀት አግኝተው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመለሱ ዘንድ አላህ አዕምሮአቸውን ለማወቅ እንዲጠቀሙበት ይክፈትላቸው በማለት ይህንን መጽሐፍ «ታላቅ ምክር ለአዲሱ ትውልድ» በሚል ርዕስ አዘጋጅተን «ለማወቅ ያለህን ዕድል ላለማወቅ አትጠቀምበት»

በሚል መሪ ርዕስ ስር አቅርቦታል፡፡

«አላህ ለነሱ ብርቱን ቅጣት አዘጋጀ፤ እናንተም የአእምሮ ጣላቤቶች ሆይ አላህን ፍሩ፤ አላህ ወደናንተ ግሣጹን በእርግጥ አወረደ፤ መልክተኛን (ላክ)፡፡» (አጥ-ጠላቅ 65÷10)

ዛሬ በሙስሊሞችና በክርስቲያኖች መካከል ያለው የተዛባ አመለካከት መወገድ አለበት፡፡ ስለሆነም መቅራረብ፣ መመካከር፣ መማማር፣ ሐሳብ ለሐሳብ መለዋወጥና መወያየት እጅግ በጣም ጠቃሚ ነው፡፡ በጥንታዊ የኃይማኖት ትምህርትም ሆነ በዘመናችን የፍልስፍና ትምህርት ውስጥ የአንድ ነገር ሦስትነትና አንድነት ወይም ደግሞ የሦስት ነገሮች ድምር አንድ መሆን በፍጹም አይታወቅም፡፡ ሚስጥረ ሥላሴ ከኢየሱስ በፊት በነበሩት ነቢያት ወቅት አልነበረም፡፡ በአይሁድ ኃይማኖት ውስጥም ጥንትም ሆነ ዛሬ አይታወቅም፡፡ በኢየሱስ ዘመንና ከኢየሱስ በኋላ እስከ የመጀመሪያዎቹ ሦስት መቶ ዓመታት ድረስ አይታወቅም ነበር፡፡ ታሪካዊ አመጣጡን በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በስፋት የምናተኩርበት ሲሆን ለመንደርደሪያ ግን አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ብቻ በመውሰድ ሚስጥረ ሥላሴ የሚለው ትምህርት መጽሐፍ ቅዱሳዊ አለመሆኑንና ይልቁንም ቤተ-ክርስቲያናዊ መሆኑን እንረዳለን፡፡

«የማይገለጥ የተከደነ፤ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና» (የማቴዎስ ወንጌል 10÷26)

ይህ አባባል ኢየሱስ አስቀድሞ ሚስጥረ ሥላሴን እንዳንቀበል የሰጠው ማስጠንቀቂያ ነው፡፡ የክርስትና ኃይማኖት አስተማሪዎች የፈጣሪን አንድነት የሚገልጹት በሚስጥር ሲሆን ይህንን ሚስጥር ማንም ሰው ለመግለጽ እንደማይችል ያስጠነቅቃሉ፡፡ ይህንን ጉዳይ

አስመልክቶ ብዙ ተመራማሪዎች ለመረዳትና ለማስረዳት አልቻሉም፡
: አይቻልምም፡፡ ምክንያቱም ፈጣሪ አንድ ብቻ ነውና፡፡ ሥላሴያዊ
ባህሪው ማስረጃ የለውም፡፡

ቲአሎጂን በተመለከተ አንድ ምሁር የሚከተለውን ብለው
ነበር፡-

«ቲአሎጂ ለራሳቸው ያልተረዱትን ትምህርት ለሌላው
ለማስረዳት የሚደረግ ጥረት ነው፡፡ ዓላማውም እውነትን ለመንገር
ሳይሆን ጠያቂውን ለማስደሰት ነው፡፡» (አልቤርት ሁብርድ፣
ከኢትዮጵያ ሄራልድ፣ ዓርብ ጁን 16/2000 የተወሰደ)

እዚህ ጋ የአልቤርት ሁብርድ አስተያየት ሊጠቀስ የቻለውም
ያለ በቂ ምክንያት አይደለም፡፡ ብዙ ክርስቲያኖች የመጽሐፍ ቅዱስን
ታሪካዊ አፃፃፍ፣ የክርስትናን ታሪካዊ አመሰራረት፣ የአንዳንድ
ወንጌሎችን በቤተክርስቲያን ጉባኤ መመረጥና የሌሎች መወገድ፣
በሥላሴ ዙሪያ ያለውን የዓለም ውዝግብና የትንቢቶችን አፈፃፀም
አያውቁም፡፡ ስለዚህ ሌላውን ከማስረዳት ይልቅ ለራስ መረዳት
ቅድሚያ የሚሰጠው ጉዳይ በመሆኑ «ታላቅ ምክር»ን ማንበብ
መልካም ዕድል ይሁንልዎ እያልን የአልቤርት ሁብርድንም አባባል
አስታውሱ እንላለን፡፡

«በእርግጥ በአላህ ዘንድ ያለው ኃይማኖት እስላም ብቻ
ነው፡፡ እነዚያ መፅሐፍን የተሰጡት (ክርስቲያኖችና አይሁዶች)
ዕውቀቱ ከመጠላቸው በኋላ በመካከላቸው ስላለው ምቀኝነት እንጂ
ለሌላ አልተለያዩም ነበር፡፡» (አለ ዒምራን 3፡19)

ኃይማኖትን በገጽጽር

አንዳንድ ሰዎች በክርስትና ኃይማኖት ውስጥ የዲኖሚኔሽኖች (የሀይማኖት ወገኖች) ሙብዛት የተነሳ የኃይማኖት ነገር በግልጽ አይታወቅም ብለው ያምናሉ። ለምን እስልምናን ለማወቅ አትሞክሩም በሚባሉበት ጊዜ ደግሞ መልሳቸው «የዓረብኛን ቋንቋ አንችልም» ነው። የዚህም ጽሑፍ ዋና ዓላማ «ዓረብኛን አናውቅም» የሚለውን ሲንድሮምን (የበሽታ ምልክት) መዋጋት ነው። የምንዋጋበት መንገድም እውነታው የት እንዳለ በመጠቆም ለእውነት ፈላጊው መረጃን በመስጠት ይሆናል። ከዚህ ጽሑፍም ባሻገር በእስልምና ላይ ትኩረት በመስጠት በብዙ የዓለም ህብረተሰብ ቋንቋዎች ተተርጉሞ እየተሰራጩ ያለውን መረጃ (ኢንፎርሜሽን) ለማግኘት የወቅቱ የመረጃ ልውውጥ ከምንጊዜውም በበለጠ አመቺ በመሆኑ የዓረብኛን ቋንቋ አላውቅም ማለት ለመጨረሻው ዓለም ጥያቄ በቂ መልስ አይሆንም። ዓረብኛውም ቢሆን ከየትኛውም ቋንቋ የተለየ ክብደት ያለው ባለመሆኑ በአጭር ጊዜ ውስጥ ተምሮ ስለእስልምና ኃይማኖት በቂ ግንዛቤ ለማግኘት ይቻላል። ለስራ ፍለጋስ ቢሆን ይጠና የለም?

ሌላው የዘወትር ጥያቄ ሆኖ በሰዎች አዕምሮ የሚኖረው ጉዳይ የሃይማኖት መመሪያዎቹ ምንጭ በተለይም የክርስትናና የእስልምና መጽሐፍት ምንጫቸው መለኮታዊ (ሰማያዊ) መሆናቸው ነው። የእስልምና ኃይማኖት መመሪያ የሆነው ቅዱስ ቁርአን ገጽሕናው የተጠበቀና ከውሸትም የጠራ መሆኑን ቁርአኑ በሚገባ ያስተምራል። ትልቁ ችግር ያለው የመነበብ ትኩረት (ፍላጎት) ማጣት ነው።

«ከኋላም ከፊቱም ውሸት አይመጣበትም፤ ጥበበኛ ምስገን ከሆነው ጌታ የተወረደ ነው።» (ፉሲለት 41፡42)

«ቁርኣንን አያስተነትኑትም? ከአላህ ሌላ ዘንድ በነበረ ኖሮ በርሱ ውስጥ ብዙን መለያየት ባገኙ ነበር።» (አጌ ኒሳእ 4፡82)

ነገር ግን የክርስትና ኃይማኖት መመሪያ የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ስህተት ያለበት መሆኑን በክርስቲያናዊ መፅሐፍ አንደበት የተነገረውን እንደሚከተለው እናንብብ፡-

«በእርግጥ መጽሐፍ ቅዱስ በእጅ በተገለበጠባቸው 13,000 ዓመታት የጊዜ ገደብ ውስጥ ሰርገው የገቡትን ማናቸውንም የመገልበጥ ስህተቶች ከመፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለማጥራት ላለፉት 100 ዓመታት እጅግ ተግተው ሰርተዋል። ምንም ያህል ጥንቃቄ ቢደረግና ተደጋግሞ የሚረጋገጫ ምንባብ ቢደረግም እንኳ ታትመው የሚወጡ መጻሕፍት ሁልጊዜም ስህተት እንደሚኖርባቸው መጽሐፉን የደረሰው ሁሉ ይረዳል።» (ለሙስሊሞች ጥያቄዎች የክርስቲያኖች መልሶች፤ ገጽ 11፤ በጌርሃርድ ኔልስ ከተፃፈው መፅሐፍ ላይ የተወሰደ)

የቅዱስ ቁርኣንን ተዓምራዊነትና ጥበባዊ ልቅና በሚገባ አለማወቅ ብዙዎችን ሰዎች ከእስልምና ውጪ እንዲሆኑ አድርጓቸዋል። በተጨማሪም እውነተኛውን ኃይማኖት ለማወቅ የሚደረገው ጥረትም የሚያበረታታ አይደለም። በተለይም አንዳንድ ግለሰቦች ቁርኣን የመጽሐፍ ቅዱስ ግልባጭ ነው እንጂ በራሱ ምሉዕ አይደለም ብለው ይገምታሉ። በእርግጥ ለዚህ አባባላቸው የሚያቀርቡት ማስረጃ አሳማኝ አይደለም። ቁርኣን ከፈጣሪ በጅብሪል (ዓለይሂ ሰላም) አማካይነት ለነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ

ዓለይሂ ወሰለም) ቃል በቃል የወረደ ስለመሆኑ ታሪክን ሳያጣምሙ በትክክል የፃፉት የታሪክ ተመራማሪዎች በብዙ መልኩ አረጋግጠውታል። ከታሪክም ባሻገር ዛሬ ዘመናዊ ሳይንስም በቁርአን ውስጥ ያሉትን አንቀጾች በቅርብ ጊዜ ከተገኙት ሳይንሳዊ ግኝቶች ጋር በመጣጣማቸው ቁርአን ማለት በሰው ጭንቅላት የተደረሰ ወይንም ከሌላ የሰው ልጅ የምርምር ውጤት የተገለበጠ አለመሆኑን አረጋግጠዋል።

ለምሳሌ ያህል በቅርቡ በተለይም በ20ኛና በ21ኛ ክ/ዘመናት በዘመናዊ መሣሪያዎች በቤተ ሙከራ ተጠንተው የተገኙት ግኝቶች በ7ኛው ክ/ዘመን በዓረቡ ምድር ሳይንሳዊ ዕውቀት ባልጎለበተበት ወቅት በቁርአን ውስጥ በተለያዩ አንቀጾች ተጠቅሰው መገኘታቸው ለቁርአን ትክክለኛነት ዋቢ ይሆናሉ። ከነዚህ የቁርአን አንቀጾች መሀከል አንዳንዶቹ ከዚህ በታች እንደሚከተለው ይቀርባሉ፡-

1) «በእርግጥ ሰውን ከነጠረ ጭቃ ፈጠርነው። ከዚያም በተጠበቀ መርጊያ ውስጥ የፍትወት ጠብታ አደረግነው።» (አል-መ-አ-ሚኦን 23፡12-14)

(ይህ ከዘመናዊ የኢምብሪዮሎጂ (ሥነ-ጽንሰ) ጥናትና ግኝት ጋር ፍጹም አንድ ሆኖ ተገኝቷል። ማረጋገጫም አግኝቷል።)

2) “በምድርም ውስጥ በናንተ እንዳታረገርግ ተራራዎችን ጣለባት፤ ጅረቶችንም መንገዶችንም ትመሩ ዘንድ። (አደረገ)።» (አጌ ነሐል 16፡15)

(ይህ ከዘመናዊው የጂኦሎጂ (ሥነ-ምድር) ጥናትና ግኝት ጋር ይስማማል።)

3) «አላህ ደመናን የሚነዳ መሆኑን አላየህም? ከዚያም ከፊሉን ከከፊሉ ያገናኛል፤ ከዚያም የተደራረበ ያደርገዋል፤ ዝናሙንም ከመካከሉ የሚወጣ ሆኖ ታየዋለህ። ከሰማይም (ከደመና) በውሰጧ ካሉ ጋራዎች በረዶን ያወርዳል፤ በርሱም የሚሻውን ሰው (በጉዳት) ይነክል፤ ከሚሻውም ሰው ላይ ይመልስዋል፤ የብልጭታው ብርሃን ዓይኖችን ሊወስድ ይቀርባል።» (አጌ ኦር 24፡43)

(ይህ ከሜትሪክሎጂ ግኝ ጋር ይስማማል።)

4) «እነዚያም የካዱት ሰማያትና ምድር የተጣበቁ የነበሩና የሊየናቸው መሆናችንን አያውቁም? ሕያው የሆነንም ነገር ሁሉ ከውሃ ፈጠርን አያምኑም?» (አል-አንቢያ 21፡30)

(ይህ ከኒውክሊር ፊዚክስና ከባዮሎጂ ጋር ይስማማል።)

በመሆኑም እነዚህን እውነታዎች ስናነብ አንዳች ለአዕምሮአችን የሚጎረብጥ ጉዳይ አለ። ይኸውም ነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) እንደተባለውም ቁርአንን ከመጽሐፍ ቅዱስ ከገለበጡ እነዚህ ሳይንሳዊ ግኝቶች ከየትኛው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ነው የተገለበጡት? የሚለው ነው።

አሁን ለውሳኔ አሰጣጥ ያመች ዘንድ ከግንዛቤ ውስጥ መግባት ያለበት እውነታ አለ። ይኸውም የነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) የትምህርት ደረጃ ምን ያህል እንደሆነ ማወቅ ነው። እንደተባለውም ከመጽሐፍ ቅዱስ ካልገለበጡ ምናልባት የራሳቸውን ፍልስፍና አክለውበት ሊሆን ይችላል ተብሎ ይጠረጠር ይሆናል። ነገር ግን ነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) እንኳን ሳይንሳዊ ዕውቀት ይቅርና የራሳቸውን ስም እንኳን የማንበብና

የመፃፍ ችሎታ የላቸውም። ቁርአኑን በቃላቸው ለተከታዮቻቸው በማስተማር የቆዩ ሲሆን ቁርአኑ ወርዶ ከተጠናቀቀ በኋላ ነው ለጽሕፈት የበቃው እንጂ ለዓለም ብርሃን ሆኖ የቀረበው በግልበጣ አይደለም።

ነብዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) የሌላ ፈላስፋ ሥራን ወስደው ቁርአን ውስጥ አስገቡ ተብሎም ሊታሰብ ይችላል። ለዚህ ዓይነቱ አመለካከትም መልሱ ቀላል ነው። ያ ፈላስፋ ስሙ፣ ልዩ ሙያውና የትውልድ አገሩ መጠቀስ አለበት። በግምት ብቻ የአንድ ሰው ሥራ ተወስዶ ነው የሚባለው ሐሳብ ተቀባይነት አይኖረውም። በተለይም የዘመኑ የኢምብሪዮሎጂ (ሥነ-ጽንሰ) ጥናት በቁርአንና በሐዲሥ ላይ የተመሠረተ ጥናት ለማካሄድ ከላይ የተጠቀሰው የሰው ልጅ አፈጣጠር በጣም ጥሩ ዕድል መሆኑን ተመራማሪዎቹ በሳይንሳዊ ማስረጃቸው በማስደገፍ ያደንቁታል። እኛስ ሳይንቲስት ያልሆን ሰዎች አምነን ለመቀበል ለምን ቸገረን?

አላህ (ሱብሐኒሁ ወተዓላ) የሰውን ልጅ በሙሉ በእስልምና ላይ መፍጠሩን ቁርአን ያስተምራል። ይህንን አባባል አብዛኞቹ ክርስቲያኖች አይቀበሉትም። ምናልባት ይህንን ሲሰሙ የሚስቁም አይጠፉም። ነገር ግን አንድ ጥያቄ ቢቀርብላቸው ለመመለስ አይችሉም። እርሱም አላህ ሰውን በእስልምና ኃይማኖት ላይ ካልፈጠረ ለመሆኑ በክርስትና ላይ ነውን? ለሚለው መልሱ አዎን ከሆነ በማስከተል ክርስቲያኖች ልጆቻቸውን ለምን ያጠምቃሉ? የሚል ጥያቄ ይነሳል። ሙስሊሞች ልጆቻቸው በተፈጥሮ በእስልምና ላይ ስለሚወለዱ ምንም ዓይነት የኃይማኖት ጠመቃ ሳያደርጉ በተወለዱበት በእስልምና ላይ ያሳድጋሉ። ይህስ የሰው ልጅ

በእስልምና ላይ መወለዱን ግልጽ አያደርገውምን?

በነገራችን ላይ ከክርስቶስ እርጋት በፊት የክርስትና ኃይማኖት በዓለም ላይ እንዳልነበረ ያውቃሉን? ይህንን ሀሳብ በሚገባ ግልጽ የሚያደርገው ቅዱስ ቁርካኔ ብቻ ነው፤ ምክንያቱም የሰው ልጅ በሙሉ በእስልምና ላይ ስለመፈጠሩ በግልጽ ያስተምራልና።

«ወደ እውነት ተዘንባይ ኾነህም ፊትህን ለኃይማኖት ቀጥ አድርግ፤ የአላህን ፍጥረት ያችን አላህ ሰዎችን በርስዋ ላይ የፈጠረባትን (ሃይማኖት ያዙዋት) የአላህን ፍጥረት መለወጥ የለም፤ ይህ ቀጥተኛ ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።»
(አር-ሩም 30÷30)

የክርስትና ኃይማኖት መመሪያ የሆነው መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ የሚስጥረ ሥላሴ መስራችዋ ቤተ-ክርስቲያን ደግሞ የሰው ልጅ በሙሉ በክርስትና ላይ ስለመፈጠሩ አያስተምሩም። በመሰረቱ ኢስላም ማለት ትርጉሙ እራስህን ለአላህ ማስገዛት፤ ለአላህ መልካም ፍቃድ እራስን አሳልፎ መስጠትና ከሺርክና ከባዕድ አምልኮ ሙሉ በሙሉ በመጥራት እርሱን ብቻ ማምለክ ማለት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም ስማቸው የተጠቀሱት ነቢያት፣ ኢየሱስን ጨምሮ ሁሉም ያስተማሩት የሰው ልጅ ፈጣሪውን ብቻ እንዲገዛ ነው። ፈጣሪን መገዛት ማለት ኢስላም ከሆነ የቱ ላይ ነው ልዩነቱ? ማለትም ሁሉም ነቢያት ኢየሱስን ጨምሮ የሰውን ልጅ ያስተማሩት በእስልምና መንገድ ነው እንጂ በክርስትና መንገድ አይደለም። አሁንም ይህንን የበለጠ ግልጽ ለማድረግ ከቁርካኔን ሌላን ማስረጃ መመልከት ይቻላል።

«ዲሳ ከነርሱ ክሕደት በተሰማውም ጊዜ ፦ ወደ አላህ

(ተጨምረው) ረዳቶቹ እነማን ናቸው? አለ። ሐዋርያትም እኛ የአላህ ረዳቶች ነን፤ በአላህ አምነናል፤ እኛም ትክክለኛ ታዛዦች መኾናችንን መስክር አሉ።።) (አለ ዲምራግ 3፡52)

«እርሱ ወደ እስልምና በሚጠራበት ጊዜ በአላህ ላይ ውሸትን ከቀጣጠፈ ሰውም ይበልጥ በደለኛ ማነው? አላህም በዳዮችን ሕዝቦች አይመራም።።) (አሱ ሰፍ 61፡7)

ስለሆነም ለሰው ልጅ ሁሉ በዚህ አጋጣሚ የምናስተላለፈው መንፈሳዊ ጥሪ በዕውቀት ላይ የተመሠረተ ንጽጽራዊ ኃይማኖት መከተል እንጂ በስሜት ወይም በጥላቻ ብቻ ፊትን ማዞር ግቡ የማያምር በመሆኑ ጥንቃቄ ሊደረግበት ይገባል። አላህ (ሱብሐኒሁ ወተዓላ) በቅዱስ ቁርአኑ እንዲህ ይላል፡-

«ይህች መንገዴ ናት፤ ወደ አላህ እጠራለሁ፤ እኔም የተከተለኝም ሰው በግልጽ ማስረጃ ላይ ነን፤ ጥራትም ለአላህ ይገባው፤ እኔም ከአጋሪዎቹ አይደለሁም።።) በል።።) (ዩሱፍ 12፡108)

ይህንን የቁርአን አንቀጽ ወስደን የክርስትና ሃይማኖታዊ ደግማ ከሆነው ሚስጥረ ሥላሴ ጋር በማመዛዘን የትኛው ግልጽና በእውቀት ላይ የተመሠረተ መሆኑን መገንዘብ እንችላለን።

የእስልምና ሃይማኖት የዕምነት መሠረቱ የፈጣሪ አንድነት ነው። «ከአላህ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም» ወይም (ላ ኢላህ ኢለላህ) በሚለው መርህ ላይ በመመርኮዝ ነው ሁሉንም የሰጧል ልጆች ወደ አንድ መንገድ ብቻ እንዲመለሱ ጥሪ የሚያደርግላቸው። ነገር ግን ቤተ-ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን በመፃረር የክርስትና ሃይማኖት የእምነት መሰረቱ ሚስጥረ ሥላሴ እንደሆነ ደነገገች።

ሃይማኖትን በንጽጽር ለመቀበል የሚፈልግ ሰው ከሁለቱ የትኛውን ይመርጣል? ምርጫዎቹ ሁለት ናቸው።

1/ የእስልምና ሀይማኖታዊ ዶግማ (ዐቂዳ) መሰረት የሆነውን የተወሐደ /የአላህ አንድነት/ እምነት ጥሪን በግልጽ ማስረጃ፣ ማለትም ከላይ በቁርአኑ በተገለጸው መሠረት መቀበል፤ አሊያም

2/ የቤተ-ክርስቲያን አስተምህሮት ቀመር የሆነውን የሥላሴ እምነት ማለትም አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ በአካል ሦስት ሲሆኑ በመንፈስ ወይም በአምላካዊ ሥራዎቻቸው (በመለኮት ወይም በአምላካዊ ሥልጣናቸው) ደግሞ አንድ ናቸው፤ የሚለውን እምነት መቀበል ነው። ሦስት የተለያዩ አካላት እንዴት አንድ ሊሆኑ ቻሉ? ከተባለ ከቤተ-ክርስቲያን የሚሰጠው ምላሽ ይህ ጉዳይ ሚስጥር ስለሆነ ሳይመራመሩ በየዋህነት/በገራገሪነት ማለፍና መቀበል ነው፤ ይሉናል። በመሆኑም እውነታው ይህ ከሆነ እርስዎ የትኛውን ይመርጣሉ?

ኢየሱስ ክርስቶስ /ወ.ሰ/ ነቢይና መልዕክተኛ ስለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃዎች

1. “ኢየሱስ አላቸው፡- እኔ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና እሱ ላከኝ እንጂ ከራሴ አልመጣሁም፡፡” (የዮሐንስ ወንጌል 8፡42)
2. “ከእግዚአብሔር የሰማሁትን እውነት የነገርኳችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ?” (የዮሐንስ ወንጌል 8፡40)
3. “እኔ ከራሴ አልተናገርኩምና ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የሚለውን የሚናገረውንም ትዕዛዝ ሰጠኝ፡፡” (የዮሐንስ ወንጌል 12፡49)

4. “የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የኔ አይደለም።” (የዮሐንስ ወንጌል 14፥24)

5. “ከኔ አብ ይበልጣልና ወደ አብ በመሄዴ ደስ ባላችሁ ነበር።” (የዮሐንስ ወንጌል 14፥28)

6. “እኔ ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ። እኔም ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም ጠላታቸው ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም።” (የዮሐንስ ወንጌል 17፥14)

7. “ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ አርጋለሁ።” /ኢየሱስ ከአንደበቱ/ (የዮሐንስ ወንጌል 20፥17)

8. “አንተ እንደላከኝ ዓለም ያምን ዘንድ።” (የዮሐንስ ወንጌል 17፥20)

9. “ሰለዚህ ኢየሱስ እንዲህም አላቸው፡- እውነት እውነት እላችኋለሁ። አብ ሲያደርግ ያየውን እንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ አይችልም።” (የዮሐንስ ወንጌል 5፥19)

10. “እኔ ከራሴ አንዳች ላደርግ አይቻለኝም። እንደሰማሁ እፈርዳለሁ። ፍርዴም ቅን ነው። የላከኝ ፍቃድ እንጂ ፍቃዴን አልሻምና። እኔ ስለ ራሴ ብመሰክር ምስክሪ እውነት አይደለም።” (የዮሐንስ ወንጌል 5፥30-32)

11. “አብ ልፈጽመው የሰጠኝ ሥራ ይህን የማደርገው ሥራ እንደላከኝ ስለእኔ ይመሰክራልና። የላከኝ አብም እርሱ ስለ እኔ መሰክር አል።” (የዮሐንስ ወንጌል 5፥39)

12. “ኢየሱስ መልሶ ይህ የእግዚአብሔር ሥራ እርሱ በላከው እንድታምኑ ነው።” (የዮሐንስ ወንጌል 6፥29)

13. “እኔም በራሴ አልመጣሁም፤ ነገር ግን እናንተ የማታውቁት የላከኝ እውነተኛ ነው። እኔ ግን ከርሱ ዘንድ ነኝ፤ እርሱም ልኮኛልና አውቀዋለሁ ብሎ ጮኸ።” (የዮሐንስ ወንጌል 7፡28-30)

14. “በሰማያት ያለውን ያባቴን ፍቃድ የሚያደርግ እንጂ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚለኝ ሁሉ መንግስተ ሰማያት የሚገባ አይደለም” (የማቴዎስ ወንጌል 7፡21)

15. “ኢየሱስም ጌታህን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል አለው።” (የማቴዎስ ወንጌል 4፡7)

16. “ኢየሱስ ሂድ አንተ ሰይጣን ለጌታህ ለአምላክህ ሰገድ፤ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎዋልና አለው።” (የማቴዎስ ወንጌል 4፡10)

17. “እኔ ግን እላችኋለሁ፡- በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ።” (የማቴዎስ ወንጌል 5፡45)

18. “እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ ፍፁም እንደሆነ እናንተም ፍፁማን ሁኑ።” (የማቴዎስ ወንጌል 5፡48)

19. “በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ። አባት ሆይ፤ የሰማይና የምድር ጌታ ሆይ፤ ይህንን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለገለጽህላቸው አመሰግንህለሁ።” (ማቴዎስ 11፡25)

20. “ኢየሱስም ኢየሱዥን ወደ ላይ አንስቶ፤ አባት ሆይ ስለሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ።” (ዮሐንስ 11፡41)

21. “ሕዝቡንም አሰናብቶ ይፀልይ ዘንድ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ።” (የማቴዎስ ወንጌል 14፡23)

22. “አባታችሁ አንዱ እርሱም የሰማዩ ነውና በምድር ላይ ማንንም አባት ብላችሁ አትጥሩ።” (የማቴዎስ ወንጌል 23፡19)

23. “ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ የለም።” (የማቴዎስ ወንጌል 24፡36)

24. “ኢየሱስም ነገደ ከገዛ አገሩና ከገዛ ዘመዶቹ ከገዛ ቤቱም በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው።” (የማርቆስ ወንጌል 11፡22)

25. “በእግዚአብሔር በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነገደ ስለነበረው ስለኢየሱስ እርሱንም የካህናት አለቆችና መኳንንቶቻችን ለምት ፍርድ እንዴት አሳልፈው እንደሰቀሉት ነው።” (የሉቃስ ወንጌል 24፡19-21)

ከዚህ በላይ ከተዘረዘሩት የመጽሐፍ ቅዱስ እውነታዎች የምንገነዘበው መሠረታዊ ጉዳይ በማያሻማ መልኩ ያለንዳች መቃረን ላኪው አላህ (ሱብሐኑሁ ወተዓላ) ተላኪውም ደግሞ ኢሳ /ዓለይሂ ሰላም/ ወይንም ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑ በግልፅ ተቀምጧል። ጆሮ ያለው ይስማ፤ አይን ያለውም ይመልከት፤ ልብ ያለውም ይገንዘብ።

ስለ ዲሳ /ዓለይሂ ሰላም/ ሊተኮርበት የሚገባ አብይ ጉዳይ የዓለም ታላላቅ የሃይማኖት መሪዎች ምን አስተማሩ ሳይሆን መንፈሳዊ መግለጫት ምን አሉ? የሚለውን ጥያቄ አንግበን ለዘላለማዊ ሕይወታችን የሚበጀውን ሐቀኛና ቀጥተኛ መስመር ይዘን መጓዝ ስለሚገባን ብርቱ ጥንቃቄ ወስደን ያለ ማንም ሰው ተፅዕኖ መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ ተማሪም ብቻ ሳንሆን አስተማሪ ሆነን

እውነታውን ጨብጠን ወደ ቀጥተኛ ሃይማኖት መመለስ አለብን።

ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ የሚሰጡት ትምህርቶች ብዙውን ጊዜ ከፍተኛ ትኩረት ተሰጥቷቸው ሳሉ ነገር ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱ ጥቅሶች ለምን ትኩረት እንደተነፈጋቸው አይገባንም። ወንጌላዊያንም የመጽሐፍ ቅዱስን የአሐዳዊ እምነት አስተምህሮት ገሸሸ አድርገውና የቤተ-ክርስቲያንን ተልዕኮ ብቻ ከመሸከም ተቆጥበው ወንጌልን በጥሞና ከመረመሩ በኋላ ሐቁን ቢገነዘቡ ለሕይወታቸው ትክክለኛ አማራጭ መንገድ ማግኘት ይችላሉ። በሌላም በኩል የእስልምና ሃይማኖት እውቀት ሳይኖራቸው እስልምናን የሚያጥላሉት፣ በቂ የክርስትና ሃይማኖት እውቀት ሳይኖራቸው ደግሞ ሳይድኑ ድነናል የሚሉት ሰባኪዎች ኃይማኖትን በንጽጽር ቢማሩ መልካም ይሆናል። ድንቁርና የክህደት ዋነኛ መንስኤ ነው።

ስለሆነም ወንጌላዊያንና ሰባኪዎች የቤተ-ክርስቲያንን አስተምህሮት ለመስለሞች ለማዳረስ የእያንዳንዱን መስሊም ቤት በር ከማንኳኳት ይልቅ አስቀድመው በመጽሐፋቸው ውስጥ ያለውን ተጨባጭ ሁኔታ ቢያጤኑ መልካም ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደ ቁርኣን ሁሉ ስለአሐዳዊ እምነት ብቻ ሲያስተምር ቤተ-ክርስቲያን ደግሞ የእምነት መሰረቷን የገነባችው በሥላሴ ላይ ነው። በመሆኑም መስሊሙም ሆነ ሌላው ሕዝብ ይህን እውነታ በሚገባ ማወቅ አለበት።

ስለ ኢየሱስ እስራኤላዊ ነቢይነት መፅሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

1. “አንቺ ቤቴልሔም የይሁዳ ምድር ከይሁዳ ገዥዎች ከቶ ኢታንሸም፤ ሕዝቧን እስራኤልን የሚጠብቅ መስፍን ከአንቺ ይወጣልና።” (የማቴዎስ ወንጌል 2፡5-6)

2. “እነዚህን እስራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው። አዘዛቸውም፡- በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ፤ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አትግቡ። ይልቅስ የእስራኤል ቤት ወደሚሆኑ ወደ ጠፉት በጎች ሂዱ እንጂ።” (የማቴዎስ ወንጌል 10፡5-6)

3. “እርሱም መልሶ ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር አልተላኩም አለ።” (የማቴዎስ ወንጌል 15፡24)

4. “ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡- እውነት እውነት እላችኋለሁኝ። እናንተስ የተከተላችሁኝ በዳግመኛ ልደት የሰው ልጅ በከብሩ ዙፋን በሚቀመጥበት ጊዜ እናንተ ደግሞ በእስራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በኢሥራ ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ።” (የማቴዎስ ወንጌል 19፡28)

5. “ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡- እስራኤል ሆይ ስማ፤ጌታ አምላካችን አንድ ጌታ ነው።” (የማርቆስ ወንጌል 12፡29)

6. “እርሱ ታላቅ ይሆናል። የልዑል ልጅም ይባላል። ጌታ አምላክም ያባቱን የዳዊትንም ዙፋን ይሰጠዋል። በየዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሣል።” (የሉቃስ ወንጌል 1፡32)

7. “ለአባቶቻችን እንደተነገረ ለአብራሃም እና ለዘሩ ለዘለዓለም ምህረት ትዝ እያለው እስራኤልን ብላቴናው ረድቶአል።” (የሉቃስ ወንጌል 1፡54-55)

8. “እነሆም በኢየሩሳሌም ስምዖን የሚባል ሰው ነበር። ይህም ሰው የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር።” (የሉቃስ ወንጌል 2፡25)

9. “ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምህን ገለጥሁላቸው።” (ባዩ ማነው? ኢየሱስ) (የዮሐንስ ወንጌል 17፡6)

10. “(ኢየሱስም) እኔ እለምንሃለሁ። ስለ ዓለም አልለምንም ስለ ሰጠኸኝ እንጂ።” (የዮሐንስ ወንጌል 17፡9)

11. “ይህን እግዚአብሔር ለእስራኤል ንስሐን የኃጢአትንም ስሪየት ይሰጥ ዘንድ ራስም መድኃኒትም አድርጎ በቀኙ ከፍ ከፍ አደረገው።” (የሐዋርያት ሥራ 5፡31)

12. “ከዚህም ሰው ዘር /ከዳዊት/ እግዚአብሔር እንደተሰፋው ቃል ለእስራኤል መድኃኒትን እርሱም ኢየሱስን አመጣ።” (የሐዋርያት ሥራ 13፡23)

ለምን እስራኤላዊ ነቢይ?

ስለ እስራኤል የተነገሩ በቂ ምክንያቶች ከመጽሐፍ ቅዱስ ከትንቢተ ሕዝቅኤል፣ ኢሳይያስ፣ እግዚአብሔር ከፀሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያው ድረስ ስሜ ከአሕዛብ ዘንድ ታላቅ ይሆናል፤ ይላል።

1. “እናንተም እግዚአብሔር ከእስራኤል ዳርቻ ወዲያ ታላቅ ይሁን ትላላችሁ፤ እናንተ ስሙን የምታቃልሉ ካህናት ሆይ!” (ሚልኪያስ 1፡5-6)

2. “ስሜ በአሕዛብ ዘንድ የተፈራ ነውና ይላል፤ እግዚአብሔር” (ሚልኪያስ 1፡14)

3. “ሰይፋችሁ እንደሚሰብር አንበሳ ነቢያቶቻችሁን በልቷል ትውልድ ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ።” (ኤርሚያስ 2፥30)

4. “በእስራኤል ቤት ዙፋን ላይ የሚቀመጥ ሰው ከዳዊት ዘንድ አይታገም።” (ኤርሚያስ 33፥17)

5. “እስራኤል ሆይ ከአምላክ ተለይተህ አመንዝረሃልና እንደአሕዛብ ደስ አይበልህ። ይህ የሚያስረዳው አሕዛብ ከእግዚአብሔር መንገድ አልጠፋም ማለት ነው። እስራኤል ግን የጠፋ ሕዝብ በመሆኑ ከጥፋት ይገስጽ ዘንድ ኢየሱስ ተላክባቸው።” (ሆሲህ 9፥1)

ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት ፍሬ ሃሳቦች በመጠኑም ቢሆን ስለኢየሱስ ክርስቶስ መልዕክት ለእስራኤል ወገን ብቻ መላክ እንዲሁም ደግሞ እስራኤላውያን የተረገሙና በኃጢአታቸው ወሰን ያለፉ፣ በዓለም ላይ ካሉት ሕዝቦች የተጣመሙ፣ በተዓምራዊ አፈጣጠር የተወለደው ኢየሱስ ቢላክባቸውም የኢየሱስን ነቢይነት ያልተቀበሉ መሆናቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በቀላሉ መንገዝብ ይቻላል።

ይህ በመሆኑም አላህ (ሱብሐኒሁ ወተዓላ) ከእስራኤል ሕዝቦች ፊቱን በማዞር ቃል ኪዳንን ከእስማኤላዊ ዝርያ ጋር ለማድረግ በመወሰኑ ነቢዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ከዓረቡ ምድር ሊነሱ ችለዋል። ይህንኑ የሚያረጋግጡ መልዕክቶችና ጥቅሶችን ወደ ፊት በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በስፋት የምንመለከት ሆኖ አሁን እስራኤላውያን በአላህ (ሱብሐኒሁ ወተዓላ) ዘንድ ምን እንደሚመስሉ ማወቁ ጠቃሚ ስለሆነ ይህንኑ እንመለከታለን።

“እግዚአብሔር እንዲህ ይለል፦ «ይህ ሕግ ከበሬቴ ቢወገድ

ይላል እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ ደግሞ የእስራኤል ዘር በፊቴ ሕዝብ እንዳይሆን ለዘላለም ይቆራል። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፦ ሰማይ በላይ ቢከነዳ የምድርም መሠረት በታች ቢመረመር በዚያን ጊዜ ሰላደረጉት ነገር ሁሉ የእስራኤልን ዘር ሁሉ እጥላለሁ።” (ትንብተ ኤርምያስ 31፡36-37)

እግዚአብሔር ቃል ኪዳኑን ከእስማኤላውያን ጋር በሚጀምርበት ጊዜ እስራኤላውያን የነቢዩ ዒሳንና የነቢዩ ሙሐመድን (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) መልዕክቶች ተራ በተራ ስላልተቀበሉ ቀጥሎ የአላህ ሕግ ነቢያትን ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ከተላኩበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ዘላለም ይቆያል ማለት ነው። እስራኤል ግን ዛሬም የሁለቱንም ነቢያት መልዕክቶች ያልተቀበለ ሕዝብ በመሆኑ ለዘላለም የተጣለ ሕዝብ መሆኑን በግልጽ ያስረዳል። የትንቢቱን ተግባራዊነት በእስራኤል የሁለት ነቢያትን መልዕክት አለመቀበል ይፋ ያደርገዋል።

“ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፦ <ግንባኞች የናቁት ድንጋይ እሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ፤ ለዓይናችንም ድንቅ ነው። ፡ የሚለውን ከቶ ከመጽሐፍ አላነበባችሁም? ስለዚህ እላችኋለሁኝ፤ የእግዚአብሔር መንግስት ከናንተ ትወሰዳለች፤ ፍሬዎንም ለሚያደርግ ሕዝብ ትሰጣለች፤ በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀጣል።” (የማቴዎስ ወንጌል 21፡42)

ይህም የሚያመለክተው የእግዚአብሔር መንግስት ከእስራኤል እጅ ተወስዶ ፍሬዎን ለሚያደርግ ለዓረብ (ለእስማኤላውያን ወገን) እንደሚሰጥ የሚያረጋግጥ ሲሆን ተገቢውን ትኩረት የሚሻ ጉዳይ በመሆኑ ክርስቲያን ወገኖቻችን በሞት

ከመያዛቸው በፊት በተቻለ መጠን ጥናታቸውን ማስተካከል አለባቸው። አንዳንድ ሰባኪዎች ስብከታቸውን ሲያቀርቡ እራሱን እስራኤል አድርገው ያመነ ሰው በሙሉ መንፈሳዊ እስራኤል ሆኗል በማለት ነው። ዘሩ በሙሉ የተጣለና ለዘለዓለም የማይደን ከሆነ ወደ መንፈሳዊ እስራኤል የመለወጥ ትርፉ ምንድነው? ሀያሉ አምላክ ከእስራኤል ጋር ምን ጊዜም አልታረቅም፤ እስከዘላለም ድረስ እጥላቸለዋሁ እያለ በመጽሐፍ ቅዱስ ሲያስተምር የኢስላም ትምህርትን ለመማር ልባቸው ስላልፈቀደ በያዙት መንገድ የሚገፉ ብዙዎች ናቸው።

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእስራኤልን ዘር ሁሉ ለዘለዓለም እጥላለሁ እያለ በሌላ መልኩ ደግሞ እዚያው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መንግስተ ሰማያት ለ144,000 እስራኤላውያን ብቻ ተዘጋጅቶ ሌሎች የሰው ዘሮች በሙሉ የሚቃጠሉ መሆኑን የሚገልጽ ከሆነ የመረጥነው ጎዳና ምን ያህል ቀጥተኛ ነው ብለን ህሊናችንን መጠየቅ አለብን።

የዮሐንስ ራዕይ ምዕራፍ 7:1-8 እና ምዕራፍ 9 በምናይበት ጊዜ በጣም ያስደነግጣል፤ ተስፋም ያስቆርጣል። በዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፍ አገላለፅ መሰረት ለመንግስት ሰማያት የታጩት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ /144,000/ ሰዎች ብቻ ሲሆኑ እነርሱም ከአሰራ ሁለቱ የእስራኤል ልጆች /ነገዶች/ ከእያንዳንዳቸው ደግሞ አሥራ ሁለት ሺህ /12,000/ ቁጥር ያላቸው ብቻ ናቸው።

ይኸውም ከእስራኤል ከመጀመሪያው ከአይሁዳ ነገድ 12,000 እስከ ብኒያም ነገድ 12,000 ሲሆን ስሌቱም 12 ነገድ x 12,000 = 144,000 የእግዚአብሔር ማህተም በግንባራቸው

ይታተምባቸውና ሌሎች የሰዉ ዘሮች በሙሉ ይቃጠላሉ ይባላል። ይህንን የሚተነትነው የዮሐንስ ራዕይ 9 ውስጥ ይጠናቀቃል።

1/ ከእያንዳንዱ የእስራኤል ነገድ ለመንግስተ ሰማያት የሚመረጡት ከ12,000 ሊበልጡና ሊያንሱ ያለመቻላቸው 12,000+1 ወይንም 12,000-1 አለመሆናቸው እራሱ ሌላ ጥያቄ ያስነሣል። ኮታው ቀድሞ ከታወቀና ለ12ቱ የእስራኤል ነገዶች በእኩል ከተከፋፈለ የሌላው ድካም ሁሉ ያለ ውጤት መና ይቀራል ለማለት ያስደፍራል።

2/ እስራኤላውያን እስከ ዛሬ የሚተዳደሩት በሙሴ /ዓለይሂ ሰላም/ ሕግጋቶች ሆኖ የኢየሱስን ነቢይነት እንኳን ሳይቀበሉ እንዴት መንግስተ ሰማያት እንደሚገቡ ፍፁም አጠያያቂ ጉዳይ ነው። ይህ ምናልባት መንግስተ ሰማያት መጀመሪያውኑ ለእስራኤል ልጆች ሽልማት የተዘጋጀች ይመስላል። ሚስጥሩን የመጽሐፍ ቅዱስ ሰባኪዎች ይፍቱት እንጂ መልሱ እንዲያው ዝም ነው። ትውልድ በሙሉ ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግ አለበት።

ለራስ ሲቆርሱ አያሳንሱ እንደሚባለው ሁሉ አይሁዶችና ነሳራዎች መንግስተ ሰማያትን በግላቸው የተቆጣጠሩ ይመስላል። ፈጣሪ በግል የሚያዝ ሳይሆን የዓለማት ጌታ ነው።

መንግስተ ሰማያት ደግሞ የንጹሃን ናት እንጂ የአንድ ጎሳ ብቻ አይደለችም። ሁለቱም እንዲህ ሲሉ ራሳቸውን እንደሚያሞካሹ ቁርክን ግልፅ አድርጎታል። አላህ (ሱብሃኑሁ ወተዓላ) እንዲህ ይላል፡-

“እኛ የአላህ ልጆቹና ምርጫ ነን” አሉ። በል፡- “ለምንስ በወንጀላችሁ ይቀጣችኋል?” (አል-ማኢዳህ 5፡18)

ቅዱስ ቁርኣን ስለኢየሱስ (ዓለይሂ ሰላም) እስራኤላዊ ነቢይነት ምን ይላል?

የመርየም ልጅ ዒሳ (ዓለይሂ ሰላም) ለእስራኤል ወገኖች ብቻ ስለመላካቸው ቁርኣን በተለያዩ አንቀጾች እንደሚከተለው ያስተምራል፡፡

1ኛ/ “የመርየም ልጅ ዒሳም፡- የእስራኤል ልጆች ሆይ! እኔ ከተወራት ከበፊቴ ያለውን የማረጋገጥና ከኔ በኋላ በሚመጣ መልክተኛ ስሙ አስመድ በሆነው የማበሰር ስሆን ወደናንተ (የተላኩ) የአላህ መልዕክተኛ ነኝ ባለ ጊዜ (አስታውሰ) በግልጽ ታምራቶች በመጣቸውም ጊዜ ይህ ግልጽ ድግምት ነው አሉ፡፡” (አሱ ሰፍ 61÷6)

2ኛ/ “የመርየም ልጅም ምሳሌ በተደረገ ጊዜ ሕዝቦችህ (ከሀዲዎቹ) ወዲያውኑ ከርሱ ይሰቃሉ፡፡ አማልክቶቻችን ይበልጣሉ? ወይስ እርሱ አሉም? ለክርክርም እንጂ ለአንተ እሱን ምሳሌ አላደረጉትም፡፡ በእውነት እነርሱ ክርክረ ብርቱ ሕዝቦች ናቸው፡፡ እርሱ በእርሱ ላይ የሰጠን ለእስራኤል ልጆች ተግምር ያደረግነው የሆነ ባሪያ እንጂ ሌላ አይደለም፡፡” (አዝ-ዙኸፍ 43÷57-59)

3ኛ/ “ወደእስራኤል ልጆች መልዕክተኛ ያደርገዋል፡፡” (አለ ዒምራን 3÷49)

4ኛ/ “እነዚያ አላህ እርሱ የመርየም ልጅ አልመሲህ ነው ያሉ በርግጥ ካዱ፡፡ አልመሲህም አለ፡- የእስራኤል ልጆች ሆይ! ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ፤ እነሆ! በአላህ የሚያጋራ ሰው አላህ በእርሱ ላይ ገነትን በእርግጥ እርም አደረገ፡፡ መኖሪያውም እሳት ናት፤

ለበዳዮች ምንም ረዳዶች የሏቸውም።” (አል-ማኢዳህ 5፡72)

ይህንንም ከዮሐንስ ወንጌል 20፡17 ጋር እናዛምድ።

እውን ኢየሱስ የሥላሴ አካል መሆኑን አስተምሯልን?

1. ሥላሴ የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የትኛውም ቦታ የማይገኝ፤ በሰዎች አማካይነት በስብሰባ የተደነገገ መሆኑን የጆሐቫ እምነት ተከታዮች በስፋት ያስተምራሉ።

2. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የክርስቲና ኃይማኖት፣ ካቶሊክ፣ ኦርቶዶክስ፣ ፕሮቴስታንት፣ ኢድቪንቲስት፣ ጆሐቫ፣ ሐዋርያት፣ የመሳሰሉት የሌሉና መጽሐፍ ቅዱስ ከተፃፈ ከብዙ ዘመናት በኋላ እየተፈጠሩ የመጡ መሆናቸውን በሚገባ መረዳት መልካም ነው።

3. የአዲስ ኪዳን መጽሐፍት ኢየሱስ በምድር ላይ እያለ አንድም ቃል ያልተፃፈና እሱ ወደ ሰማይ ቤት ከተወሰደ 115 ዓመታት በኋላ የተፃፉና ፀሐፊዎቹም ኢየሱስን በግንባር ያላዩ መሆናቸውን ስንቶቻችን እናውቅ ይሁን? (የሉቃስ ወንጌል 1፡1-6 ይመልከቱ)

4. ክርስትና በ42 ዓ.ዓ በአንደኪያ በጳውሎስ አማካኝነት የተመሰረተ ኃይማኖት መሆኑን ቢገነዘቡ እጅግ በጣም ጥሩ ይሆናል።

5. ይህም ሆኖ ሳለ አንድም የወንጌል ፀሐፊ ኢየሱስ የሥላሴ አካል ነው ብሎ አልፏልም። ጳውሎስም ቢሆን ስለ ሥላሴ አላስተማረም።

በዚህ አጋጣሚ ከታሪክ ሐቅ ሊያመልጥ ያልቻለው ክርስቲያናዊ ስብሰባ ወይንም የአብያተ ክርስቲያን ጉባኤ በክርስትና ሀይማኖት ዙሪያ ስለተከሰቱ ችግሮችና መከፋፈል በየዘመናቱ እየሰጠ

ያለው መፍትሄና የውስጥ መመሪያ የዘመናችን ቋሚ መንፈሳዊ የሀይማኖት መመሪያ ሆኖ ማገልገል ተቃውሞ በማንሳት እንደ ሐዋርያትና የጆሐቫ ምስክሮች ያሉት ከሌሎቹ ዲኖሚኔሽኖች (የሀይማኖት ወገንተኞች) እንዲገነጠሉ በር ከፍቷል። ለማያውቁት ሰዎች አለም አቀፍ ጉባኤው መለኮታዊ መመሪያ ሆኖ ቀርቧል። ለምሳሌ ያህል ሥላሴ የሚለው ቃል በመፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየትኛውም ስፍራ የማይገኝ ሆኖ ሳለ ነገር ግን በክርስቲያኑ ዓለም ደግሞ መሠረታዊ የእምነት መሪ ቃል ሆኖ ከታወቀ ወዲህ ከ1600 ዓመታት በላይ አስቆጥሯል። ምክንያቱም ሥላሴ የሚለው ንድፈ-ሐሳብ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጀመረው በ381 እ.ኤ.አ የቀንስጥንጥንያ ጉባኤ ባወጣው መግለጫ መሠረት መንፈስ ቅዱስ አምላክ ነው፤ ከእግዚአብሔር አብና ከእግዚአብሔር ወልድ ጋር እኩል ነው፤ ከተባለ ማግስት ጀምሮ ተግባራዊ የሆነ አስተምህሮት ነውና። ነገር ግን ክርስቲያኖች በሀይማኖት መጽሐፋቸው ውስጥ ያልተጻፈውና ሥላሴ የሚለው ጽንሰ ሀሳብ ተቀባይነት እንዲያገኝላቸው ሲሉ የመጽሐፍ ቅዱሳቸውን የመጀመሪያ ገጽ በመክፈት አሪት ዘፍጥረት 1÷26 ለሥላሴ መኖር በመረጃነት ይጠቅሳሉ። ጥቅሱም “እግዚአብሔርም አለ፡- ሰውን በመልካችን እንደምሳሌያችን እንፍጠር።” ባዩ ማነው? እግዚአብሔር የሁሉም የበላይ የሆነው ለማን ተናገረ? ለተቀሩት አምላኮች ወይም ለረዳቶቹ? ሀሳቡ ራሱ በግልጽ ያልተብራራ ሆኖ እናገኘዋለን። “እግዚአብሔሮችም አሉ” ቢባል ኖሮ የብዙነት ባህሪ ይኖረዋል። ነገር ግን ጥቅሱ ከፊሉ በነጠላ ቁጥር “አለ” ሲል ከፊሉ ደግሞ በብዙ ቁጥር “እንፍጠር” የሚል ነው። ከዚህ በተለየ ሐሳቡን ለማብራራት ከተፈለገ አሪት ዘፍጥረት 1÷1 በነጠላ ቁጥር የተቀመጠ ሲሆን ዘፍጥረት 1÷26 በብዙ ቁጥር የተቀመጠ ነው። ዘፍጥረት

1÷27 ደግሞ በነጠላ ቁጥር ተቀምጧል።

1/ ዘፍጥረት 1÷1 «በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ።» (በነጠላ ቁጥር)

2/ ዘፍጥረት 1÷26 «እግዚአብሔርም አለ፡- ሰውን እንፍጠር።» (በብዙ ቁጥር) ከጆሐቫ ምስክሮች በተገኘው መረጃ መሠረት ከኒቂያ ጉባኤ በኋላ “እንፍጠር” የሚለው ተጨምሮበታል እንጂ አሪጂናሉ መጽሐፍ ውስጥ የዚህ ዓይነቱ አገላለጽ የለም ይባላል።

አራት ዘፍጥረት 1÷27 «እግዚአብሔርም ሰውን በመልኩ ፈጠረ።» ይላል። ከፈጠረ በኋላ ነጠላ ሆኗልን? ከነዚህ ጥቅሶች የምንማረው እግዚአብሔር አንድ መሆኑና የማይለዋወጥ፣ ብቸኛና ዘላለማዊ አምላክ መሆኑን ነው። ይህንንም በጥሞና መመልከቱ ወሳኝ ነው።

የእስልምና ሃይማኖት አስተምህሮትም ከነዚህ ጥቅሶች ጋር በጣም ይስማማል። በመሰረቱ የእግዚአብሔር ብቸኛ አምላክነት ወይም አንድነት በማያሻማ መልኩ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከዘፍጥረት እስከ የዮሐንስ ራእይ የተዘረዘረ ጉዳይ በመሆኑ አጠያያቂ አይሆንም። እስቲ አሁንም የሚከተሉትን ጥቅሶች በተጨማሪነት እንመልከት፡-

1/ ትንቢተ ኢሳያስ 43÷10 እንዲህ ይላል፡-

“እግዚአብሔር ከእኔ በፊት አምላክ አልተሰራም። ከእኔም በኋላ አይሆንም። እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላም የሚያድን የለም።”

2/ ትንቢተ ኢሳይያስ 44÷6

“እኔ ፊተኛ ነኝ፤ እኔም ኋለኛ ነኝ፤ ከእኔ ሌላም አምላክ የለም። እንደ እኔ ያለ ማን ነው? ይነሣና ይጥራ ይናገር።”

ቁርአንም ይህንኑ ፅንሰ ሐሳብ እንዲህ ያብራራል፡-

«በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ ለአላህ አምላክ፤ እርሱም ሁሉን አሸናፊው ጥበበኛው ነው። የሰማያትና የምድር ንግሥና የእርሱ ብቻ ነው። ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላል፤ እርሱም ነገሩን ሁሉ ላይ ቻይ ነው። እርሱ ፊትም ያለ ኋላም ቀሪ ግልጽም ሰውርም ነው። ፡ እርሱም ነገሩን ሁሉ አዋቂ ነው።» (አል-ሐዲድ 57፡1-3)

ትንቢተ ኢሳይያስ 44፡24 ከማህፀን የሠራህ የሚበጅህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡-

“ሁሉን የፈጠረሁ ሰማያትን ለብቻዬ የዘረጋሁ ምድርንም ያፀነሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ከእኔ ጋር ማን ነበር?”

“እንፍጠር” ብሎ ከወልድና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እንደተመካከረ ተደርጎ የቀረበው በኢሳይያስ 44፡24 ውድቅ ከመሆኑም ባሻገር ከአላህ በስተቀር አምላክ የለም የሚለውን የእስልምናንም አስተምህሮት ያጠናክራል፤ ያረጋግጣልም።

ስለሆነም እነዚህ ጥንታዊ ጥቅሶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እያሉ አብ፤ ወልድ እና መንፈስ ቅዱስ አንድ ናቸው፤ ሦስትም ናቸው፤ ማለት በምን መልኩ ነው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማስረጃ ሊገኝለት የሚችለው?

ሰዎች ወደ እስልምና ላለመምጣት ብቻ የሆነውንና ያልሆነውን ምክንያት በመፍጠር በየወቅቱ የተለያዩ ፍላጎቶችን በመከተል ከአንዱ የክርስትና ሃይማኖት ወደ ሌላው እየገቡ እዚያም እገቡበት ኃይማኖት ውስጥ ደግሞ የተለየ አስተምህሮት

ሲያጋጥማቸው ሁሉንም እርግፍ አድርገው ለመልቀቅ ይገደዳሉ። ይህንን የመጨረሻ ውሳኔ ከመውሰዳቸው በፊት የእስልምናን ኃይማኖት ለማወቅና ለመመራመር ጊዜ ቢሰጡ መልካም ነው። ምንም ቢሆን ለክርስትና ኃይማኖት ተከታዮች የምናስገነዝበው ቁም ነገር የእስልምና ኃይማኖት ጥሪው ወደ እውነተኛ መንገድ ነውና ይህንን እውነተኛ መንገድ ለመያዝ ብርቱ ጥናትና ምርምር ያድርጉ የሚል ነው።

የሥላሴን አስተምህሮት አስመልክቶ ከሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያንና ከየይህዋ ምስክሮች በቀር ሌሎች የክርስትና እምነት ወገንተኞች በሙሉ አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ አንድ ናቸው፤ በሥልጣንም እኩል ናቸው በማለት ያስተምራሉ። ነገር ግን ፕሮቴስታንቶች ከሌሎች በተለየ ሁኔታ ከፍተኛ ትኩረት የሚሰጡት ፡-

- 1/ “ኢየሱስ ያድናል”
- 2/ “ኢየሱስ ጌታ ነው”
- 3/ “የተመሰገነ ይሁን”
- 4/ “የጌቶችም ጌታ ነው” በሚሉት ነጥቦች ዙሪያ ነው።

የማዳን ኃላፊነት፣ የጌትነት ሥልጣንና ምስጋናው ሁሉ ከሌሎች ተነጥሎ ለኢየሱስ ብቻ የሚሰጥ ከሆነ የተቀሩት አምላኮች፣ ማለትም የአብና የመንፈስ ቅዱስ የሥራ ድርሻ ምን ይሆናል?

ወንጌላዊያን በሌላ መልኩ የዘላለም አምላክ ነው ብለው የሚያስተምሩትን “ጌታቸውን ኢየሱስን” እግዚአብሔር እርሱን ከፍጥረታት በፊት አስቀድሞ እንደ ፈጠረው ያስተምራሉ። በዚህም የፍጥረታት የመጀመሪያም ይሁን የመካከለኛው ኢየሱስ ፍጡር

መሆኑን በትምህርታቸው ያጋልጣሉ። ኢየሱስ የፍጥረታት ሁሉ የመጀመሪያ ስለመሆኑ የሚያቀርቡልን ማስረጃ በመጽሐፈ ምዕሌ ምዕራፍ 8 ከተራ ቁጥር 22-30 በተዘረዘረው ጥቅስ መሠረት ነው። ይህም አባባል በትንቢተ ኢሳይያስ 40 ምዕራፍ 13-15 ባለው ውስጥ መልስ ያገኛል። ሁለቱንም ሀሳቦች ከዚህ በታች እንደሚከተለው ለንጽጽር ያመች ዘንድ እናቀርባለን።

1. «ሰማዮችን በዘረጋ ጊዜ አብሬ ነበርኩ።» (ምዕሌ 8፡27)

2. «የምድርን መሠረት በመሠረተ ጊዜ የዛን ጊዜ እኔ የርሱ ዋና ሠራተኛ ነበርኩ።» (ምዕሌ 8፡30)

ክርስቲያኖች የኢየሱስን ጌትነት (ከእግዚአብሔር) ጋር እኩል ለመሆኑ የሚያቀርቡት የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ እነዚህ ከላይ የተጠቀሱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥቅሶች ናቸው። ሆኖም ግን ፈጣሪ ሰማያትን በዘረጋና ምድርንም በመሠረተ ጊዜ ኢየሱስ ያልነበረ መሆኑን ከመጽሐፍ ቅዱስ በቀላሉ መማር ይቻላል። ስለዚህ ክርስቲያኖች መጽሐፋቸውን አንዱን ከሌላው በማገናዘብ ቀጥተኛውን መንገድ መምረጥ ይጠበቅባቸዋል። ስለዚህ ምዕሌ 8፡22-30 እና ኢሳይ 40፡13-15 ከሁለቱ የትኛው ነው የፈጣሪን ስልጣን በትክክል የሚገልጸው?

«የእግዚአብሔርን መንፈስ ያዘዘ ወይም አማካሪ ሆኖ ያስተማረው ማን ነው? ወይስ ከማን ጋር ተመካከረ? ወይስ ማን መከረው? የፍርድንም መንገድ ማን አስተማረው? ዕውቀትንስ ማን አስተማረው? የማስተዋልንስ መንገድ ማን አሳየው?» (ኢሳይያስ 40፡13-15)

መልሱ ማንም አልረዳውም የሚል ነው። የኢየሱስን ደረጃ በቅዱስ ቁርኣኑ አላህ (ሱ.ወ) እንዲህ ይላል፡-

“የመርየም ልጅ አልመሲሕ ከበፊቱ መልእክተኞች በርግጥ ያለፈ የሆነ መልእክተኛ እንጂ ሌላ አይደለም። እናቱም በጣም እውነተኛ ናት፤ ሁለቱም ምግብን የሚበሉ ነበሩ። አንቀጾችን ለነሱ (ለከዲዎች) እንዴት እንደምናብራራ ተመልከት፤ ከዚያም ከእውነት እንዴት እንደሚመለሱ ተመልከት።” (አል-ማኢዳህ 5፡75)

“አላህ ዘንድ የዲሳ ምሳሌ እንደ አዳም ብጤ ነው፤ ከአፈር ፈጠረው፤ ከዚያም (ሰው) ሁን አለው፤ ሽነም።” (አለ ዒምራን 3፡59)

ከዚህ በመቀጠል ስለኒቂያ ጉባኤ ታሪካዊ አመጣጥ ከተለያዩ መንፈሳዊና ታሪካዊ ምንጮች አኳያ ለማየት እንሞክራለን። ከነዚህም ታሪካዊ ምንጮች መካከል በአንዱ ክርስቲያናዊ መፅሔት ላይ የተገኘው ዘገባ እንዲህ ይነበባል፡-

“የወንጌላችን ማዕከላዊ መልዕክት የሚያፈቅራችሁን ብቻ አፍቅሩ ሳይሆን እንዲያውም የሚጠሏችሁንም ውደዱ የሚል ነው። ዛሬ ግን በብዙ አብያተ ክርስቲያናት የሚደመጠው የፍቅር መልዕክት ሳይሆን የማጥፋትና የማውደም ነው። በእርግጥ በየዘመናቱ በአንዱ የክርስትና ሐይማኖት ውስጥ እንኳን ብዙ ጥቃቅን የዶክትሪን ልዩነቶች መከሰታቸው የሚከድ አይደለም። እንኳንስ በዲኖሚኔሽኖች መካከል ይቅርና በአንድ ሃይማኖት ስም በታላላቅ ጉባኤዎች ላይ በተቀመጡ ታላላቅ የአብያተ ክርስቲያናት መሪዎች መካከልም እንኳ ሳይቀር ልዩነት፣ የሐሳብ አለመግባባት፣ የልብ አንድነትና ፍቅር የጠፋበት ዘመን እንደነበር ከታሪክ ንባብ መገንዘብ

ይቻላል። በ325 ዓ.ም የኒቂያ ጉባኤ፣ በ381 ዓ.ም የቆንስጥንጢኖስ ጉባኤ፣ በ431 ዓ.ም የኤፌሶኑ ጉባኤ እና በ451 የቀልኬዶን ጉባኤ በዋቢነት ይጠቀሳሉ።

በእነዚህ ጉባኤዎች ላይ በአንድ ሃይማኖት ጥላ ስር የተሰበሰቡ የዓለም አብያተ ክርስቲያናትን የወከሉት አባቶች የቃላት ፍልጫና አልፎም ተርፎ መገሻሻም ያሳዩበት ጉባኤ ነበር።

የኒቂያ ጉባኤተኛ ክርስቶስ አምላክ አይደለም በሚለው በአሪዮስ መከረከሪያ አጀንዳ ላይ ተፋልሞ በፍፁም ክርስቶስ የሥላሴ አንድ አካል ነው፤ አምላክም ነው ብሎ በማደንገግ የሃይማኖት መግለጫ በማውጣት ተጠናቀቀ።” (ልብ ይበሉ! ወሳኔው የፀደቀው በውይይት ነበር።)

የቆንስጥንጥኖሱም ጉባኤ እንዲሁ መንፈስ ቅዱስም አምላክ ነው፤ የሥላሴም አንዱ አካል ነው ብሎ በአንድ ድምጽ በማጽደቅ የአሪዮስንና የብጤዎቹን ፍልስፍና ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ አክሰለው ተለያዩ።(ልብ ይበሉ! ይህም የጸደቀው በውይይት ነበር።)

የኤፌሶኑ ጉባኤም እንዲሁ “ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ ነው፤ በክርስቶስ የማዳን ኃይል ግን ኃጥአቱ ይጸድቃል።” ከብዙ ክርክር በኋላ ተብሎ ታወጀ። (አሁንም ልብ ይሏል ውሳኔው የተሰጠው በውይይት ነበር።)

የቀልኬዶን ጉባኤም እንዲሁ “ክርስቶስ ፍፁም ሰው ፍፁም አምላክ” በሚለው መሠረታዊ የወንጌል እውነት ላይ ተስማምተው ጉባኤው በፍቅር ተለያየ። (አሁንም ለአራተኛ ጊዜ ልብ ይበሉ! ጉባኤተኛው በውይይት ተግባብቶ ነበር።” (ከቃለ ሕይወት ቁጥር 15፣1990 የተወሰደ)

ስለ -ኒቂያ- ጉባኤ ታሪካዊ አመጣጥ «የሃይማኖቶች ልዩነቶች» ከሚለው መጽሐፍ ላይ የተወሰደው መረጃ እንደሚከተለው ይቀርባል፡- “በታሪክ እንደተመዘገበው አንዳንድ ጎላ ብለው የታዩት ክስተቶች የሚከተሉት ናቸው፡፡ በአራተኛው ምዕተ ዓመት (319 ዓ.ም) በሮማ ቅኝ ግዛት ሥር በነበረች በእስክንድሪያ ግብፅ የቤተ ክህነት አለቃ የሆነ አንድ አሪዮስ የሚባል ቄስ ነበረ፡፡ በአሪዮስ አስተምህሮት መሠረት ኢየሱስ በእግዚአብሔር የተፈጠረ እንጂ ራሱ እግዚአብሔር አይደለም፡፡ እርግጥ በምድር ላይ በሚኖርበት ዘመን ሥነ-ምግባሩ ፍፁም በእግዚአብሔር መንገድ ነበር፡፡ ሰውንም እንዲሁ አስተማረ፡፡ ግን ፍጡር መሆኑ አይካድም” አሉ፡፡

ይህ አስተምህሮት ከባድ ተቃውሞ ገጠመው፡፡ የአሪዮስ ደጋፊዎች በግብፅ በተለይም በእስክንድሪያ ከተማ በርካታ ስለ ነበሩ በነዚህና በሰፊው ተቃዋሚ ወገን መካከል የከረረ ጥል ተፈጠረ፡፡ ብዙ ረብሻና ሁከትም ተፈጠረ፡፡ የሮማ መንግሥትም ሊናጋ ሆነ፡፡ በዚህ ሥጋት የተነሳ የሮማ ንጉሥ ቆስጠንጢኖስ አንድ ታላቅ ጉባኤ ጠራ፡፡ ይህም የኒቂያ ጉባኤ የተሰኘ በ325 ዓ.ም የተሰበሰበው የመጀመሪያ የክርስቲያን መንፈሳዊ ጉባኤ ነው፡፡ ይህ ጉባኤ አሪዮስን አወገዘ፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ አምላክ መሆኑን በድንጋጌ አረጋገጠ፡፡“ (ገጽ 53)

ከላይ የተዘረዘሩት ድንጋጌዎች ከመፅሐፍ ቅዱስ አስተምህሮት ጋር ምን እንደሚመስሉ ለማነፃፀር እንሞክራለን፡፡

“ከሠራው ጋር ለሚታገል ወዮለት” (ትንቢተ ኢሳ 45፡9)

“ሠራውም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ስለሚመጣው ነገር

ጠይቁኝ” (ኢ.ሳ 45÷1)

ጠይቁኝ የተባለው ጉዳይ ለወደፊት ይመጣል የተባለው ትንቢት በፈጣሪ ማንነት ዙሪያ በሰዎች ጉባኤና ውይይት አማካኝነት ድንጋጌ ወይም ውሳኔ እንደሚሰጥ አስቀድሞ ፈጣሪ ተቃውሞን የገለጸበት መሆኑን መገንዘብ ያስፈልጋል።

“ከኔ ሌላ አምላክ አለ? አምባ የለም፤ ማንንም አላውቅም፡፡” (ትንብተ ኢ.ሳ 44÷8)

«ማንንም አላውቅም» ማለቱ ኢየሱስንና መንፈስ ቅዱስንም ጨምሮ በጌትነት አላውቃቸውም ማለቱ ነው። ይህንን ሀሳብ የሚያጠናክረው የቁርኣን አንቀፅ እንደሚከተለው ይነበባል።

“እናንተ የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! በሀይማኖታችሁ ወሰንን አትለፉ። በአላህም ላይ እውነትን እንጂ አትናገሩ። የመረየም ልጅ አልመሲህ ዲሳ የአላህ መልክተኛ፤ ወደ መርየም የጣላት (የይሁን) ቃሉም፤ ከርሱ የሆነ መንፈስን ብቻ ነው። በአላህና በመልክተኞቹ እመኑ፤ (አማልክት) ሦስት ናቸው አትበሉ። ተከልከሉ፤ ለናንተ የተሻለ ይሆናል። አላህ አንድ አምላክ ብቻ ነው። ለሱ ልጅ ያለው ከመሆን የጠራ ነው። በሰማያትና በምድር ያለ ሁሉ የርሱ ነው። መመኪያም በአላህ ቢቃ።” (አጌ ኒሳእ 4÷171)

ከሥላሴ አስተምህሮት መደንገግ በፊት ምን ነበር?

የሥላሴ አስተምህሮት ከመሠረታዊ የኢየሱስ ተልዕኮ የተቃረነ መሆኑን እንዲሁም ደግሞ ከኒቂያ ጉባኤ በፊት ማለትም ከክርስቶስ ልደት ጀምሮ እስከ 325 ዓ.ም የኒቂያ ጉባኤና የ381 ዓ.ም የቀንስጥንጥንያ ጉባኤ ድረስ ኢየሱስ ክርስቶስ የአላህ መልእክተኛ እንጂ ሌላ ነገር ወይም እነርሱ እንደሚሉት ከፈጣሪ ጋር እኩል

ስለመሆኑ የተሰጠ አስተምህሮት የለም። ይህንን ሐሳብ በማስረጃ ለማስደገፍ ያህል “በሥላሴ ማመን ይገባሃልን?” ከሚለው የይዮሐዋ ምስክሮች መጽሐፍ የተወሰደውን ፍሬ ሀሳብ እንደሚከተለው እንመልከት።

“ከኒቂያ ጉባኤ በፊት የነበሩ የሀይማኖት አባዎች ምን አስተማሩ?”

ከኒቂያ ጉባኤ በፊት የነበሩት አባዎች ከክርስቶስ ልደት በኋላ የነበሩት በመጀመሪያዎቹ ሦስት መቶ ዘመናት ግንባር ቀደም የኃይማኖት መምህራን እንደ ነበሩ ይታወቃል። እነዚህ መምህራን ያስተማሩትን አስተምህሮት ማወቅ ጠቃሚ ነው።

በ165 እ.ኤ.አ በሰማዕትነት የሞተው ጀስቲን ኢየሱስ ሰው ከመሆኑ በፊት “ሁሉን ከፈጠረ እግዚአብሔር የተለየና የተፈጠረ መልአክ” እንደሆነ ገልጿል። በተጨማሪም ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ያነሰ እንደነበረና ፈጣሪ እንዲናገር ከፈቀደለት ውጭ ምንም ነገር የማያደርግ እንደነበረ ተናግሯል።

ኢየሱስ ሰው ከመሆኑ በፊት ከእግዚአብሔር የተለየና ያነሰ ሕልውና እንደነበረው በ200 እ.ኤ.አ አካባቢ የሞተው ኢራንዩስ ተናግሯል። ኢየሱስ ከአንዱ እውነተኛና ብቸኛ እግዚአብሔር ማለትም “የሁሉም የበላይ ከሆነውና ሌላ እኩያ ከሌለው አምላክ” ጋር እኩል እንዳልሆነ አመልክቷል።

በ215 እ.ኤ.አ አካባቢ የሞተው የእስክንድሪያው ክሊመንት እግዚአብሔርን “ያልተፈጠረ፣ የማይሞትና ብቻውን እውነተኛ አምላክ የሆነ ነው።” ብሎታል። ወልድ ደግሞ አንዳች ነገር ከማይሳነው አብ ቀጥሎ ሁለተኛ ደረጃ ያለው “እንጂ ከአብ ጋር

እኩል እንዳልሆነ” ተናግሯል።

በ230 እ.ኤ.አ አካባቢ የሞተው ተርቱልዮን እግዚአብሔር የሁሉም የበላይ መሆኑን አስተምሯል። እንደሚከተለውም ብሎ ነበር፡- “አብ ከወልድ የተለየና የበለጠ። ወላጅ ከልጁ ላኪው ከተላኪው የተለየ እንደሆነ የታወቀ ነውና። በተጨማሪም ወልድ ያልነበረበት ጊዜ ነበር - ማንኛውም ነገር ከመገኘቱ በፊት እግዚአብሔር ብቻውን ይኖር ነበር።”

በ235 እ.ኤ.አ አካባቢ የሞተው ሂፓሊስ ስለ እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል፡- “የመጀመሪያውና አቻ የሌለው፤ የሁሉም ሠሪና የሁሉም ጌታ የሆነው፤ የእድሜ እኩያ የሌለው እግዚአብሔር አንድ ራሱ ሆኖ ብቻውን ሲኖር ፍቃዱ ሆነና ከዚህ በፊት ያልነበሩ ነገሮች ወደ መኖር እንዲመጡ አደረገ። ከነዚህም አንዱ ሰው ከመሆኑ በፊት ተፈጥሮ የነበረው ኢየሱስ ነው።”

በ250 እ.ኤ.አ አካባቢ የሞተው ኦሪጅን “አብና ወልድ ሁለት የተለያዩ ባህሪ ያላቸው ናቸው። (ወልድ) ከአብ ጋር ሲነፃፀር በጣም ትንሽ ብርሃን ነው።” ብሏል።

ኢሊቫን ላምሶን የታሪክ ጭብጦችን አንድ ላይ በማጠቃለል ዘ ቸርች አፍ ዘ ፈርስት ሥሪ ሴንቸርስ “በመጀመሪያዎቹ 300 ዘመናት የነበረው ቤተ-ክርስቲያን” በተባለው መጽሐፍ እንዲህ ብሏል፡- “በአሁኑ በጣም ተስፋፍቶ የሚገኘው የሥላሴ አስተምህሮት ከጀስቲን (ከሰማእቱ) አነጋገር ምንም ዓይነት ድጋፍ አያገኝም። ከኒቂያ ጉባኤ በፊት ስለነበሩት አባዎች ማለትም ከክርስቶስ ልደት በኋላ በነበሩት ሦስት መቶ (300) ዘመናት ስለተነሱት ክርስቲያን ፀሐፊዎች በሙሉ እንዲህ ሊባል ይቻላል። እውነት ነው ስለአብ፤

ስለወልድና ስለመንፈስ ቅዱስ ተናግረዋል።

ነገር ግን የሥላሴ አማኞች አሁን እንደሚሉት ሦስቱ እኩል አንድነት በሦስትነት ያላቸውና ፍጹም አንድ ስለመሆናቸው የተናገሩት ነገር አልነበረም። እውነቱ የዚህ ተቃራኒ ነው።

ስለዚህ በመጽሐፍ ቅዱስና በታሪክ ምስክርነት መሠረት ሥላሴ መጽሐፍ ቅዱስ በተፃፈባቸው ዘመናትና ከዚያም በኋላ በነበሩት በርካታ ዘመናት በፍጹም የማይታወቅ እንደነበር ተረጋግጧል። “ማንኛውም ቅዱስ ፀሀፊ በእግዚአብሔር ራስነት ውስጥ (ሥላሴ) ይኖራል ብሎ የተጠራጠረ እንኳን ስለ መኖሩ የሚያመለክት ማስረጃ የለም።” (ዘ ተሪዮን ጎድ (ሦስትነት ያለው አምላክ) ከሚለው መጽሐፍ የተወሰደ።)

አላህ (ሱብሐኑ ወተዓላ) በቅዱስ ቁርኣኑ ለሁሉም የመጽሐፍ ባለቤቶች (ለክርስቲያኖችና ለአይሁዶች) የሚከተለውን መለኮታዊ ጥሪ ያቀርብላቸዋል።

“የመጽሐፍ ባለቤቶች ሆይ! በኛና በናንተ መካከል ትክክል ወደሆነች ቃል ኑ (እርስዎም) አላህን እንጂ ሌላን ላንዝ በርሱም ምንንም ላናጋራ ከፊላችንም ከፊሉን ከአላህ ሌላ አማልክት ኢድርን ላይዝ ነው በላቸው። እምቢ ቢሉም እኛ መሰረዎች መሆናችንን መስክሩ በላቸው።” (አለ ዒምራን 3፡64)

ከዚያም በእስልምና ውስጥ በኃይማኖት ግዴታ እንደሌለ ለመግለጽ ያህል እንዲህ ይላል፡-

“በኃይማኖት ማስገደድ የለም፤ ቅኑ መንገድ ከጠማማው በርግጥ ተገለጠ። በጣኦትም የሚከድና በአላህ የሚያምን ሰው ለርሱዋ መበጠስ የሌላትን ጠንካራ ዘለበት በእርግጥ ጨበጠ።”

አላህም ሰሚ አዋቂ ነው።” (አል-በቀራህ 2፡256)

“አላህም አለ። ሁለት አማልክትን አትያዙ፤ እርሱ አንድ አምላክ ብቻ ነው። እኔንም ብቻ ፍሩ።” (አጌ ነሕል 16፡51)

በመጨረሻውም በፍርድ ቀን አላህ (ሱብሐኒሁ ወተዓላ) የመርየም ልጅ ዲሳን (ዓለይሂ ሰላም) የሚከተለውን ወሳኝ ጥያቄ ይጠይቀዋል። የፈጣሪውን መሠረታዊ ጥያቄ ፍጡሩ ዲሳም ሲመልስ እንደሚከተለው ይላል፡-

“አላህም የመርየም ልጅ ዲሳ ሆይ! አንተ ለሰዎቹ እኔንና እናቴን ከአላህ ሌላ ሁለት አምላኮች አድርጋችሁ ያዙ ብለሃልን? በሚለው ጊዜ (አሰታውስ)። ጥራት ይገባህ፤ ተገቢዬ ያልሆነን ነገር ማለት ለኔ አይገባኝም። ብዬው እንደሆነም በርግጥ አውቀኸዋል፤ በነፍሴ ውስጥ ያለውን ሁሉ ታውቃለህ፤ ግን አንተ ዘንድ ያለውን አላውቅም፤ ሩቆችን ሁሉ በጣም አዋቂ አንተ ብቻ ነህና ይላል።” በርሱ ያዘገበኝን ቃል ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ ማለትን እንጂ ለእርሱ ሌላ አላልኩም።” (አል-ማኢዳህ 5፡116-117)

እነዚህ ሁለቱ የቁርአን አንቀጾች ለዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ ወደ እስልምና መግባት ምክንያት ናቸው። እነዚህን የቁርአን አንቀጾች ከዮሐንስ ወንጌል 20፡17 እና ከማቴዎስ 7፡21 ጎን ለጎን ስናነብ የኢየሱስ ማንነት ግልጽ ይሆናል።

“ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁም አርጋለሁ።” (ዮሐንስ 20፡17)

በኢየሱስ ስቅለት ዙሪያ ያለው ምስጢር

የመርየም ልጅ ዲሳ /ዓለይሂ ሰላም/ ወይም ኢየሱስ ክርስቶስ አለመሰቀሉን ነገር ግን በምትኩ ጁዳስ የተባለው ከአስራ ሁለቱ ደቀ መዝሙሮች አንዱ የሆነው መሰቀሉን ዲሳን /ዓለይሂ ሰላም/ ግን ወዲያው አላህ (ሱብሐኒሁ ወተዓላ) በችሎታው ወደርሱ መውሰዱን በባርናባስ ወንጌል ውስጥ በግልጽ ተቀምጧል። ኢየሱስን የሸጠው ይሁዳን ጁዳስ እስካሪዮት የተባለውን ሰው አላህ (ሱ.ወ) በመልኩና በንግግሩ ከኢየሱስ ጋር እንዲመሳሰል በማድረግ እስራኤላውያን ይህንን ከሃዲ በመስቀል መግደላቸውን ወንጌሉ በግልጽ ያስተምራል። ነገር ግን ይህ ወንጌል በአለም ላይ ከተፃፉት ሁሉ ግልጽ አድርጎ በዝርዝር የሚያቀርብ በተለይም ሦስት መሠረታዊ ጉዳዮችን የያዘ በመሆኑ በድብቅ ተይዞ ከሰው እይታ እንዲሰወር ተደርጓል።

የባርናባስ ወንጌል፡-

1. የኢየሱስን የአላህ መልዕክተኝነት ያረጋግጣል። ጌትነቱን ደግሞ ይክዳል።
2. የኢየሱስን አለመሰቀልና በምትኩም ጁዳስ መሰቀሉን ያረጋግጣል።
3. በኢየሱስ አስተምህሮት መሠረት በስም እየተጠቀሰ ከእስማኤላውያን ወገን ከኢየሱስ በኋላ የመጨረሻው የአላህ መልእክተኛ ሙሐመድ /ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ እንደሚመጡ ያስረዳል።

እነዚህን እውነታዎች ለሰው ጆሮ እንዳይደርሱ ሲባል የባርናባስ ወንጌል በቬይና አስትሪያ ኪንግ ላይብራሪ ውስጥ ታሰሮ

ይገኛል። አሁን ባለው ወንጌል በማቴዎስ 26፥36-45 ስንመለከት በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከነርሱ ጋር ጌቴሲማን ወደምትባል ስፍራ መጣ። ደቀመዛሙርቱንም ወዲያ ሄጄ ስፀልይ ሳለ በዚህ ተቀመጡ አላቸው።

ጴጥሮስንም፣ ሁለቱን የዘብዴዎስን ልጆች ወስዶ ሊያዝን ሊተክዝም ጀመረ። ነፍሱ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቆዩ፤ ከእኔም ጋር ትጉ አላቸው። ጥቂትም ወደፊት አለፍ ብሎ በፊቱ ወደቀና ሲፀልይ «አባቴ ቢቻልስ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወደው አይሁን አለ።»

ለግንዛቤ ያህል ክርስቲያኖች ሲያስተምሩን ኢየሱስ ጌታ ነው ይላሉ። ኢየሱስ ጌታ ቢሆን ኖሮ ባላዘነ፣ ባልተከዘ፣ በግንባሩም ባልወደቀና ወደ ሀያሉ አምላክ ባልፀለየ ነበር። የባሪያውን መጨነቅና ፈተና በቅርብ የሚከታተለው ሁሉን ቻይ አላህ /ሱብሐኪሁ ወተዓላ/ የራሱን አራት መላእክት ከሰማይ ወደ ምድር በመላክ ኢየሱስን ወደ ሰማይ በመውሰድ ኢየሱስ እንዲያልፍለት የለመነው ጽዋ አሳልፎለታል። በባርናባስ ወንጌል መሠረት በምትኩ ግን ጁዳስ ጽዋውን እንዲቀምስ አድርጓል። ስለዚህም ኢየሱስ የተናገረውን አሁን ካለው ወንጌል ውስጥ እንጥቀስና ከሆነው ሁኔታ ጋር ለማስተያየት እንሞክር። እውን ኢየሱስ ተሰቅሎ ሞቷልን?

የማቴዎስ ወንጌል 26፥21-24 እንዲህ ይላል፡- «እውነት እላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል።»

የሰው ልጅስ /ኢየሱስ/ ስለ እርሱ እንደተጻፈ ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት! ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አለ።” ያ ሰው ማን ነው? እሱም ኢየሱስን

አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ኢየሱስ ተቀብላቸው፤ የተባለውን ፈተናዎች በሙሉ በመሸከምና በመጨረሻም በመስቀል ላይ የተሰቀለ በመሆኑ ምልክቶቹ በሚገባ ምስጢሮችን የሚያጋልጡ ናቸው። ኢየሱስ ስለራሱ ሲናገር የሰው ልጅ “ይሄዳል” አለ እንጂ ይሰቀላል አላለም። ይልቅስ የኢየሱስ ጭንቀት ለራሱ ሳይሆን አሳልፎ ለሰጠው ሰው አልነበረምን?

የዮሐንስ ወንጌል 8፡21-22 ደግሞ እንዲህ ይላል፡-

«ኢየሱስም ደግሞ እኔ እሄዳለሁ። ትፈልጉኛላችሁ፤ በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ፤ እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም።» “በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ” የተባለው ትንቢት በይሁዳ መሞት ተግባራዊ ሆኗል። ይህንን ሀቅ በድጋሚ የሚያረጋግጠው ቁም ነገር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እውነትን ለማወቅ ከተፈለገ የይሁዳ አሟሟት ሌላ ጥርጣሬ የሚያስከትል ሆኖ ተቀምጧል።

በማቴዎስ ወንጌል 27፡3-5 ውስጥ የይሁዳ ሁለት ዓይነት አሟሟት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዴት እንደተብራራ አንደኛውን እንመልከት፡-

“በዚያን ጊዜ አሣልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ፤ ሰላሳውንም ብር ለካህናት አለቆችና ለሸማግሌዎች መልሶ ንፁህ ደም አሳልፌ በመስጠቴ በድያሰሁ አለ። ብሩንም በመቅደስ ጥሎ ሄደና ታንቆ ሞተ።” (ማቴዎስ 27፡3-5)

ሁለተኛው ደግሞ፡-

“ኢየሱስን ለያዙት መሪ ስለሆናቸው... ይህም ሰው በዓመጽ ዋጋ መሬት ገዛ፤ በግንባሩም ተደፍቶ ከመካከሉ ተሰነጠቀ፤ አንጀቱም

ተዘረገ።” (የሐዋርያት ሥሪ 1፡15-18)

ብሩን መሬት ገዛበት፤ በግንባሩ ተደፋ፤ አንጅቱ ተዘረገ። የሚለው ብሩንም በመቅደስ ጥሎ ሄደ ታንቆም ሞተ ከሚለው ጋር ተመሳሳይ አይደለም። ስለዚህም ይሁዳ በኢየሱስ ቦታ መሰቀሉን በግልጽ በስሙ ባያስቀምጥም በመጽሐፍ ቅዱስ ዉስጥ ከተገኙት ጭብጦች በበለጠ በተሻለ መልኩ ግልጽና የተብራራ በማድረግ አላህ (ሱ.ወ) በቁርአኑ እንደሚከተለው ይላል፡-

“እኛ የአላህን መልዕክተኛ የመርየምን ልጅ አልመሲህ ዒሳን ገደልን በማለታቸው ረገምናቸው፤ አልገደሉትምም፤ አልሰቀሉትምም። ግን ለነሱ (የተገደለው ሰው በዒሳ) ተመሰለ። እነዚያም በርሱ ነገር የተሰደዱት ጥርጣሬን ከመከተል በስተቀር አልገደሉትም። ይልቁንስ አላህ ወደሱ አነሳው፤አላህም ጥበበኛ ነው።” (አጉ ኒሳእ 4፡157-158)

በስቅለት ዙሪያ ያለው ጥርጣሬ በጣም የሰፋ ነው። ሐቁን ግን የሚያወቀው አላህ ብቻ ነው። የሁሉም ጥበብና ምስጥር አዋቂ የሆነው አላህ ግን በቁርአን በግልጽ ኢየሱስ አለመሰቀሉን አስቀምጧል። ከዚህ የበለጠ ምን ማስረጃ ይቀርባል?

እንደ ማቴዎስ ወንጌል 12፡40 አገላለፅ ከሆነ ኢየሱስ ስለራሱ ሲናገር ዮናስ በዓሣ ነባሪ ሆኖ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንደቆየ ሁሉ የሰዉ ልጅም በምድር ልብ ዉስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይቆያል ይላል። እስኪ ይህን ትንቢት በጥምና እንመልከት። ይኸውም ሦስት ቀን ማለት በድምሩ 72 ሰዓታት ማለት ነው። በምድር ልብ ውስጥ ዓርብ ማታ ከገባ እስኪነጋ 12 ሰዓት ይሆናል፤ ቅዳሜ ሙሉ ቀን 24 ሰዓት፤ እሁድ ጧት ከተነሣ

እንግዲህ በድምሩ 36 ሰዓታት ይሆናል ማለት ነው። እርሱም ሁለት ሌሊቶች - ዓርብና ቅዳሜ ሌሊት ሲደመር ቅዳሜ ቀን - ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ሳይሆን ሁለት ሌሊትና አንድ ቀን በመሆኑ ይህም የኢየሱስን አለመስቀል ግልጽ የሚያደርግ ነው። ጥቅሱ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈው ክስተቱ ካለፈ ከብዙ ዓመታት በኋላ ቢሆንም አስተካክለው እንኳን ለመጻፍ አልቻሉም። ኢየሱስ የሞት ጽዋን ሳይቀምስ በቁርአን ውስጥ በተጠቀሰው መሠረት በሰላም ወደ ሰማይ መወሰዱን በትክክል ከሚያረጋግጡ ፍንጮች አንዱ የይሁዳ ሁለት ዓይነት ድንገተኛ አሟሟት ነው።

ለማጠቃለል ያህል የኢየሱስ ስቅለት እና ከቀብር አነሳሱን አራቱም ወንጌሎች - የማቴዎስ፣ የማርቆስ፣ የሉቃስና የዮሐንስ ወንጌሎች እንዴት እንደጻፉት ከዚህ እንደሚከተለው እንዘረዝራለን።

የአያያዙን ሁኔታ በጥሞና እንመልከት፡-

ኢየሱስን ለመያዝ የሄዱት ሰዎች በመልክ ኢየሱስን ለይተው ስለማያውቁ ከደቀ መዛሙርቶቹ መካከል እንዴት ለይተው እንደያዙት መፅሐፍ ቅዱስ በተለያየ ቦታ የተለያየ ዓይነት ገለፃ ይሰጣል።

1/ የማቴዎስ ወንጌል 26፡47-50 እንዲህ ይላል፡-

“አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳ የምስመው እርሱ ነው ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። መምህር ሆይ! ሰላም ላንተ ይሁን ብሎ ሳመው... በዚያን ጊዜ ቀረቡ፤ እጃቸውንም በኢየሱስ ላይ ጭነው ያዙት።”

2/ የማርቆስ ወንጌል 14፡44-45 እንዲህ ይላል፡-

“አሳልፎ የሚሰጠውም የምስመው እርሱ ነው ያዙት፤ ተጠንቅቃችሁ ውሰዱት፤ ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። መጥቶም ወድያው ወደ እርሱ ቀረበና መምህር ሆይ መምህር ሆይ ብሎ ሳመው፤ እነርሱም እጃቸውን በርሱ ላይ ጭነው ያዙት።”

3/ ሉቃስ ወንጌል 22፡47-48 እንዲህ ይላል፡-

“ከአሥራ ሁለቱ አንዱም ይሁዳ የሚባለው ይቀድማቸው ነበር። ሊስመውም ወደ ኢየሱስ ቀረበ፤ ኢየሱስ ግን ይሁዳ በመሳም የሰውን ልጅ አሳልፈህ ትሰጣለህ አለው።”

በሉቃስ ወንጌል ውስጥ ከማቴዎስና ከማርቆስ የተለየ አያያዝ ተመዝግቧል። ከመሳሙ በፊት ኢየሱስ ተናግሯልና። ከላይ የተጠቀሱት ሁለቱ ወንጌሎች ሲስማሙ 3ኛ ወንጌል ሉቃስ ግን ኢየሱስ በይሁዳ አልተሳመም ይላል።

4/ የዮሐንስ ወንጌል 18፡3-9 እንዲህ ይላል፡-

”ኢየሱስ የሚመጣበትን ሁሉ አውቆ ወጣና ማንን ትፈልጋላችሁ? አላቸው። የናዝሬቱን ኢየሱስ ብለው መለሱለት። ኢየሱስ እኔ ነኝ አላቸው። አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳ ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ነበር፤ እንግዲህ እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ ኋላ አፈግፍገው በምድር ወደቁ፤ ደግሞም ማንን ትፈልጋላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። የናዝሬቱን ኢየሱስን አሉት። ኢየሱስ መልሶ እኔ ነኝ አልኳችሁ፤ እንግዲህ እኔን ትፈልጉ እንደሆናችሁ እነዚህ ይሂዱ ተዋቸው አለ።”

ከሦስቱም ወንጌሎች የተለየ አዲስ ሐሳብ በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ተጽፏል። (ሌሎች ወንጌሎች ያልመዘገቡትና በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ብቻ የተመዘገበ።)

በመጽሐፍ ቅዱስ ዉስጥ ስለ ኢየሱስ ትንሣኤ ተመሳሳይ ልዩነት እናገኛለን።

1/ የማቴዎስ ወንጌል 28፥3-7 እንዲህ ይላል፡-

“አንድ መልአክ በድንጋይ ተቀምጧል። መልአኩም መልሶ ሴቶቹን አላቸው። እናንተስ አትፍሩ፤ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና እንደ ተናገረ ተነስቶአልና። በዚህ የለም፤ ከሙታን ተነሣ፤ እነሆም ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል፤ ከዚያ ታይታላችሁ ብላችሁ ለደቀመዛሙርቱ ንገሩዋቸው።”

2/ የማርቆስ ወንጌል 16፥5-6 እንዲህ ይላል፡-

“ወደ መቃብሩም ገብቶ ነጭ ሰብሶ የተጎናጸፈ ጐልማሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ አይና ደነገጠ። እርሱ ግን አትደንግጡ የተሰቀለውን የናዝሬቱን ኢየሱስ ትፈግላችሁ ተነስቷል።”

3/ የሉቃስ ወንጌል 24፥3-5 እንዲህ ይላል፡-

“እነርሱም በዚህ ሲያመነቱ እነሆ ሁለት ሰዎች የሚያንጸባርቅ ልብስ ለብሰው ወደ እነርሱ ቀረቡ እንዲህ አላቸው ሕያውን ከሙታን መካከል ስለምን ትፈልጋላችሁ? ተነስቶአል እንጂ በዚህ የለም።”

4/ የዮሐንስ ወንጌል 20፥11-18 እንዲህ ይላል፡-

“ማርያም ግን እያለቀሰች... መቃብር ዝቅ ብላ ተመለከተች፤ ሁለት መላዕክት ነጭ ልብስ ለብሰው የኢየሱስን ሥጋ ተኝተውበት ተቀምጠው አዩት። ይህንንም ብላ ዘወር ስትል ኢየሱስን ቆሞ አዩት።”

(እዚህ ጋ ደግሞ ከሌሎች የተለየ እይታ) የአራቱን ወንጌል ፀሐፊዎች ልዩነቶች በኢየሱስ ትንሣኤ ዙሪያ ከሚከተለው ሠንጠረዥ በቀላሉ መረዳት ይቻላል።

ማቴዎስ	ማርቆስ	ሉቃስ	ዮሐንስ
አንድ መልአክ ድንጋይ ላይ ተቀምጦ	ነጭ ልብስ የለበሰ ጎልማሳ በመቃብር ውስጥ	ሁለት ሰዎች ከመቃብር ውጪ ሜዳ ላይ	ሁለት መላእክት መቃብር ውስጥ ተቀምጠው
ኢየሱስ ወደ ገሊላ መሄዱ ተነገረ እንጂ መቃብር አካባቢ የለም	ኢየሱስም ከዚህ የለም ተባለ	ከዚህ የለም ተባለ	ማርያም ከመቃብር አጠገብ አየችው። ታዲያ (ኢየሱስ ከገሊላ ተመልሶ ነው ወይንስ ማቴዎስ ነው የዋሸው?)

ክርስቲያን ወገኖቻችን ሲያስተምሩ መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው በልዩ የመንፈስ ቅዱስ እርዳታ ነው ይላሉ። የአንድ እምነት ጥንካሬውና ቀጥተኛነቱ የሚወሰነው በተከታዮች ብዛት ወይንም በሚገኘው ዓለማዊ ጥቅም ጥቅም ሳይሆን በመንፈሳዊ መመሪያው ጥራትና ተዓማኒነት ነው። ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው ለሕይወቱ ሲል ከፍተኛ ጥረትና ምርምር አድርጎ እምነቱን ማስተካከል ይገባዋል።

ስለ ቁርአን ሲነሣ አንዳንድ ወንጌላውያን ቁርአንን ሰው ነው የጻፈው ብለው ይሰብካሉ። በልዩ መንፈስ ቅዱስ እርዳታ የተጻፈው መጻሕፍት ቅዱስ እንዴት ቢሆን ነገር ወንጌሎቹ የተለያዩ ሐሳቦችን የመዘገቡት? ለምርምራችን መነሻ ይሆን ዘንድ እስኪ ቁርአንን በመጽሐፍ ቅዱስ እይታ ወይም መጽሐፍ ቅዱስን በቁርአን እይታ እንፈትሽ! ይህንን ማድረግ ስንችል ብቻ ነው ለሂወታችን የሚበጀውን ቀጥተኛ ሀይማኖት መምረጥ የምንችለው።

የአዲስ ኪዳን መጽሐፍት በኢየሱስ አልተጻፉም!

1/ ወንጌሎቹ በሙሉ በኢየሱስ ክርስቶስ አልተጻፉም።

2/ ፀሐፊዎቹም ከፊሎቶ በእርግጥ ኢየሱስን በዓይን ያሳዩትና የሱም ተከታዮች አልነበሩም። ለዚህ እውነታ ማሳያ እስቲ የሉቃስ ወንጌል 1፡1-6 ይመልከቱ።

በመሰረቱ ሉቃስና ማርቆስ የኢየሱስ ደቀመዛሙርት አይደሉም። የማቴዎስና የዮሐንስን ወንጌሎችም እርግጠኝነት ጥያቄ ውስጥ የሚያስገቡ ጉዳዮች አሉ። ለምሳሌ በስቅለት ዙሪያ ያለውን ልዩነት ከላይ በሠንጠረዥ ውስጥ የሰፈረውን ይመልከቱ!

3/ ወንጌሎቹ የተጻፉት ከታሪክ እንደምንረዳው በሁለተኛው ምዕተ ዓመት አጋማሽ ገደማ ነው። ይህንን እውነታ የሚያረጋግጥልን ማስረጃ «የዘለዓለማዊ ሕይወት መንገድ» በሚለው ክርስቲያናዊ መጽሐፍ ገጽ 62 ላይ ይገኛል። እንዲህም ይላል፡-

«የአዲስ ኪዳን መጽሐፍት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ እርገት በኋላ ወዲያውኑ አልተጻፉም። እርሱም ሐዋርያት እንዲጽፉ አላዘዛቸውም ነበር። ስለዚህ ሐዋሪያት ሕዝቡን በቃል ብቻ ያስተምሩ ነበር። ሕዝብ ክርስቲያን ከበዙና በሁሉም ቦታ ከተሰፋፉ

በኋላ አንዳንድ ሐዋርያት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት ብዙዎችን እንዲጠቅም በማለት አንዳንድ ነገሮችን መፃፍ ጀመሩ። ከሁሉ በፊት መፃፍ የጀመረው ቅዱስ ጳውሎስ ነው። ወንጌልን በኢየሩሳሌም መፃፍ የጀመረው ቅዱስ ማቴዎስ ነው። በሮማ ደግሞ የጴጥሮስ ተከታይ የነበረው ማርቆስ ሮማውያን “ጻፍልን” ብለው ስለሌሎች ከጴጥሮስ አፍ እንደሰማ አድርጎ ጻፈ። ሉቃስ ደግሞ የጳውሎስ ተከታይ ስለነበረ ብዙ ምስክሮችን እግዝእት ማርያምንም ጭምር በመጠየቅ የበለጠውን የኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርቶችንና ምሳሌዎችን መርጦ ለግሪካውያን ጻፈ። ከዚያ በኋላ የሐዋርያትን ሥራ ጻፈ። በመጨረሻም ቅዱስ ዮሐንስ ከሦስት ወንጌሎች የቀሩትን ወይም የጎደሉትን ለማሟላት በተለይም ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስን አምላክነት በደንብ ለመግለጥ ብሎ ወንጌሉን ጻፈ። እነዚህ መጽሐፍት ቀስ በቀስ እ.አ.አ ከ50 እስከ 100 ዓ.ም አካባቢ በልዩ የመንፈስ እርዳታ የተደረሱ ናቸው።>>

ከዚህ ዘገባ ውስጥ ትኩረታችንን የበለጠ የሚሰቡ ነጥቦች፡-

ሀ. የቀሩትን ወይም የጎደሉትን ለማሟላት ተብሎ የሚለውና

ለ. የኢየሱስን አምላክነት በደንብ ለመግለጽ የተባለው ነጥብ የመጽሐፍ ቅዱስን መለኮታዊነት የበለጠ ጥያቄ ውስጠ የሚያስገቡ ናቸው።

የፈጣሪ አምላክነት በሰው አይገለጽም። ከእውነተኛ አምላክ የወረዱ ሰማያዊ መጽሐፍም ምንም ጉድለት አይኖረውም። በዚህ ጉዳይ ላይ ከቁርአን አንድ አንቀጽ በመውሰድ ምንም ጉድለት እንደሌለበትና በሰው ዕውቀት የሚሟሉት ነገሮች እንደሌሉ ካየን ሁለቱን ሀይማኖታዊ መጻሕፍት ለማወዳደር ያመቻል። የቁርአኑ

እንዲህ ይነበባል፡-

“በዚህም ቁርአን ውስጥ ለሰዎች ይገሰጹ ዘንድ ከየምሳሌው ሁሉ በእርግጥ አብራራን፤ መዛባት የሌለበት ዓረብኛ ቁርአን ሲሆን (አብራራን) ሊጠነቀቁ ይከጀላልና።” (አዝ-ዙመር 39፡27-28)

4/ በሌላ የታሪክ ማስረጃ እንደ ተረጋገጠው ደግሞ በወቅቱ የተጻፉት ወንጌሎች ከ300 በላይ መሆናቸውንና ነገር ግን በቤተ-ክርስቲያን ጉባኤ ምርጫ ሌሎቹ በሙሉ እንዲወገዱ ተደርጓል። ለዚህም ማስረጃ የሚሆነው “የሃይማኖቶች ልዩነቶች” የሚለውንና በታፈሰ ሙሉነህ የተደረሰውን መጽሐፍ ገጽ-50 ማየት ይቻላል። “እርግጥ ነው፤ ሌሎች ሐዋርያት የጻፉት መልእክቶች ነበሩ። ነገር ግን የሐሳብ ድግግሞሽ ያሉባቸውን በመለየት ለኃይማኖቱ ግንዛቤ እነዚህ በቂ እንዲሆኑ ቅዱስ አትናቴዎስ ሐሳብ አቀረቡ። ይህ ያቀረቡት የቅዱስ መጻሕፍት ሊሰጡ በመንፈሳዊ ጉባኤዎች ፀድቆ ከዚያን ዘመን ጀምሮ ይሠራበታል።”

የአዲስ ኪዳን መፅሐፍት ኢየሱስ ወደ ሰማይ ከተወሰደ ብዙ ዘመናት በኋላ የተጻፉ መሆናቸውን ከተረዳን ኢየሱስም ሐዋርያት እንዲፀፉ ካለዘዘቸው ነገር ግን ሐዋርያት በገዛ ፈቃዳቸው ከጻፉ ጉዳዩ ጠንክር ባለ ሁኔታ ካስጠነቀቀው ከሚከተለው የቁርአን አንቀፅ ጋር ሲታይ በፍፁም አንድ ስለሆነ ወንጌላዊያን ወንጌልን ለሙስሊሞች ከማዳረስ ይልቅ ፍፁም ቅዱስ የሆነውን ቁርአን ከሙስሊሞች እንዲቀበሉ እንመክራለን። አላህ (ሱብሃነሁ ወተዓላ) እንዲህ ይላል፡-

“ለነዚያም መጽሐፍን በእጆቻቸው ለሚጽፉና ከዚያም በርሱ ጥቂትን ዋጋ ሊገዙበት ይህ ከአላህ ዘንድ ነው ለሚሉ ወዮላቸው፤ ለነርሱም ከዚያ እጆቻቸው ከጻፉት ወዮላቸው፤ ለነርሱም ከዚያ

ከሚያፈሩት (ኃጢአት) ወዮላቸው።” (አል-በቀራህ 2፡79)

ሐዋርያው ጳውሎስ ሲናገር እንዲህ ይላል፡-

**“እንዴት ባሉ ታላላቆች ፈደላት በእጄ እንደገፍኩላችሁ እዩ”
(ወደ ገላቲያስ ሰዎች 6፡11)**

የክርስትና ሐይማኖቶች ክፍፍል ቁርአናዊ ትንቢት ነው

ከሁሉ አስቀድመን በ610 እ.ኤ.አ በነብዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ላይ በወረደው የመጨረሻ መለኮታዊ መጽሐፍ ቁርአን ውስጥ በክርስትና ሃይማኖቶች ላይ ተተንብየው በአሁኑ ዘመናት ተፈጻሚነታቸው የተረጋገጡ የቁርአን አንቀጾች እንደሚከተለው በዝርዝር ይቀርባሉ።

1/ **“ከነዚያ እኛ ክርስቲያኖች ነን ካሉት የጠበቀ ቃል ኪዳናቸውን ያዝን፤ በርሱም ከታዘዙበት ነገር ፋንታን ተው፤ ስለዚህ እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስ በመካከላቸው ጠብና ጥላቻን ጣልንባቸው። አላህም ይሠሩት የነበሩትን ሁሉ በርግጥ ይነግራቸዋል።” (አል-ማኢዳህ 5፡14)**

2/ **“የሃይማኖት ሰዎች እውቀቱ ከመጣላቸው በኋላ ለምቀኝነት እንጂ ለሌላ አልተለያዩም፤ እስከ ተወሰነም ጊዜ በመቆየት ከጌታህ ያለፈች ቃል ባልነበረች ኖሮ በነሱ መካከል አሁን በተፈረደ ነበር። እነዚያም ከኋላቸው መጽሐፉን እንዲወርሱ የተደረጉት ክርስቲ በርግጥ በአወላዋይ ጥርጣሬ ውስጥ ናቸው።” (አሹ ሹራ 42፡14)**

3/ **“ከሀይማኖት አላህ በርሱ ያልፈቀደውን ለነርሱ የደነገጉ ተጋሪዎች ለነርሱ አላቸውን? የፍርድ ቀን ባልነበረ ኖሮ በመካከላቸው አሁን በተፈረደ ነበር፤ በደላኞችም ለነርሱ አሳማሚ**

ቅጣት በርግጥ አላቸው።” (አሹ-ሹራ 42÷21)

ክርስትና በመጀመሪያ የተመሠረተችው በአንጾኪያ በ42 እ.ኤ.አ ከኢየሱስ እርገት 9 ዓመት በኋላ ነበር። ከተመሠረተችበት ማግስት አንስቶ በክርስትና ኃይማኖት ውስጥ በሐዋርያት ዘመን እንኳን ሳይቀር ከፍተኛ ልዩነትና የከረረ ጥል መፈጠሩንና በተለይም ደግሞ በዘመናችን ያሉት አንጃዎች እርስ በርስ የሚጣሉና የሚቃረኑ ሆነው እናገኛቸዋለን። ይህም የቁርአንን ትክክለኛነት ያረጋግጣል።

“አንዳንዶችም ከይሁዳ ወረዱና፡- እንደ ሙሴ ሥርዓት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትችሉም ብለው ወንድሞች ያስተምሩ ነበር። በነርሱና በጳውሎስ፣ በባርናባስም መካከል ብዙ ጥልና ክርክር በሆነ ጊዜ ስለዚህ ክርክር ጳውሎስና ባርናባስ ከነርሱም አንዳንዶች ሌሎች ሰዎች ወደ ሐዋርያት ወደ ሽማግሌዎችም ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ዘንድ ተቆረጠ።” (የሐዋርያት ሥራ 15÷1-2)

“ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ስለዚህ ነገር ለመመካከር ተሰበሰቡ።” (የሐዋርያት ሥራ 15÷6)

“ከጥቂት ቀንም በኋላ ጳውሎስ ባርናባስን፡- ተመልሰን የጌታን ቃል በተናገርንበት በየከተማው ሁሉ ወንድሞችን እንነብኛቸው፡- እንዴት እንዳሉም እንወቅ አለው። ባርናባስም ማርቆስ የተባለውን የሐንስ ደግሞ ከነሱ ጋር ይወስድ ዘንድ አሰበ። ጳውሎስ ግን ይህንን ከነርሱ ጋር ሊወስድ አልፈቀደም። ... ስለዚህ እርስ በርሳቸው እስኪለያዩ ድረስ መከፋፋት ሆነ --- ባርናባስም ማርቆስን ይዞ በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄደ። ጳውሎስ ግን ሥላሴን መረጠ።።” (ሐዋ 15÷36-40)

ከዚህ አንድ ብለን ብንጀምር ሁለት ሐዋርያቶች ተለያይተው

እስኪገነጠሉ ድረስ በየፊናቸው የየራሳቸውን ትምህርት በማሰራጨት ለክርስትና ሐይማኖት ክፍፍል አንድ ብለው አስተዋፅዖ እንዳበረከቱ መጽሐፍ ቅዱስም የቁርአንን ሀሳብ ያጠናክራል።

ከዚህ በላይ የተገለፀው ፍሬ ሐሳብ የልዩነቱ መነሻ ሆኖ የቀጠለ ሲሆን ሆኖም ግን ከ610 እ.ኤ.አ በፊት ቁርአን ከመውረዱ አስቀድሞ ብዙ ልዩነቶች መከሰታቸውን የዓለም የታሪክ ጻሓፊዎችና የቤተ ክርስቲያን ታሪኮች ያስረዳሉ። ለምሳሌ ከ325 እ.ኤ.አ የኒቂያ ጉባኤ፣ እስከ 451 እ.ኤ.አ የቃልኬዶን ጉባኤ የነበሩት ዓለም አቀፋዊ ጉባኤዎች ተካሂደው ልዩነቶችን በውሳኔ ወይም በጦርነት ለማፈን ተሞክሯል።

ከቁርአን በኋላስ ምን ተከሰተ? ከቁርአን በኋላ የተከሰቱትን ልዩነቶች በአጭሩ ለመረዳት እና በቁርአን ውስጥ የተተነበዩ ትንቢቶች ተግባራዊነታቸውንና አፈፃፀማቸውን ለመገንዘብ ከተፈለገ ማንኛውም ነፃ አመለካከት ያለው ሰው ከ7ኛ ምዕተ ዓመት ጀምሮ እስከ 21ኛው ምዕተ ዓመት ድረስ ያለውን የቤተክርስቲያናት ታሪክ ማገልገጥ ይችላል። ክፍፍሉ ከአሁን በኋላም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ እንደሚቀጥል አሁን በተጨማሪም የምናየው ክስተት ፍንጭ ከመስጠቱም በላይ በክርስቲያኖቹ መካከል ጠብና ጥላቻን እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስ አላህ እንደጣለባቸው በቁርአን ውስጥ የተተነበየው ትንቢት ተግባራዊ መሆኑን ያሳያል። ለምሳሌ፡-

1ኛ/ የግሪክ አርቶዶክስ ከካቶሊክ ጋር መለያየት፤

“ ... በምስራቅ አውሮፓ የሐይማኖት ሳይሆን የቅንዓት ፈተና ተነሳ ... ስለዚህ የቁንስጥንጥንያ ጳጳስ ለሮማ ጳጳስ ሊታዛዝ አይገባውም፤ ... ራሱን በራሱ ማስተዳዳር አለበት በማለት

ራሳቸውን በራሳቸው ማስተዳደር ፈለጉ። እ.አ.አ በ879 ፎጽዮስ የተባለ ይህንን መለያየት ተግባራዊ ለማድረግ ሞከረ። ክርስቲያን እ.አ.አ በ1054 ፓትሪያርክ ሚካኤል ቀውሩላዮስ የተባለ ይህንን ድፍረት ስለ ደገመ እስከ መለያየት አደረሰው። ሚካኤል የሮማ ሊቃነ ጳጳሳትን ደብዳቤ ወደ እሳት ወርውሮ ሕዝቡን በሙሉ ይዞ ከካቶሊካዊት ቤተክርስቲያን ተለይቶ አርቶዶክሳዊት ቤተክርስቲያንን መሰረተ። ከሁሉም መናፍቃን በጣም የታወቀው ማርቲን ሉተር ነው። እነሱም ጦርነት ከፍተው የካቶሊካዊያንን አብያተ ክርስቲያናትና ገዳማትን ዘርፈው አቡኖችን ከሥልጣን በማውረድና በመግደል የካቶሊክ ሐይማኖት እንዳይቃላት ቆጥረው ካሕናት የሌላት ሉተራዊት ሐይማኖት በነርሱ ሥልጣን ሥር እንደ ተጀመረች ገለጹ። እ.አ.አ 1525 የሉተር ተከታዮች ፕሮቴስታንት ተብለው ተጠሩ።>>

በዚያን ጊዜ በእንግሊዝ አገር የነበረው ንጉሥ ሄንሪ 8ኛ ካቶሊክና መንፈሳዊ ስለ ነበረ የሉተራን ትምህርትና መጽሐፍት ነቀፈ፤ አጠፋም። ነገር ግን ከጥቂት ጊዜ በኋላ በፍትወተ ሥጋ ስለ ተሸነፈ ሁለተኛ ሚስት ለማግባት ፈልጎ ሮማዊ ጳጳስ ስላልፈቀዱለት በጣም ተቆጥቶ ከካቶሊካዊት ቤተክርስቲያን በመለየት እ.ኤ.አ 1534 የእንግሊዝ አገር ቤተ-ክርስቲያንን በሥልጣኑ ሥር አደረጋት። ያልተከተሉትን ስላስገደላቸው ብዙ አቡኖት፣ ካህናትና ሕዝብ በሰማዕትነት ሞቱ። በዚህ ጊዜ አንግሊካዊት ቤተ-ክርስቲያን በእንግሊዝ አገር ተጀመረች።” (ምንጭ፡- የዘላለማዊ ሕይወት መንገድ ገጽ 155-159)

ከዚህ በላይ እንዳየነው ካቶሊኮች ጠንክር ባለ ሂስ

አንደበታቸው የግሪክ ኦርቶዶክስንና እንዲሁም ደግሞ ሌሎች ከካቶሊክ የተገነጣጠሉትን አንጃዎች ማማረራቸውን እንገነዘባለን። ነገር ግን በክርስቲያኖቹ መካከል ሲፈስ ለቆየው ደም ሌሎቹ የክርስቲያን ወገኖች ካቶሊክን ተጠያቂ ሲያደርጉ ካቶሊኩ ወገን ደግሞ ይህንን ክስ በፍፁም አይቀበልም። ይልቁንም ከካቶሊክ በመገንጠላቸው መናፊቃን ተብሎ ይወቀሳሉ። የካቶሊኮች የጥፋት ድርሻ በሌሎቹ ላይ ምን መልክ እንዳለው የሐይማኖቶች ልዩነቶች ከሚለው መፅሐፍ አሁንም እንደሚከተለው እንጠቅሳለን።

“የእስልምና እምነት ተከታዮች ከሳውዲ ዓረቢያ (መካ) እየተስፋፉ መጥተው ወደ ኢየሩሳሌም ተቃረቡ። የምዕራብ አውሮፓ ክርስቲያኖች ይህች የኢየሱስ ክርስቶስ አገርና የክርስቲያን ታሪክ መሠረት የሆነች ቦታ በእስልምና ሀይማኖት ተከታዮች ሥር ስትወድቅ ለማየት አልፈለጉም። ስለዚህ ወዶ ዘማችች ሁሉ ከመላው አውሮፓ እየተውጣጡ ወደ ምሥራቅ ዘመቱ። ጳጳሳቱ “በዚህ ዘመቻ የተሳተፈ ሰው ኃጢአቱ ይሰረይለታል” ብለው አስታወቁ። ስለሆነም ዘመቻው በ1095 ተጀምሮ ቀጠለ። ጦርነቱም ለብዙ ዓመታት (እስከ 1396 ተካሄደ። ይህ በታሪክ “የመስቀል ጦርነት” በመባል የሚታወቀው ነው። በአነሳሱ መጀመሪያ ሙስሊሞች በ637 ዓ.ም ኢየሩሳሌምን ያዙ። የመስቀሉ ጦርነት ቀጥሎ በ1099 ዓ.ም ክርስቲያኖች ኢየሩሳሌምን አስለቀቁ። ነገር ግን እንደገና ሙስሊሞች በመሪያቸው በሰላህዲን አማካኝነት በ1187 ዓ.ም መልሰው ኢየሩሳሌምን ወረሩ። ጦርነቱም ቀጠለ።

በዚያን ዘመን ወደ መካከለኛ ምስራቅ የሚደረገው ጉዞ በእግር ስለነበረ ወታደሮቹ በየመንገዱ በክርስቲያን ወንድሞቻቸው

እየተቀለበና እየተረዱ ይጓዙ ነበረ። በዚህ ረገድ ትልቅ የሞራል ድጋፍም ያገኙ ነበረ። ነገር ግን ጦርነቱ እየተራዘመ በመጣ ቁጥር በድጋፍ ሰጪዎች አመለካከት ከጥቅሙ ጉዳይ እያመዘነ መጣ። ወደ ዘማቾቹ የምስራቁ ኃይማኖት ከነሱ የተለየ መሆኑን በማሰብ ወደ ጥላቻና ከምፅዋት እና እርዳታ ይልቅ ወደ ማስገደዱ ወደ ማራቆቱ አዘነበሉ። በነዋሪዎቹ ላይ ምሬቱ እየጨመረ መጣ። በመጨረሻም በ1204 ዓ.ም የስግደት ዕለት ወታደሮቹ በስካር ተነሳሰተው የቁንስጥንጢኒያን ከተማ ዘረፉ። እስልምናን እንደጋለን ብለው የተነሱ ወታደሮች በክርስቲያኑ ሕዝብ ላይ ተነስተው በከፋ ጭካኔ ጨፈጨፉት። ከተማዋንም አቃጠሉ። ቁንስጥንጢኒያ ለሺህ ዓመታት ያህል የስልጣኔና የባህል ቅርፅ ማዕከል የሆነች የተከበረች ከተማ ነበረች። ታዲያ በሦስት ቀናት ያለማቋረጥ ተደባዩች። የቤተ-ክርስቲያን አብያተ መጽሐፍት ተቃጠሉ። ገዳማትና መኖሪያ ቤቶች ሳይቀሩ ተደመሰሱ። ስለዚህ ዛሬም ድረስ በግሪክ አርቶዶክስና በሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያናት መካከል ልዩነትና ቁርጭን እንዳለ ነው።

ከካቶሊክ ያፈነገጡትን ለመቅጣት ሲባል ዘግሬት ኢንኩዚሽን የሚባል ችሎት (ፍርድ ቤት) በተለያዩ አገሮች አቋቁመው ሰዎች ቡዳ፣ መተተኛ፣ ሰላቢ ይመስላሉ ወይም ናቸው ያሏቸውን ጭቁኖችንና እንዲሁም ከሀዲያንን ሁሉ እየሰበሰቡ ማቃጠል ጀመሩ። ፡ በዚህ ዓይነት በአውሮፓ ብቻ ከ100 ሺህ በላይ ሕዝብ አልቋል ይባላል።

በነዚህ ምክንያቶች የተነሣ ቅሪጫው ሥር እየሰደደ መጣ። ስለሆነም ጀርመናዊ ቁስ ማርቲን ሉተር የተቀዋሚዎች መሪ ሆኖ ተነሣ። ተቃዋሚ ከሚባለው የእንግሊዝኛ ቃል ፕሮቴስታንት የሚል

ስም ተሰጣቸው።”

2ኛ/ የፕሮቴስታንት ኃይማኖት ክፍፍሎሽ

ሀ/ ሜቶዲስት፡- በእንግሊዝ ሀገር በ1790 ዓ.ም የአክስፎርድ ዩኒቨርሲቲ በነበሩ 14 አባላት የተመሠረተ ነው።

ለ/ ማህበርተኞች (ኮንግሪገሽናሊስቲስ)

ሐ/ አጥማቂያን (ባፕቲስት)

3ኛ/ የሐዋርያዊ ተልዕኮ (እቫንጂሊዝም) መስፋፋት፡- ሐዋርያዊ ተልዕኮ የተጀመረው በይበልጥ በአሜሪካ ነው።

4ኛ/ አድቪንትስት፡- በ1844 በአሜሪካ ተመሰረተ።

5ኛ የጀሐቫ ምስክሮች (የያህዌህ ምስክሮች)፡- ይህ ኃይማኖት መጀመሪያ የተመሰረተው በዩናይትድ ስቴት በ1872 ዓ.ም ነው።

6ኛ አዲሱ የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን፡- ይህ ቤተ-ክርስቲያን የተጀመረው በ19ኛ ምዕተ ዓመት መጀመሪያ ማለትም በ1832 ዓ.ም አካባቢ ነው። ከ1835 እስከ 1838 ባሉት ዓመታት በተካሄደው ጥናት አንድ የኃይማኖት መግለጫ ወጣ።

የፕሮቴስታንት ኃይማኖት በኢትዮጵያ

1ኛ ሙሉ ወንጌል፡- ወደ ኢትዮጵያ የገባው በ1945 አካባቢ በገቡት የፊንላንድ ሚሲዮናዊያንና በኋላ በ1961 በገቡት የስዊዲን ሚሲዮናዊያን አማካኝነት ነው።

2ኛ ቃለ ሕይወት ፡- ይህ ከሱዳን ኢንቴሪየር ሚሽን (S.I.M) የፈለቀ ነው። ወደ ኢትዮጵያ የዘለቀው በ1920ዎቹ ይሆናል። ሚሽኑ የተመሰረተው በሦስት ሚሲዮናዊያን ክፍሎች ስቴትስ በ1893 ነው።

3ኛ መሠረተ ክርስቶስ:- የተመሠረተው በ1950ዎቹ ዓ.ም በናዝሬት ከተማ ኃይለማርያም ማሞ ሆስፒታል ውስጥ ነው። (ምንጭ “የኃይማኖቶች ልዩነት ከታፈሰ ሙሉነህ 1997 አዲስ አበባ” ገጽ 92-118።)

ክርስቲያን ወገኖቻችን በደንብ ማጤንና መገንዘብ የሚገባቸው ትልቁ ነጥብ የሙስሊሞች መመሪያ የሆነው ቅዱስ ቁርአን:-

ሀ/ «በናንተ መካከል እስከ አለም ፍፃሜ ድረስ ጠብና ጥላቻ ተጥሎባችኋል» ሲል ምን ማለት ነው? የተባለው ጠብና ጥላቻውስ በመካከላችሁ አሁን በተግባር አለ ወይ? መልሱ አዎን ከሆነ ይህ የትንቢት ቃል ከፈጣሪ የመጣ መሆኑን መጠራጠር የለባችሁም። ጥርጣሬው ከተወገደ እስልምናን መቀበል የመጨረሻ ምርጫ አይሆንም?

ለ/ “ከኃይማኖት አላህ በርሱ ያልፈቀደውን ለነርሱ የደነገጉ” ሲል ምን ማለቱ ነው? በዚህ በኩልም አንድ መሠረታዊ እውነታ አለ፡ ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ (ዓላይሂ ሰላም) በመልዕክታቸው ስለ ክርስትና ኃይማኖት ምንም ነገር አላስተማሩም። በአራቱም ወንጌሎች ውስጥ በምንም መልኩ የሰው ዘር በሙሉ በክርስትና ላይ ተፈጠረ ተብሎ የተጻፈ ነገር የለም። ስለክርስትና ኃይማኖት ኢየሱስ እንዳላስተማሩ ማረጋገጫው መፅሐፍ ቅዱስ ነው። የሐዋርያት ሥራ 11፥26 ላይ እንደተጠቀሰው ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተባሉ።

በዚህን ጊዜ ኢየሱስ ከነርሱ ጋር ስላልነበረ ወንጌላውያን አሁንም በድጋሚ ማወቅ የሚገባቸው ትልቁ ቁምነገር ይህ

የሙስሊሞች መጽሐፍ ቁርአን ምንጩ መለኮታዊነት የለውም በማለት የተቻላችሁን ያህል እንኳን ብትከራከሩም በውስጡ የያዘው ሀቅ ምን ያህል አሳማኝና ተግባራዊ መሆኑን ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ክርስትና ኃይማኖት ካላስተማሩ መልዕክታቸው ምን እንደሆነ በመጽሐፍ ቅዱስና በቅዱስ ቁርአን መሰረት ፈጣሪን መገዛት ወይም እራስን ለአላህ ማስገዛት ይህም አባባል የዓረብኛውን ቃል ኢስላም የሚለውን ይተካል።

የቁርአን ትንቢቶች በተግባር መተርጎምና ከዛሬው የክርስትና ኃይማኖት ክፍፍል አኳያ ሲተነተን ምንኛ መሰረት ያለው መመሪያ እንደሆነ ዓለም በሙሉ ሊያውቀው ይገደዳል! አላህ (ሱብካኒህ ወተዓላ) እንዲህ ይላል፡-

“አላህ ዘንድ (የተወደደ) ሀይማኖት እስልምና ብቻ ነው። እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት ሰዎች በመካከላቸው ላለው ምቅኝነት እውቀት ከመጣላቸው በኋላ እንጂ አልተለያዩም በአላህም አንቀጾች የሚከድ አላህ ምርመራው ፈጣን ነው።” (አለ ዒምራን 3፡19)

መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡-

“እኔ ህግንና ነብያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈፅም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ ከህግ አንዲት የወጣ ወይም አንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም፤ ሁሉ እስኪፈፀም ድረስ።” (የማቴዎስ ወንጌል 5፡17-18)

የዓለም ህዝብ የመጨረሻ መመሪያ ሆኖ የወረደው ቅዱስ ቁርአንም ለህግ መከበር ከፍተኛ ሥፍራ ይሰጣል። ይህንኑ የኢየሱስ

ክርስቶስን አባባል ያፀድቃል። ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማሩት ስለ ህግና ክርሳቸው በፊት ስለነበሩት ነብያት ምስክርነት ነው። የቀደሙት ነብያትና ኢየሱስም ጭምር ያስተማሩት ስለ እስልምና መንገድ (ቀጥተኛ መንገድ) ነው። ይህም ሲባል ክርስቲያኖቹ በጣም ይገረማሉ፤ ምክንያቱም እስልምናን (ፈጣሪን መገዛትን) ከቁርአን በኋላ እንጂ በፊት እንዳልነበረ ስለሚቆጥሩት ነው። የቃሉ የዓረብኛ ትርጉም ኢስላም ማለት አንድ አምላክ (ፈጣሪን) መገዛት ማለት ነው። ይህም ከአሥርቱ ትዕዛዛት አንዱ ነው።

ከመጀመሪያው ጀምሮ ወደ ዓለም የተላኩት ነብያት በሙሉ ያስተማሩት ስለክርስትና አይደለም። ይህንን ሀቅ የሚያረጋግጠው ክርስትና የተጀመረችው በ42 እ.ኤ.አ በአንጾኪያ ነው። ከዚህ ዘመን በፊት ክርስትና የሚባል ኃይማኖትም ቃሉም በዓለም ተሰምቶም አይታወቅም። አላህ (ሱብሃኑ ወተዓላ) እንዲህ ይላል፡-

“ወይም ኢብራሂም፣ እስማኢልም፣ እስሃቅም፣ የዕቁብም፣ ነገዶቹም አይሁዶች ወይም ክርስቲያኖች ነበሩ ትላላችሁ? እናንተ ታውቃላችሁ? ወይንስ አላህ በላቸው።” (አል-በቀራህ 2፡140)

“በአላህ አመንን፣ በኛ ላይ በተወረደውም በቁርአን፣ በኢብራሂም፣ በእስማኢልም፣ በእስሃቅም፣ በየዕቁብም፣ በነገዶቹም ላይ በተወረደው፣ ለሙሳም፣ ለዒሳም፣ ለነብያትም ሁሉ ከጌታቸው በተሰጠው አመንን፣ ከክርሱ መካከል አንድንም አንላይም፣ እኛ ለርሱ ታዛዦች ነን በል።” (አላ ሂምራን 3፡84)

በመጨረሻም ኢየሱስ ክርስቶስ (ዐ.ሰላም) ያስተማሩት ትምህርት ወደ መንግስተ ሰማያት የሚያስገባው መንገድ የክርስትና መንገድ ሳይሆን ትዕዛዛትን በመጠበቅና ፈጣሪን በመገዛት ነው

የሚል ብቻ ነው።

«እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ህይወት አለው።» (ዮሐንስ ወንጌል 5፥24)

(እኛ ሙስሊሞች የምናምነው በአንድ አላህ ብቻ ነው።)

“ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በኔም ደግሞ እመኑ።” (ዮሐንስ ወንጌል 14፥1)

እዚህ ላይ አንዳንድ የክርስቲና እምነት ተከታዮች ኢየሱስ በኔም እመኑ ብሏልና ጌታ ነው ይላሉ። ነገር ግን በትክክል ካስተዋሉት በኔ እመኑ ያለው በእኔ ነብይነት እመኑ ለማለት ነው እንጂ ጌትነቱን አይደለም።

“ዲሳ በታምራቶች በመጣም ጊዜ አላቸው። በርግጥ በጥበብ መጣሁባችሁ፤ የዛን በርሱ የምትለያዩበትን ከፊሉን ለናንተ ላብራራላችሁ (መጣሁ)፤ አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም። አላህ ጌታዬና ጌታችሁም ነውና ተገዙት፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው።” (አዝ ዙኸሩፍ 43፥63-64)

ከላይ በዮሐንስ ወንጌል 14፥1 እና በቁርአን 43፥63-64 መካከል ያለውን ቀጥተኛ ግንኙነት ማጤን ኃይማኖትን በንፅፅር ለመከተል ለሚፈልግ ሰው ሰፊ ግንዛቤ ሊሰጥ ይችላል።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም? ነቢይነት ምን ይላል?

1. ትንቢተ እንባቆም 3፡3
2. ትንቢተ ኢሳይያስ 21፡7

3. ትንቢተ ኢሳይያስ 21:13-17
4. ትንቢተ ኢሳይያስ 42:1-25
5. የዮሐንስ ወንጌል 16:5-15
6. የባርናባስ ወንጌል
7. የዮሐንስ ራዕይ ምዕራፍ 19 ቁጥር 11
8. አሪት ዘዳግም 18:18

ስለ ነቢዩ ሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ የመጨረሻ ነቢይነት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተተነባዩት ትንቢቶች ከላይ የተዘረዘሩት ሲሆኑ ከእነዚህም ውስጥ አንዳንዶቹን በጥልቀት እንመረምራለን።

በመሠረቱ ነቢዩ ሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ የአብረሃም ዘር መሆናቸው የማይካድ ሐቅ ነው። አሪት ዘፍጥረት 22፥18 እግዚአብሔር ለነቢዩ ኢብራሂም እንዲህ ይላል፡- “የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረክ።” ይህ ቃል የተገባላቸው ነቢዩ ኢብራሂም /ዓለይሂ ሰላም/ የመጀመሪያውን ልጅ እስማኤልን ለአላህ መስዋዕትነት ባቀረቡበት ወቅት ነበር። ነገር ግን ይህንኑ ሐቅ ለማድበስበስ ለመስዋዕትነት የቀረበው የአብርሃም ልጅ ይስሐቅ ነው ብለው አይሁዶች በመጽሐፋቸው ውስጥ አስገቡ። ነገሩ ለይስሐቅ የተባለ ቢሆን ኖሮ አላህ አብረሃምን «አንድ ልጅህን አልከለክልህምና በእውነት በረከትን እባርከሃለው።» አይልም ነበር። ምክንያቱም በዚህን ወቅት ነቢዩ ኢብራሂም ሁለት ልጆች ይስሐቅና እስማኤል ነበራቸውና። አይሁዶች ግን እስማኤል የሕጋዊ ጋብቻ ልጅ ስላልሆነ ተረግሟል፤ የተባረከውም የይስሐቅ ዘር የሳራ ዘር እንጂ የእስማኤል ዘር አይደለም ብለው ይከራከራሉ። ለዚህ በቂ

መልስ ካሪት ዘፍጥረት 17÷20 ላይ እግዚአብሔር “ስለ እስማኤልም ሰምቼአለሁ። እነሆ ባርኬዋለሁ። ፍሬያማ አደርጋዋለሁ፤ እጅግም አበዛዋለሁ፤ አሥራ ሁለት አለቆችን ይወልዳል።” ይላል። ይህ አባባል እርግጥን ነውን? ትንቢቱም ተፈጽሟል።

እነሆ ዛሬ ዓረቦች በትውልድ የእስማኤል ልጆች ሲሆኑ እስራኤላውያን ደግሞ የይስሐቅ ልጆች በመሆናቸው ዓረቦችና እስራኤላውያን ግንዳቸው በአባታቸው በነብዩ ኢብራሒም /ዓለይሂ ሰላም/ ይገናኛል። ታዲያ ከእስማኤላውያን ወገን የመጨረሻው ነቢይ ሙሐመድ /ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ አልተወለዱም? የግድ እስራኤላዊ መሆን አለባቸው? ለሰው ዘር በሙሉ የተላኩ መሆናቸውንም በቁርአን ውስጥ ልክ ለኢብራሂም የሰው ዘር በሙሉ በዘርህ ይባረካል በተባለው መሠረት በቅዱስ ቁርአን ውስጥ፡-

“(ሙሐመድ ሆይ) በላቸው፡- እናንተ ሰዎች ሆይ! እኔ ወደናንተ ወደ ሁላችሁም የአላህ መልክተኛ ነኝ (እርሱም) ያ የሰማያትና የምድር ንግሥና ለርሱ ብቻ የኾነ ነው፤ እርሱ እንጂ ሌላ አምላክ የለም፤ ሕይወት ያደርጋል፤ ይገድላልም። በአላህ፣ በዚያም በአላህና በቃላቶቹ በሚያምነው የማይጽፍ የማያነብ ነቢይ በሆነው መልአክተኛ እመኑ፤ ቅኑንም መንገድ ትመሩ ዘንድ ተከተሉት።” (አል-አዕራፍ 7÷158)

ከዚህ በመቀጠል ትንቢቶቹን አንድ በአንድ በዝርዝር እናቀርባለን፡-

1/ የትንቢተ ስንባቆም 3÷3 እንዲህ ይላል፡-

«እግዚአብሔር ከቴማን፣ ቅዱስም ከፋራን ተራራ ይመጣል፡ ፡ ከብሩም ሰማያትን ከድኗል። ምሥጋናውም ምድርን ሞልቷል።»

ከዚህ የምንገነዘበው ቱማን በመዲና ፋራን ተራራ ደግሞ የሚገኘው በመካ ነው። በዓረፋ በዓል የዓለም ሙስሊሞች በሙሉ በዚህ ተራራ ራስ ላይ ሆነው «አላሁ አክበር» በማለት የአላህን ክብር በፀሎት ይገልጻሉ። ከዚያም በኋላ በመሬት «አል-ሀምዱሊላህ» በማለት ምሥጋናውን ያሰማሉ። ለዚህ ተጨማሪ ማስረጃ አሪት ዘፍጥረት 21÷21 ላይ “እስማኤል በምድረ በዳም ተቀመጠ፤ ቀስተኛም ሆነ፤ በፋራን ምድረ በዳ ተቀመጠ።” ይላል። ከዚህ የምንገነዘበው ከፋራን ተራራ ቅዱስ እግዚአብሔር ይመጣል ሲል የነቢዩ ሙሐመድን /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ ነቢይነት ከመካ መነሣትን በማያወላዳ መልኩ የሚጠቁም ማስረጃ ነው። አንድም የክርስትና ሃይማኖት የአምልኮ ሥርዓት ከፋራን ተራራ ጋር የሚያያዝ የለም። ታዲያ ዕንባቆም 3:3 ክርስቲያኖቹ እንዴት ሊፈቱት ነው? ሙስሊሞቹ ትንቢቱን በዓረፋ በዓል ከፈቱት እነሱስ ምን ሊሉ ነው? ወይንስ በከንቱ ነው የተጠቀሰው?

2/ ትንቢተ ኢሳይያስ 21÷7 እንዲህ ይላል፡-

“በግመሎች የሚቀመጡትን ባዩ ጊዜ በጽኑ ትጋት አስተውሎ ተግባሩን ያዳምጥ” ይላል። በግመል የተቀመጡት ነቢይ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) እና ተከታዮቻቸው ብቻ ናቸው። ከነቢያት ውስጥ በታሪክ እንደተረጋገጠው ከሆነ ተግባር አስተውሎ ያላዳመጠ ምን ይጠብቀዋል?

3/ ስለዓረብ የተነገረው ሸክም፡-

“የድዳናዉያን ነጋዴዎች ሆይ! በዓረብ ዳር ውስጥ ታድራላችሁ፤ በቱማን የምትኖሩ ሆይ! ወደ ተጠሙት ሰዎች ውኃ አምጡ፤ እንጀራ ይዛችሁ የሸሹትን ሰዎች ተቀበሉአቸው፤ ከሰይፍ

**ከተመዘዘው ሰይፍ ከተለጠጠውም ቀስት ከጽኑም ሰልፍ ሸሽተዋልና፡
፡ ጌታ እንዲህ ብሎኛልና፡- እንደምንደኛ ዓመት በአንድ ዓመት
ውስጥ የቆዳር ክብር ሁሉ ይጠፋል፤ ከቀስተኞች ቁጥር የቀሩት
የቆዳር ልጆች ኃያላን ያንሳሉ፡፡ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር
ተናግሯልና፡፡” (ኢሳይያስ 21-13-17) በዙሪያችን**

ያሉት ክርስቲያኖች መቀበል የተሳናቸው ተጨባጭ እዉነታ በመጽሐፋቸው የተጠቀሱትን ጥቅሶች ለምን እንደተጠቀሱና ተግባራዊነታቸው መቼና እንዴት እንደሆነ ለማወቅ አይፈልጉም ነው፡፡ በተለይም ትንቢቶቹ ለምን እንደተተነበዩ ለማወቅም ያላቸው ፍላጎት አበረታች አይደለም፡፡ ዕውቀቱ ካላቸው ለማስተማር ከሌላቸው ደግሞ ለመማር ዕድሉን አይከፍቱም፡፡ ቁም ነገር ላይ ሲደረስ ደግሞ የመጽሐፍ ቅዱስን ምስጢር እንደፈለጉ መተርጎም ፈፀሞ እንደማይቻል ያስጠነቅቃሉ፡፡ በሌላ መልኩ ብሉይ ኪዳን የተሻረ ህግ ነውና ጠቃሚ አይደለም ይላሉ፡፡ ሲያመቻቸው ደግሞ ሙስሊሙን ከኃይማኖቱ ወደኋላ ለመመለስ መጽሐፍ ቅዱስን ከዘፍጥረት እስከ የዮሐንስ ራዕይ ድረስ እመን ብለው ያባብላሉ፡፡ ለማመን ደግሞ ሙስሊሙ የትንቢቶችን አፈጻጸም ጠንቅቆ ለመማር በሚጠይቅበት ጊዜ የአራት ህግ እንደተሻረ አድርገው ያስረዳሉ፡፡ የሙሴን ህግ ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴዎስ ወንጌል 5:17 ሕግ እንዳልሻረው አይተናል፡፡

ስለዚህ ክርስቲያኖች ደጋግመው በመመራመር በብሉይ ኪዳን ውስጥ የተተነበዩትን ትንቢቶች መረዳትና አፈጻጸማቸውን ማወቅ አለባቸው፡፡ ወደተነሳንበት ጉዳይ እንመለስና “ስለ ዓረብ የተነገረው ሸክም” የሚለው ርዕስ ሌላ ትርጉም እስካልተሰጠው ድረስ “ዓረብ” ማለት ነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም)

የመጨረሻ ነቢይ ሆነው የተነሱበት ሕዝብ ሲሆን በርሳቸው መላክ የተከፉ የመካ ኢጋሪዎች ጦርነት ከፍተው ነቢዩንና ተከታዮቻቸውን ለመጨረስና የእስልምናን ኃይማኖት ደብዛ ለማጥፋት ቢያሴሩም ውጤቱ እንዳሰበት አልሰመረላቸውም። የአላህ መልዕክተኛ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) የመካ (ቄዳር) ሁኔታ እስልምናን ለማስፋፋት አመቺ ባለመሆኑ ወደ መዲና (ቴማን) መውጣቱ ወሳኝ መሆኑን ለተከታዮቻቸው በማስገንዘብ በ622 ዓ.ም ጉዞአቸውን ወደ መዲና (ቴማን) አደረጉ። ከዚያ በኋላ የመካ (ቄዳር) ኢጋሪዎች ያለ የሌለ ኃይላቸውን በማስተባበር 1300 የጦር አባታቸውን አሰልፈው ከአንድ ዓመት በኋላ ሙሉም (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ከተከታዮቻቸው ለመግደል መዲና (ቴማን) ገብተው ለአንድና ለመጨረሻ ጊዜ ከዓረቡ ምድር ጨርሶ እስልምናን ለማጥፋት ጉዞአቸውን ጀመሩ። እዚህ ላይ አንድ ሊታለፍ የማይገባ እውነታ አለ። እርሱም ነቢዩ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ከተከታዮቻቸው መዲና (ቴማን) ሲገቡ የመዲና ሰዎች አበባ ይዘው በእልልታና በሰልፍ ተቀበሏቸው። ከቤት ንብረታቸው ምግብና መጠለያ ጥለዉ የተፈናቀሉትን ሙስሊሞችን በደስታ በመቀበል ተገቢዉን መስተንግዶ አደረጉላቸው። ልክ “በቴማን የምትኖሩ ሆይ! ወደ ተጠሙት ሰዎች ውኃና እንጀራ ይዛችሁ የሸሹትን ሰዎች ተቀበሉአቸው” ተብሎ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተጠቀሰው መሠረት የመዲና (ቴማን) ነዋሪዎች እንደተባለው አደረጉ።

ከመካ 1300 ቀስተኞች ወደ መዲና ለጦርነት በተንቀሳቀሱበት ጊዜ ከመዲና ደግሞ 300 የሚሆኑ ሙስሊሞች የቄዳር ነጋዴዎችን ለማባረር ሲወጡ ማለትም የቄዳር ቀስተኞች ጦርነቱን ተዘጋጅተውበት የመዲና ሙስሊሞች ምንም ዝግጅት

ሳይኖራቸው በ623 ዓ.ም ሁለቱም በድር በተባለው ሥፍራ ላይ ተፋጠጡ።

“እንደምንደኛው ዓመት በአንድ አመት ውስጥ የቄዳር ክብር ሁሉ ይጠፋል” የተባለው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ጦርነቱ ተከፍቶ ሙስሊሞቹ ባለድል ሆነው የመካ አጋሪዎች የሸንፈት ካባ ተከናኝበው ወደመጡበት የተመለሱ ስለመሆኑና ይህም ጦርነት በእስልምና ታሪክ ውስጥ የመጀመሪያውና ከፍተኛ ሥፍራ የተሰጠው መሆኑ ግልፅ ነው።

የበለጠ ለመረዳት ደግሞ ቴማንና ቄዳር የእስማኤል ልጆች መሆናቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አሪት ዘፍጥረት 25÷12 ላይ ማንበብ ይቻላል። በሌላ በኩል የትንቢት ተናጋሪው ነብዩ ኢሳይያስና የነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ዘመን በ1350 ዓመታት ይበላለጣል። ከ1350 ዓመታት በኋላ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተተነበየው ትንቢት በዓረቡ ምድር ተግባራዊ ከሆነ በተለይ ቴማኖች የተሰጣቸውን ኃላፊነት በአግባቡ ከተወጡ ሀቁን የማንቀበልበት ምክንያት ለምን ይሆን? ምናልባት በሌላ አንፃር ይህ ትንቢት በክርስቲያን ምድር ተግባራዊ ከሆነ ዘመኑንና ቦታውን በመጠቆም ሊያስተምሩን ይችላሉ። ካልሆነ ግን አድብስብሰን ብናልፈው አላህ ይፋ እያወጣው ስለሆነ ውጤቱ ጥሩ ስለማይሆን ለማስተማር ካልቻልን ለመማሩ አዕምሮአችንን ክፍት እናድርግና እስልምናን እንቀበል።

የበለጠ ለመረዳት በጂኦግራፊ ትምህርት ውስጥም ቴማን መዲና፣ ቄዳር ደግሞ መካ ስለመሆኑ በደንብ ተቀምጧል። ታዲያ የትኛውን ነው የምንጠራጠረው? እስልምናን መጠራጠር ማለት

መጽሐፍ ቅዱስን መጠራጠር አይሆንም?

4/ ትንቢተ ኢሳይያስ 42

ሀ/ «እነሆ ደግፌ የያዘሁት ባሪያዬ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ምርጫ በርሱ ላይ መንፈሴን አድርጌአለሁ። እርሱም ለአሕዛብ ፍርድን ያወጣል።» (ትንቢተ ኢሳይያስ 42፡1)

ለ/ «አይጮህም ቃሉንም አያነሳም ድምፁንም በሜዳ አያሰማም።» (ትንቢተ ኢሳይያስ 42፡2)

ሐ/ «በእውነት ፍርድን ያወጣል። በምድርም ፍርድን እስኪያደርግ ድረስ ይበራል እንጂ አይጠፋም። አሕዛብም በሰሙ ይታመናሉ።» (ትንቢተ ኢሳይያስ 42፡4)

መ/ «እኔ እግዚአብሔር በፅድቅ ጠርቼሀለሁ እጅህንም አይዛለሁ እጠብቅህማለሁ የእውሩንም አይን ትከፍት ዘንድ የተዘጋውንም ከግዞት ቤት በጨለማ የተቀመጡትን ከወህኒ ቤት ታወጣ ዘንድ ለሕዝብ ቃል ኪዳን ለአሕዛብ ብርሃን አድርጌ እሰጥሃለሁ።» ኢሳይያስ 42፡6-7

ሠ/ «እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ስሜ ይህ ነው፤ ክብሪጌን ለሌላ ምስጋናዬን ለተቀረጹ ምስሎች አልሰጥም። እነሆ የቀድሞ ነገር ተፈጸመ። አዲስ ነገርንም እናገራለሁ። አስቀድሞም ሳይበቅል እርሱን አሰታውቃችኋለሁ።» (ትንቢተ ኢሳ 42፡8-9)

ረ/ «ወደ ባህር የምትወርዱ በእርሱዎም ውስጥ ያላችሁ ሁሉ ደሴቶችና በእነርሱም ላይ የምትኖሩ ሆይ! ለእግዚአብሔር አዲስ መዝሙር ከምድርም ዳርቻ ምስጋናውንም ዘምሩ። ምድረ በዳውና ከተሞቹ የቆዳርም ሰዎች የሚቀመጡባቸው መንደሮች ድምፃቸውን

ያንሱ በሴላ የሚኖሩ እልል ይበሉ። በተራሮችም ራስ ላይ ሆነው ይጫኹ።» (ኢሳያስ 42:10-11)

ሰ «ለእግዚአብሔር ክብርን ይሰጡ። ምስጋናውንም በደሴቶች ይናገራሉ። እግዚአብሔር እንደኃያል ይወጣል። እንደ ሰልፈኛም ቅንፃትን ያስነሳል። ይጮኻል፤ ድምፁንም ያሰማል። በጠላቶቹም ላይ ይበረታል።» (ትንቢተ ኢሳ 42:12-13)

ሰ «ዕውሮቹንም በማያውቁት መንገድ አመጣቸዋለሁ፤ በማያውቁት ጎዳና እመራቸዋለሁ፤ በፊታቸውም ጨለማን ብርሃን አደርጋለሁ፤ ጠማማውንም አቀናለሁ። ይህን አደርግላቸዋለሁ፤ አልተዋቸውምም። በተቀረፁትም ምስሎች የሚታሙኑ ቀልጠዉ የተሰሩትንም ምስሎች አምላኮቻችን ናችሁ የሚሉ ወደኋላቸው ይመለሳሉ፤ ፈፀመውም ያፍራሉ።» (ትንቢተ ኢሳ 42:16-17)

ቀ «እናንተ ደንቆሮዎች ስሙ፤ እናንተም ዕውሮች ታዮ ዘንድ ተመልከቱ። ከባሪያዬ በቀር ዕውር ማን ነው? እንደምልከው መልዕክተኛዬስ በቀር ደንቆሮ የሆነ ማን ነው? እንደፍፁም ወይንስ እንደ እግዚአብሔር ባሪያ ዕውር የሆነ ማን ነው?» (ትንቢተ ኢሳ 42:18-19)

ሰ «ብዙ ነገርን ታያላችሁ ነገር ግን አትጠባበቁትም፤ ጆሮአችሁም ተከፍቶአል፤ እግዚአብሔር ሰለጽድቁ ሕጉን ታላቅ ያደርግና ያክብር ዘንድ ወደደ።» (ትንቢተ ኢሳ 42:20-22)

ክርስቲያኖቹ ይህንን ሁሉ ትንቢት ለኢየሱስ ክርስቶስ ነው ብለው ይከራከራሉ። እንዲያውም እናንተ ሙስሊሞች መጽሐፍ ቅዱስን የማታምኑ ስለሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰው ማንኛውንም ጥቅስ ለእስልምና የሚጠቅም ሳይሆን የኢየሱስን

ጌትነት የማትቀበሉ በመሆናችሁ አይጠቅማችሁም ይሉናል። ሙስሊሙ ሕብረተሰብ የሚጠቅመውንና የማይጠቅመውን ጠንቅቆ የሚያውቅ ከመሆኑም በላይ ማንኛውንም መንፈሳዊ ትምህርቱንና እውቀቱን ለማዳበር መሠረት አድርጎ የሚነሳው የኃይማኖት መመሪያውን ቅዱስ ቁርአንን ስለሆነ በትንቢቶቹም ላይ የይገባኛል ጥያቄ የሚያነሳው በኃይማኖቱ መመሪያ ውስጥ ስለታዘዘ ነው። አላህ (ሱብሐኑሁ ወተዓላ) በተውራትና በኢንጂል ውስጥ ስለነቢዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) በሚገባ ገልጾ ማለፉን በቁርአን ውስጥ እንዲህ ይላል፡-

“ወደ አንተም ካወረድነው በመጠራጠር ውስጥ ብትኾን እነዚያን ከአንተ በፊት መጽሐፉን የሚያነቡትን ጠይቅ፤ እውነቱ ከጌታህ ዘንድ በእርግጥ መጥቶልሃል ከተጠራጣሪዎቹም አትሁን። (ዩኑሰ 10፡94)

“ለነዚያ ያንን እነርሱ ዘንድ በተውራትና በኢንጂል ተጽፎ የሚያገኙትን የማይጽፍና የሚያነብ ነቢይ የኾነውን መልዕክተኛ የሚከተሉት ለኾኑት (በእርግጥም እፅፋለሁ።)” (አል-አዕራፍ 7፡157-158)

ስለዚህ ለክርስቲያኖቹ ተቃውሞ በቂ መልስ የሚሆነው እኛ ሙስሊሞች ስለነቢያችን ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) መምጣት በእርግጠኝነት መጽሐፍ ቅዱስን ዋቢ የምናደርገው በቁርአን ታዘን ነው። በወቅቱ ቁርአን በወረደበት ጊዜ እንኳን ከእስራኤል ልጆች የሆኑ ሰዎች ጥያቄ ቀርቦላቸው በመጽሐፋቸው የዚህ ዓይነት ትንቢት መኖሩን በማረጋገጥ ወደ እስልምና የገቡ ሰዎች ነበሩ። እስኪ ለማንኛውም በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱ ትንቢቶች

ከዲሳ (ዓለይሂ ሰላም) እና ከነብዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ወደማን እንደሚያዳሉ ተጨባጭና ታሪካዊ ሁኔታዎችን በመዘርዘር በሚቀጥለው ሰንጠረዥ እንመልከት

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ ሙሐመድ (ሲ.ሲ.ወ)	ነቢዩ ዲሳ (ሲ.ሲ)
42:1 “ደግፌ”	ነቢዩ ሙሐመድን (ሰዐወ) አላህ ደግፎ ይዞአቸዋል። ምክንያቱም ያ ሁሉ የጦርነት እሳት እየተቀጣጠለባቸው ነቢዩን ገድሎ እስልምናን ለማጥፋት አልተቻለም። የመካ አጋሪዎች ያላደረጉት ሙከራ እና ያልፈነቀሉት ድንጋይ የለም። ሆኖም ግን የኋላ ኋላ እየተሸነፉ እጅ በመስጠት ወደ እስልምና ውስጥ ገቡ። ነቢዩ ከዚያ ፈተና አልፈው ነው	ክርስቲያኖቹ እንደሚሉት ከሆነ ኢየሱስን አላህ ቢደግፋቸው ኖሮ ተሰቅለው ባልሞቱ ነበር። በመሠረቱ በእስልምና እምነት መሠረት ሁሉንም ነቢያት አላህ ደግፎአቸዋል። ሆኖም በክርስቲያኖቹ አመለካከት ትንቢተ ኢ.ሳ 42 የተተነበየው ለኢየሱስ ከሆነ ለምን በመስቀል ላይ ተሰቀለ? ለምን በምስማር በእንጨት ላይ ተመታ? ጌታ እደግፈዋለሁ ብሎ ቃል

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መከሰ (ሰ.ዐ.ወ)	ነቢዩ ዲ.ሳ (ዐ.ሰ)
	<p>ተፈጥሮአዊ ሞት የሞቱት ፈጣሪ ድጋፍ አድርጎብላቸው ነው እንጂ በራሳቸው ኃይል በአሸናፊነት አልተወጡም። ”እነሆ ደግሞ የያዘኩት” የሚለውን ሐረግ ከነቢዩ መከሰ (ሰዐወ) የህይወት ታሪክ ጋር ብናጤነው በትክክል ምስጢሩ ይገባናል።</p>	<p>ከገባ በኋላ ያንን መከራ ሁሉ በኢየሱስ ላይ ይጥላል? ስለዚህ “ደግሞ” የሚለው ቃል እውን ክርስቲያኖቹ ተሰቀለልን የሚሉትን ኢየሱስን ይመለከታል?</p>
<p>“ባሪያዬ”</p>	<p>ይህ ቃል ከአምስቱ የእስልምና ኃይማኖት መሰረቶች አንዱን ያሟላል። ለምሳሌ ከአላህ ሌላ አምላክ የለም፤ መከሰም (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) የአላህ መልእክተኛና</p>	<p>“ባሪያዬ” የሚለው ቃል ደግሞ አሁን ክርስቲያኖቹ ከሚያመልኩት ኢየሱስ ጋር በፍፁም አይጣጣምም። ምክንያቱም በክርስቲያኖች እምነት ኢየሱስ ጌታ፣ የሥላሴ</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መዝሙር (ሰ.ዐ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ዐ.ሰ)
	ባሪያው ናቸው።	አካልና የእግዚአብሔር ልጅ ነውና፤ “ባሪያ አይደሉም”።
<p>42:4 <<ለአሕዛብ ፍርድን ያወጣል>></p>	<p>ይህ ሐረግ እስልምና በትክክል ለዓለም ሁሉ የተመረጠ ኃይማኖት በመሆኑና እንዲሁም መዝሙር (ሰዐወ) ለሰው ዘር በሙሉ የተላኩ ስለሆነ ይመለከታቸዋል። ይህም በቁርአን ውስጥ በግልፅ ተቀምጧል። “አንተም ለሰዎች ሁሉ በመላ አብሳሪና አስፈራሪ አድርገን</p>	<p>ኢየሱስ በማቴዎስ ወንጌል 10: 5-6 ላይ “ወደ አሕዛብ መንገድ አትሂዱ” ካሉ እንዴት እና መቼ ነው ለአሕዛብ ፍርድን የሚያወጡት? አያወጡም።</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መዝሙር (ሲ.ዐ.ወ)	ነቢዩ ዒ.ሳ (ዐ.ሰ)
	<p>ቢኾን እንጂ አልላክንህም፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም፡፡ (34: 28)</p>	
<p>“በምድርም ፍርድን እስኪያደርግ ድረስ ይበራል እንጂ አይጠፋም”</p>	<p>በ23 አመታት ውስጥ በምድር ላይ ሰማያዊውን ሕግ ማህበራዊ፣ ኢኮኖሚያዊ ፣ ፖለቲካዊ፣ መንፈሳዊ፣ ህገ መንግስታዊና ወታደራዊ ደንቦችን ያሟላ ቋሚና ዘላለማዊ የሆነ ቁርአንን ለዓለም ያስተማሩት እና በተግባር ያሳዩት ነቢዩ መዝሙር (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ብቻ ናቸው፡፡ ይህም መመሪያ ከትውልድ ወደ ትውልድ</p>	<p>1/ ኢየሱስ ላይ በምድር ትምህርታቸውን አልጨረሱም፡፡ ምክንያቱም በምድር ፍርድን የሚያደርግ ከሳቸው በኋላ የሚመጣ አጽናኝ እንጂ ይህ ድርሻ እርሳቸውን አይመለከትም፡፡</p> <p>2/ የዮሐንስ ወንጌል 16:8 “እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት፣ ስለጽድቅና ስለፍርድም ዓለምን</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መጠመድ (ሲ.ዐ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ዐ.ሰ)
	እየተላለፈ ሳይጨመርበትና ሳይቀንስበት እየተሰራበት ነው።	ይወቅሳል” ይላል 3/ የዮሐንስ ወንጌል 12:47 ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ልፈርድ አልመጣሁም ብሏል።
“አሕዛብም በስሙ ይታመናሉ”	በትክክል በሁሉም ዓለም የሚኖሩት ሙስሊሞች በሙሉ የአላህን አንድነት ከመስከሩ በኋላ ቀጥሎ የመጠመድን (ሰለላሁ ዓላይሂ ወሰለም) ነብይነት መመስከር አለባቸው።ይህንን ካልተቀበሉ ግን እስልምናን እንዳልተቀበሉ ይቆጠራል። የመጀመሪያው የእስልምና ግዴታ	በድጋሚ ለማስገንዘብ ያክል ኢየሱስ አሕዛብ በሙሉ በስሜ ያምናሉ ብለው አላስተማሩም። ይልቁንም “እኔ ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር አልተላኩም” ብለዋል። : (ማቴ 15:24) በሌላም ደግሞ በሉቃስ ወንጌል 1:32 ላይ የተጠቀሰውን እንመልከት፡ : ”የልዑል ልጅም ይባላል። ጌታ

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መዝሙር (ሲ.ወ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ወ.ሰ)
	ከአላህ ሌላ አምልኮት የሚገባው ሌላ አምላክ የለም፤ መዝሙርም (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) የአላህ ባሪያና መልዕክተኛ ነው። በማለት መመስከር ነው።	አምላክም ያባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል። በያዕቆብ ቤትም ላይ ይነግሳል። ይላል እንጂ በአሕዛብ ላይ ይነግሳል አላለም።
42:6-7 “እጅህንም እይዛለሁ፤ እጠብቅህማለሁ”	አላህ ተዓላ የነቢዩ መዝሙርን (ሰወወ) እጅ እንደጠበቃቸው በቁርአን ውስጥ 22: 15 ላይ የተቀመጠውን እንመልከት። “(አላህ መልክተኛውን) በቅርቡም በመጨረሻይቱም ዓለም አይረዳውም ብሎ የሚያስብ ሰው ገመዱን ወደ ሰማይ ይዘረጋ፤ ከዚያም	እዚህ ላይ እጅን ይዞ ኢየሱስን የጠበቀ ቢሆን ኖሮ ለምንስ አይሁዶች ኢየሱስን “በመስቀል” ቸነከሩት? በክርስቲያኖቹ እምነት ኢየሱስ ከተገረፈ፣ ከተሰቀለ፣ ሞቶም ከተቀበረ “እጅህንም እይዛለሁ እጠብቅህማለሁ” በተባለው መሠረት ስላልተጠበቁ ትንቢቱ

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መጠመድ (ሲ.ዲ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ዲ.ሰ)
	<p>(ትንፋሹ እስኪቆረጥ) ይታነቅ ተንኮሉ የሚያስቆጩውን ነገር ያስወግድለት እንደሆነም ይመልከት፡፡” ይላል በተጨማሪም ያለፈውን ታሪክ ስንመለከትም በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ተቃዋሚዎች ነቢዩን ለመግደል ቢታገሉም እንዳልተሳካላቸው እንረዳለን፡፡</p>	<p>ኢየሱስን አይመለከትም፡፡ ይህ አባባል ግን የኢየሱስን ሞትና ትንሣኤን ማጽደቅ አይደለም፡፡ ሙስሊሞቹ ይህ ሁሉ ድራማ በኢየሱስ ላይ እንዳልተፈጸመ ጽኑ እምነት አላቸው፡፡ ሌላ ሰው ነው የተሰቀለው፡፡</p>
<p>“በጨለማ የተቀመጡትን ከወሀኒ ቤት ታወጣ ዘንድ”</p>	<p>የእስልምና ኃይማኖት የመጀመሪያ እርምጃው ባሪያዎችን ነፃ ማውጣት ነበር፡፡ በዚያን ጊዜ ነቢዩ መጠመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) በተላኩበት ዘመን መሸሪኮች (አጋሪዎች)</p>	<p>ኢየሱስ በተላኩበት ጊዜ እስራኤላውያን በባርነት ስር ነበሩ፡፡ ልክ ኢየሱስ ሲመጡ ከአይሁዶች ጥያቄ ቀረባቸው፡፡ ከአባቶቻችን እንደሰማነው ከዚህ</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መተመድ (ሲ.ሪ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ሲ.ሰ)
	<p>ባሪያ ገዝተው እንደ ግል ዕቃቸው ይጠቀሙበት ነበር። ይህ ጉዳይ እልባት ያገኘ ዘንድ ነቢዩ አጥብቀው ይዋጉ ነበር። አንድን ባሪያ ነፃ ማውጣት ከመልካም ስራዎች ሁሉ የላቀ መሆኑን ለተከታዮቻቸው አስተምረዋል።</p>	<p>ባርነት እስራኤልን ነጻ የሚያወጣ ይመጣል ስለተባለ አይሁዶች ከፍተኛ ጉጉት አደረገባቸዋል። ኢየሱስ ግን መንግስቱ ከዚህ አይደለም አሉ። በዚህን ጊዜ አይሁዶች ኢየሱስን ለማስዋሸት ብዙ ችግሮችን በርሳቸው ላይ ለመፍጠር ሞክረዋል። ምክንያቱም እነሱ ከምድራዊ ባርነት ነፃ ለመውጣት ነበር። ኢየሱስ ግን እስራኤልን ወደ ፈጣሪ ለመመለስ ስለሆነ እስራኤላውያን መልዕክቱን ባለመቀበል ኢየሱስን ለመግደል ይከታተሉ ነበር።</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መዝሙር (ሰ.ወ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ወ.ሰ)
42:8-9 “እኔ እግዚአብሔር ነኝ ስሜ ይህ ነው”	ነቢዩ መዝሙር (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ከአላህ ሌላ አምላክ የለም በማለት የአላህን ስም በጥራት አስተምረዋል። “ስሜ ይህ ነው” የሚለውን ከባድ ማስጠንቀቂያ ነቢዩ መዝሙር (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) እስከተላኩበት ድረስ ዓለም በሙሉ ዘንግቶት ነበር። ነገር ግን ትንቢቱ በትክክል የተፈጸመው በመጨረሻው ነቢይ አማካይነት መሆኑን መገንዘብ ያስፈልጋል።	ኢየሱስም ይህንን ነበር ያስተማሩት። ነገር ግን ዛሬ የዓለም ክርስቲያኖች “ኢየሱስ ጌታ ነው” የሚሉ ስለሆነ ይህንን ስህተት ለማረም ያህል ለሰው ልጅ አስቀድሞ “ስሜ ይህ ነው” ማለቱን ያሳያል። አሁን እየተፈጸመ ያለው ከፍተኛ ስህተት ከኢየሱስ (ወ.ሰ) እርገት በኋላ ስምህ እግዚአብሔር አይደለም “ሥላሴ ነው እንጂ” እያልን የፈጣሪውን ስም የምንቃወም ይመስላል።
“ከብሬን	ነቢዩ (ሰለላሁ	በአሁኑ ወቅት

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መጠመድ (ሲ.ዐ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ዐ.ሰ)
<p>ለሌላ ምስጋናዬን ለተቀረፁ ምስሎች አልሰጥም።”</p>	<p>ዓለይሂ ወሰለም ከተላኩበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስ “አላሁ አክበር” እየተባለ ነው ሰላት የሚሰገደው። የተቀረጹት ምስሎች ደግሞ በእስልምና ኃይማኖት በጥብቅ የተከለከሉ ናቸው። ምስጋናዬም የሚገባዉ ለአለማት ጌታ ለአላሁ ነዉ እንጂ ለሌላ አይደለም። : ”አልሐምዱሊላህ” ምክንያቱም በዚህ ትንቢት ዉስጥ የተጠቀሱትን መስፈርቶች ሁሉ የሚያሟሉት ነብዩ መጠመድ(ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ብቻ</p>	<p>ክርስቲያኖች በተለይም ፕሮቴስታንቶች የእግዚአብሔርን ክብር በፍፁም ሲናገሩ አይታዩም። ከጥቂት ጊዜ በኋላ እግዚአብሔር የሚለውን ቃል እንኳ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዳያጠፉት ያስጋል። “ክብር ለኢየሱስ”፣ “ኢየሱስ የተመሰገነ ይሁን” የሚሉ የተሳሳቱና ከዚህ ትንቢት ጋር የሚቃረኑ አምልኮዎች አሉ። የማርያምንና የኢየሱስን ምስል ለአምልኮ የሚቀርጹት የኢየሱስ ተከታዮች አይደሉም? ስለዚህ ትንቢቱ ኢየሱስን</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መዝሙር (ሲ.ዐ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ዐ.ሰ)
	ናቸዉ::	አይመለከትም::
42:10-11 “ለእግዚአብሔር አዲስ መዝሙር ከምድርም ዳርቻ ምስጋናውንም ዘምሩ”	አዲስ መዝሙር ማለት ይህ የአላህ ባሪያ በሚላኩበት ጊዜ ምስጋናውንም ሆነ ዝማሬውን በፊት ከነበረው በተለየ ሁኔታ የቀደምት እስራኤል ነቢያት ከሚዘምሩት የተለየ ነው:: ምክንያቱም በአምልኮ ጊዜ የሚዘመረዉ ዝማሬ ሁሉ ዓለም ዓቀፋዊና በዓረብኛ ቋንቋ የሚደረግ ነው::	ነቢዩ ዒሳ (ዓለይሂ ሰላም) የተላኩት ለእስራኤል ወገን በመሆኑ የተለየ መዝሙር አላስተማሩም:: በእስልምናና በክርስትና ኃይማኖት መካከል በአሁኑ ጊዜ ይህ የመዝሙር አዘማመር ከፍተኛ ልዩነት ጉልቶ ይስተዋላል::
“የቄዳር ሰዎች የሚቀመጡባቸው መንደሮች ድምፃቸውን ያንሱ፤	የአላህ ባሪያ በሚላኩበት ጊዜ የቄዳር ሰዎች ተቃውሞ እንደሚያነሱ አላህ ስለሚያውቅ	ይህ አባባል ነቢዩ ዒሳን (ዓለይሂ ሰላም) የሚመለከት አለመሆኑን በቀላሉ ለማስገንዘብ እርሳቸዉ

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መከላከያ (ሲ.ዲ.ወ)	ነቢዩ ዲ.ሳ (ዲ.ሳ)
<p>በሴላ የሚኖሩ እልል ይበሉ። በተራሮችም ራስ ላይ ሆነው ይጫሁ።”</p>	<p>ድምፃቸውን እንዲያነሱ አስጠንቅቋል። በሴላ የሚኖሩ ደግሞ በእልልታ ይህንን ባሪያ እንዲቀበሉ አስቀድሞ አዘልፈዋል። በሰፋና መራዋ ተራሮች ራስ ላይ ሙስሊሙ ህብረተሰብ በትንቢት በታዘዘው መሠረት አላህን እየተገዛ ይገኛል። ተራሮችም የሚገኙት በመካከላቸው።</p>	<p>በመካከል መዲና ትምህርቱን አላስተማራም። በእግሩም እዚያ አልረገጠም። ቁዳር-መካላ-መዲና ማለት ነው። አንድ ብርቱ ጥያቄ አለ። ይኸውም በቁዳርና በሴላ የሚኖሩት ዛሬ በተራሮች ራስ ላይ ሆነው ወደ ፈጣሪያቸው የሚጮሁት እንደተባለው “ኢየሱስ ጌታ ነው” በማለት ነው ወይንስ የአላህ ባሪያ ሙሉም (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ባመጡት መመሪያ ነው? ስለዚህ የትንቢቱን በመካከል</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መሐመድ (ሲ.ሲ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ሲ.ሲ)
		መፈጸም ጉዳይ ግልፅ መሆኑን ማጤን የግድ ነው።
42:12-13 “በጠላቶቼም ላይ ይበረታል”	ነቢዩ መሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) በተላኩ ማግስት በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ጠላቶች ነቢዩን ለመግደልና እስልምናን ለማጥፋት ሞክረዋል። ዳሩ ግን ለአንዴ እንኳን ወደ ኋላ ሳይመለሱ ተጋፈጧቸው። በአጭር ጊዜ ውስጥ ድል አድርገው ለቀው የወጡትን የመካን ከተማ ለመቆጣጠር ችለዋል።	ዒሳ በጠላቶቹ ላይ አልበረታም። እንዲያውም ጠላቶቻችሁን እንደራሳችሁ ውደዱ እያሉ ነበር ያስተማሩት። ለዚህም “ቀኝህን ሲመቱህ ግራህን ስጥ” የሚለውን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማንበቡ ይበቃል።)
42:16-17	ነቢዩ (ሰዐወ)	በክርስትና

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መጠመድ (ሲ.ዐ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ዐ.ሰ)
<p>“በተቀረፁት ም ምስሎች የሚታሙት ቀልጠዉ የተሰሩትንም ምስሎች አምላኮቻችን ናችሁ የሚሉ ወደኋላቸዉ ይመለሳሉ። ፈጽመዉም ያፍራሉ። ።”</p>	<p>እንደሚከተለው አስተምረዋል “ማንኛውንም ምስል የሚሰራ ሰው በመጨረሻ ቀን ነፍሱ እስኪዘራበት ድረስ በአላህ ይቀጣል። ነገር ግን ነፍሱን ሊዘራበት በጭራሽ አይችልም” ስለዚህ ይህ የአላህ ባሪያ ከተላኩ ወዲያ የተሰሩትን ምስሎች የሚያመልኩ ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ የሚለዉ በእስልምና ተግባራዊ ይሆናል።</p>	<p>ኃይማኖት ግን ምስሎቹን መቅረጽ ክልክል አይደለም። በ7ኛ ጉባኤ የኒቂያ 2ኛ ጉባኤ የደነገገውን እንመልከት። እ.ኤ.አ በ787 ዓ.ም ጳጳስ አድሪያኑስ 1ኛ አቡናት 300 ዉሳኔ፡- የቅዱሳን ምስሎችና ስዕሎች አክብሮት ክርስቲያናዊ እንጂ አረማዊ አይደለም ብለው ገለጹ። (ዘላለማዊ የሀይወት መንገድ ከሚለው መጽሐፍ የተወሰደ)</p>
<p>“ከባሪያዬ በቀር እውር ማን ነው? እንደምልከው መልዕክተኛዬስ ደንቆሮ የሆነ ማን</p>	<p>ነቢዩ መጠመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ማንበብና መጻፍ ስለማይችሉ እውር እና</p>	<p>ነቢዩ ዒሳ እንደተባለዉ እውር እና ደንቆሮ አይደለም። ለምሳሌ ያህል የሉቃስ ወንጌል 2:52ን</p>

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መሐመድ (ሲ.ሲ.ወ)	ነቢዩ ዒሳ (ሲ.ሲ)
ነው?"	ደንቆሮ የተባለው በዚህ ምክንያት ነው። ፡ ”ከርሱ በፊትም መጽሐፉን የምታነብ፤ በቀኝህም የምትጽፈው አልነበርክም። ያን ጊዜ አጥፊዎቹ በተጠራጠሩ ነበር” (አል-ዐንከቡት 29:48)	እንመልከት።። ”አየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በመግሳም በእግዝአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር። ኢየሱስ ጌታ ሆኖ ሳለ እንዴትስ ደንቆሮ ይሆናል? ይልቅስ ኢየሱስ ሊቅ ነው እኮ!”
42:20-22 «እግዝአብሔር ስለጽድቁ ህጉን ታላቅ ያደርግና ያከብር ዘንድ ወደደ።»	ከላይ እንደተጠቀሰው እግዚአብሔር ደግፎ የያዘውን ባሪያውን ከቋሚ የኃይማኖት መመሪያ ወይንም የህጎች ሁሉ የበላይ ህግ በሆነው ቁርኣን የላከው መሆኑን መገንዘብ ያስፈልጋል። ይህም ህግ ታላቅ	በክርስትና ኃይማኖት መሰረት ኢየሱስ ከተላከበት ጊዜ ጀምሮ ህግ ተሸሯል የሚል ነው። ጽድቅ የሚገኘው በእምነት እንጂ ህግን በማክበር አይደለም ይላሉ። ”ህጉ ምንም ፍጹም አላደረገምና ስለዚህ የምታደክም

ኢ.ሳ 42	ነቢዩ መሐመድ (ሰ.ሀ.ወ)	ነቢዩ ዲ.ሳ (ሀ.ሰ)
	<p>ከመሆኑም በላይ የዓለም መሰሊዎች በሙሉ ይዳኙበታል። በእስልምና ኃይማኖት ህግ ከፍተኛ ትኩረትና ጥበቃም ተደርጎለታል። ።” ”እርሱ ያ አጋሪዎቹ ቢጠሉም መልክተኛውን (መሐመድን) በቅን መንገድና በእውነተኛ ኃይማኖት ላይ ከኃይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ያደርገዉ ዘንድ የላከ ነው” (አት-ተውባህ 9:33)</p>	<p>የማትጠቅምም ስለሆነች የቀደመች ትዕዛዝ ተሸራለች” (ዕብራ 7:18-19)</p> <p>ስለሆነም ከዚህ በላይ ያየነዉ የመጽሐፍ ቅዱስ መመሳሰል በሙሉ ከኢየሱስ ጋር ሳይሆን ከነቢዩ መሐመድ(ሰወወ) ጋር መሆኑ ሀቅን ለማወቅና ለመቀበል ያለንን ዕድል እንጠቀምበት።</p>

5/ የዮሐንስ ወንጌል 16:5-8

«ከናንተም ጋር ስለነበርኩ መጀመሪያ ይህንን አልነገርኳችሁም። አሁን ግን ወደ ላከኝ እሄዳለሁ። ከናንተም ወዴት ትሄዳለህ? ብሎ የሚጠይቀኝ የለም። ነገር ግን ይህንን ስለተናገርኳችሁ ሀዘን በልባችሁ ሞልቷል። እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ። እኔ ብሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ

እናንተ አይመጣምና። እርሱም መጥቶ ስለ ኃጥአት ስለፅድቅም ስለፍርድም ዓለምን ይወቅሳል።።)

በነብያችንም /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ ላይ የወረደው የመጨረሻው መልክዕት ቁርአን ይህንን ሁሉ ያሟላ በመሆኑ ከኢየሱስ በኋላ ስለሆኑ አታችን፤ ስለፅድቅና ስለፍርድ ዓለምን የወቀሱት ነብይ ሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ በመሆናቸው በቂ ማስረጃ ሆኖ ተቀምጧል። በግልፅ ይህንን ሐቅ በማጣመም መንፈስ ቅዱስ በማለት ክርስቲያኖቹ ያስተምራሉ። መንፈስ ቅዱስ ዓለምን ሲወቅስ አልታየም።

በወቅቱ ኢየሱስ የተጠመቀ ቀን /ማቴዎስ 3:16/ መንፈስ ቅዱስ ከሰማይ የወረደ ስለሆነ ኢየሱስ በምድር ላይ ስራውን ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ በመታገዝ የሰራ በመሆኑ አጽናኙን ማለት ከግሪክ ትርጉም እንደተገኘው «አሕመድ» ማለት ነው።

6/ የዮሐንስ ወንጌል 16:12-15

“ኢየሱስም እንዲህ አለ፡- የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ። ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም። ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል። የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይናገርምና።”

የክርስቲያን አስተማሪዎች አሁንም ትንቢቱን ለመንፈስ ቅዱስ ነው ብለው ይሰብካሉ። ለራሳቸው ሊቀርብ የሚገባው መሠረታዊ ጥያቄ መንፈስ ቅዱስ ከእግዚአብሔር አብ እና ከእግዚአብሔር ወልድ ጋር እኩል ከሆነ ከማነው “የሚሰማውን” የሚናገረው? ትንቢቱ ቀጥታ የሚያመለክተው ነቢዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ነው። የእውነት መንፈስ ታማኙ ሙሐመድ ወይንም

ሙሐመደል አሚን /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ የተባለው ያለምክንያት አይደለም። ስለዚህ ምርጫችንን በማያሻማ ሁኔታ ማስተካከል ግድ ይሆናል። ምክንያቱም በምድር ላይ ከኢየሱስ በኋላ የተነሱ የመጨረሻው ነቢይ ሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ ዓለምን ወደ እውነት ሁሉ መርተዋልና።

7/ የዮሐንስ ራዕይ ምዕራፍ 19 ቁጥር 11

«ሰማይም ተከፍቶ አየሁ። እነሆም አምባ ላይ ፈረሰ የተቀመጠበትን የታመነና እውነተኛ ይባላል። በጽድቅም ይፈርዳል። ይዋጋልም።»

የዮሐንስ ራዕይ ማለት ኢየሱስ ወደ ሰማይ ከተወሰደ በኋላ በ98 ዓ.ም አካባቢ የተተነበየ በመሆኑ በማያሻማ መልኩ የሚያመለክተው ስለነቢዩ ሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ መምጣት ብቻ ነው። ምክንያቱም ከኢየሱስ በኋላ ሌላ ነቢይ አልተነሣምና። በተለይ ትኩረት ሊደረግበት የሚገባው ጉዳይ፡-

1/ የታመነና እውነተኛ ሙሐመደል አሚን /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ ወይንም ታማኙ ሙሐመድ ከሚለው የነቢያችን /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ የተለምዶ አጠራር ጋር ይስማማል።

2/ በጽድቅም ይፈርዳል፤ ይዋጋልም። ኑብዩ ሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ በትክክል ፈርዷል፤ ተዋግቷልም። ይህንንም ሃቅ የአለም የታሪክ ተመራማሪዎች ተገንዝበውታል። ነገር ግን የክርስትና ሃይማኖት መመሪያ መዋጋትን ይቃወማል። “ቀኝህን ሲመቱ ግራህን ስጥ” ይላል እንጂ ተዋጋ አይልም።

ስለሆነም መጽሐፍ ቅዱስን በጥንቃቄ እያነበብን በተግባር ከታዩት የነቢዩ ሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ ባህሪያት ጋር በማጣጣም ቀጥተኛውን መንገድ መከተል ሲቻል ከሰዎች ላይ የሰሙትን ብቻ እየደወሉ በምድር ውስጥ ሐቀኛ መስሎ መታየት ለሰማዩ ቤት ዋጋ አልባ በመሆኑ ጥንቃቄ ሊደረግበት ይገባል።

8/ ኦሪት ዘዳግም 18:18

“እግዚአብሔርም አለኝ የተናገርኩት መልካም ነው። ከወንድሞቻቸው መካከል እንደ አንተ ያለውን ነቢይ አስነሳላቸዋለሁ። ቃሌንም በአፉ አደርጋለሁ። ያዘዝኩትንም ቃል ሁሉ ይነግራቸዋል። በስሜም የሚናገረውን ቃሌን የማይሰማውን እበቀልለታለሁ።”

ከዚህ ጥቅስ የምንማራቸው ብዙ ቁምነገሮች አሉ፡-

1/ እስራኤልና ዓረቦች ወንድማማቾች በመሆናቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሆኖ አምላክ ለነቢዩ ሙሳ እንደ አንተ ያለውን ነቢይ ሲል ነቢዩ ሙሐመድን /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/ ማለቱ ነው። ምክንያቱም በብዙ ጉዳይ ላይ ነቢዩ ሙሳና ነቢዩ ሙሐመድ /ሰዐወ/ ሁለቱም ስለሚመሳሰሉ ነው። ለአብነትም ያህል፡

- ሁለቱም አባትና እናት ነበራቸው።
- አግብተው ልጆች ወልደዋል።
- ተፈጥሮአዊ ሞት ሞተዋል።
- ተዋግተዋል።
- በሕዝባቸው ላይ መሪዎች ነበሩ።

2/ በክርስቲያኖቹ አመለካከት ኢየሱስ ጌታ እንጂ ነቢይ ባለመሆኑ ኢየሱስ /ዓለይሂ ሰላም/ ከዚህ በላይ የተገለጸውን

መስፈርት ስለማያሟላ ከሙሴ ጋር በፍፁም አይመሳሰሉም።

3/ አላህ (ሱ.ወ) ቃሉን በነቢዩ ሙሐመድ /ሰላላሁ ዓሊይሂ ወሰለም/ አፍ ውስጥ አድርጓል። ትንቢቱ ነቢዩ ሙሐመድን የሚመለከት ለመሆኑ አንብብ /ኢቅረእ/ የሚለው የቁርአን አንቀጽ (96:1) በቂ ማስረጃ ነው።

4/ በታሪክ እንደተረጋገጠው በአላህ ስም የሚናገሩት ነቢይ የመጨረሻው ነቢዩ ሙሐመድ /ሰላላሁ ዓሊይሂ ወሰለም/ ብቻ ናቸው። እያንዳንዱ የቁርአን ምዕራፍ በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ እየተባለ ነው የሚነበበው።

5/ ነቢዩ ሙሐመድ /ሰላላሁ ዓሊይሂ ወሰለም/ ይዘው የመጡትን የአላህን ቃል ያልሰሙትንም ሰዎች አላህ እንደተበቀለላቸው ግንዛቤ ልናገኝበት ይገባናል። ስንት ሺህ ሕዝብ እስልምናን ለማጥፋትና ነቢዩን ለመግደል ተነስቶ በመጨረሻም ሙከራቸው ከንቱ ከመሆን አልፎ ሕይወታቸውንም አጥተዋል። ይህ የአላህ ብቀላ አይደለምን?

ወደ መካ የሐጅ ጉዞ ማድረግ ማስረጃ በመጽሐፍ ቅዱስ

ትንቢተ ኢሳይያስ 60:- በዚህ የመፅሐፍ ቅዱስ ትንቢት በመካ ስላለው የአላህ ቤት (ከዕባ) የተተነበዩ ሲሆን ክርስቲያኖች ግን ለጽዮን እንደተተነበዩ አድርገው ይወስዳሉ። ምናልባት የየራሳችንን ውሳኔና ትርጉም ከመስጠታችን በፊት:-

1. ትንቢቱን ሙሉ በሙሉ ማየት፤

2. ተግባራዊነቱን ማጣራትና ማረጋገጥ፤

3. ተግባራዊ ከሆነ የት ቦታ ማለትም በመካከው ወይንስ በጽዮን የሚለወጥ ጥያቄ መመለስ መቻል አለብን። ጠቀሜታዊው በአሁኑ ሰዓት ለክርስቲያኖች ምን ያህል ነው?

4. ከተግባራዊነቱ አኳያ በመንፈሳዊ መጽሐፋችን ውስጥ የተጠቀሰ በመሆኑ ማመን፤ ካለመንን ደግሞ መንፈሳዊ መጽሐፋችንን እንዳልተቀበልን ይቆጠራል፤ ውጤቱም ምን እንደሚሆን መገመቱ መልካም ነው።

• “ብርሃንሽ መጥቶአልና የእግዚአብሔር ክብር ወጥቶልሻልና ተነሽ አብራ። እነሆ ጨለማ ምድርን ድቅድቅ ጨለማም አሕዛብ ይሸፍናል፤ ነገር ግን በአንቺ ላይ እግዚአብሔር ክብሩም በአንቺ ላይ ይታያል፤ አሕዛብም ወደ ብርሃንሽ ነገስታትም ወደ ማውጫሽ ጸዳል ይመጣሉ።” (60፡1-3)

• “ዳዩኖችሽን አንስተሽ በዙሪያሽ ተመልከቺ፤ እነዚህ ሁሉ ተሰብስበው ወደ አንቺ ይመጣሉ። ወንዶች ልጆችሽ ከሩቅ ይመጣሉ። ሴቶች ልጆችሽም በጫንቃ ላይ ይሸከሙአቸዋል። በዚያን ጊዜ የባህሩ በረከት ወዳንቺ ስለሚመለስ የአህዛብም ብልፅግናም ወደ አንቺ ስለሚመጣ አይተሽ ደስ ይልሻል ልብሽም ይደኒቃል ይሰፋልም።” (60፡4-5)

• «የግመሎች ብዛት የምድያምና የጌፈር ግመሎች ይሸፍኑሻል፤ ሁሉ ከሳባ ይመጣሉ። ወርቅንና ዕጣንን ያመጣሉ። የእግዚአብሔርን ምስጋና ያወራሉ። የቆዳር መንገዶች ሁሉ ወደ አንቺ ይሰበሰባሉ፤ የነቢዮት አውራ በጎች ያገለግሉሻል፤ እኔን ደስ ሊያሰኙ

በመሰደድ ላይ ይወጣሉ፤ የክብራችንም ቤት አከብራለሁ።።» (60÷6-7)

• “እርግቦች ወደቤታቸው እንደሚበርሩ እነዚህ እንደ ደመና የሚበርሩ እነማን ናቸው?” (60÷8)

• “በቁጣዬ ቀሰፊ በፍቅሬ ምሬሻለሁና መጸተኞች ቅጥርሽን ይሰራሉ። ነገሰታቶቻቸውም ያገለግሉሻል። በሮችሽም ሁል ጊዜ ይከፈታሉ። ሰዎች የአሕዛብን ብልፅግና የተማረኩትንም ነገሰታቶቻቸውን ወደ አንቺ ያመጡ ዘንድ ሌሊትና ቀን አይዘጉም። ለአንቺም የማይገዛ ሕዝብና መንግስት ይጠፋል። እነዚያ አሕዛብም ፈፅመው ይጠፋሉ።” (60÷10-12)

• “የአሰጩናቂዎችሽም ልጆች አንገታቸውን ደፍተው ወደ አንቺ ይመጣሉ። የናቁሽም ሁሉ ወደ እግርሽ ጫማ ይሰግዳሉ።” (60÷14)

• “ከሰው ማንም እስከማያልፍብሽ ድረስ የተተውሽና የተጠላሽ ነበርሽ፤ ነገር ግን የዘላለም ትምክሕትና የልጅ ልጅ ደስታ አደርግሻለሁ።” (60÷15)

• “አለቆችሽንም ሰላም፣ የበላይ ገዢዎችሽንም ጽድቅ አደርጋለሁ፤ ከዚያ በኋላ በምድርሽ ውስጥ ግፍ፣ በዳርቻሽም ውስጥ ጉስቆልና ቅጥቃጤ አይሰማም፤ ቅጥርሽን መዳን በሮችሽንም ምስጋና ብለሽ ትጠራያለሽ። ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ አምላክሽ ክብርሽ ይሆናል እና ፀሀይ በቀን ብርሃን አይሆንልሽ የጨረቃም ብርሃን በሌሊት አያበራልሽም። እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ ይሆናልና የለቅሶሽም ወራት ታልቃለች፤ ፀሐይሽ ከዚያ በኋላ አትጠልቅም፤ ጨረቃሽም አይቋረጥም። ሕዝብሽም ሁሉ

ጻድቃን ይሆናል። እኔም እኩብር ዘንድ የአትክልቱን ቡቃያ የእጅ ሰራ የምትሆን ምድሪቱንም ለዘላለም ይወርሳሉ። ታናሹ ለሺህ የሁሉም ታናሹ ለብርቱ ሕዝብ ይሆናል። እኔ እግዚአብሔር በዘመኑ ይህንን አፋጥነት ያለሁ።” (60፡17-22)

አሁንም ደግሞን ደግሞን ስለሁለቱ ትንቢቶች ማለትም ትንቢተ ኢሳያስ 42 እና 60ን በተመለከተ ክርስቲያኖችን በአንክሮ የምንጠይቀው እውን ትንቢቶቹ ተፈፅመዋል? ከተፈፀሙ ደግሞ ከክርስቲያኖቹ እምነት አንፃር ሲታይ ምን ምን ጠቀሜታ አላቸው? አፈፃፀማቸው ደግሞ ከክርስቲያኖቹ እምነት አንፃር ሲታይ ምን ያህል በአምልኮ ሥርዓት ውስጥ እየተሰራባቸው ነው? የማይሰራባቸውም ከሆነ ለምን?

በተለይም ትንቢተ ኢሳያስ 60 በመካ አስቀድሞ ልክ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተተነበየው መሠረት ነቢዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ከተላኩበት ጊዜ ጀምሮ እየተሰራበት ስለሆነ ትንቢቱ እየተፈፀመ ያለው ከክርስቲያኖቹ ይልቅ በሙስሊሞች በመሆኑ ጉዳዩ ጥናትና ምርምር ይፈልጋል። በአጋጣሚ ሳይሆን ፈጣሪ ባወጣው ዕቅድ መሠረት አስቀድሞ በነቢዩ ኢሳያስ አማካይነት እንዲተነበይ ካደረገ በኋላ ነቢዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) በተላኩ ጥቂት ዓመታት ውስጥ ተግባራዊ በማድረግ ከዚያን ጊዜ አንስቶ እስከዓለም ፍፃሜ ድረስ እንደሚቀጥል በግልፅ የተቀመጠ በመሆኑ ጥርጣሬ የለበትም። ለመሆኑ ለጽዮን የተባለው በመካ ሲፈፀም “ቀይ ጤፍ ቢዘሩት ነጭ ጤፍ ይበቅላል” ካልሆነ በስተቀር ለመካ ተተንብዮ በመካ ተግባራዊ መሆኑን ማመን አለብን። እስላምን ለመቀበል ዋና ማስረጃችን

ቁርኣን ቢሆንም መጽሐፍ ቅዱስም ይደግፈናል። ቀጥሎ ደግሞ እንጻራዊ በሆነ ዘዴ ርዕሱን ለመግለፅ እንሞክራለን። ቁርኣንም ያለፋትን መልዕክቶች ስለሚያረጋግጥልን ጉዳዩ ተጣጥሟል።

ትንቢተ ኢሳያስ 60 እንዳለ የሚያስረዳው በሳውድ ዓረቢያ በመካ ያለው የአላህ ቤት መክበርና ዘላለማዊ ሆኖ እንደሚቆይ አላህም እንደሚጠብቀው የገባውን ቃል ነው።

ዛሬ ከክርስቲያኖቹ ወገን ስለ ትንቢተ ኢሳያስ 60 ተግባራዊ መሆን አለመሆን፤ ከሆነም በየትኛው የዓለም ክፍል እንደሆነ፤ ተግባራዊ ካልሆነ ደግሞ መቼ እንደሚሆን የሚጠቁም ዕውቀት የለም። ከፊሎቹ የሰሙም ያነበቡም አይመስሉም። ሌሎቹ ደግሞ እያነበቡ ከማለፍ በስተቀር ስለተግባራዊነቱ እምብዛም አይጨነቁም። : ቀሪዎቹ ደግሞ የብሉይ ኪዳን ህግ ስለተሻረ አይመለከተንም ይላሉ። : ለምንስ መጽሐፍ ቅዱስ ተብሎ ከኦሪት ዘፍጥረት እስከ የዮሐንስ ራዕይ ድረስ በአንድ መጽሐፍ ተጠቃለለ ቢባል መልስ የላቸውም።

በሌላ መልኩ ደግሞ እራሳቸውን ብርሃን ውስጥ እንዳሉ አድርገው በመቁጠር በተቃራኒ ደግሞ ሙስሊሙ ጨለማ ውስጥ እንዳለ የሚገምቱት ወንጌላዊያን ሙስሊሙን ሕብረተሰብ ከእምነቱ ወደኋላ ለመመለስ ከሚጠቀሙበት ስልት አንዱ “ፈጣሪ ሁሉ ቦታ እያለ ለምንስ ወደ መካ ፊታችሁን አዙራችሁ ትሰግዳላችሁ?” በማለት ይከራከራሉ። በተለይም ዕውቀት የሌላቸውን ደካማ ሙስሊሞችን በተለያዩ ጥቅማጥቅሞች በመደለል ወደ ተሳሳተ መንገድ ይመራሉ። ለነዚህ ወንጌላዊያን ጥያቄ አዘል አስተያየቶች ከዚያው ከመጽሐፋቸው ውስጥ መልሶች የሚገኙ ስለሆነ ወደ መካ ፊታችንን በማዞራችን የአላህን ትዕዛዝ ጠብቀናል እንላለን።

ወንጌላዊያን ስለ ኦሪት ዘዳግም 18÷18 ሲጠየቁ የብሉይ ኪዳን ሕግ ተሸሯል ስለሚሉ ከአዲስ ኪዳኑ ውስጥ የዮሐንስ ወንጌል 4÷19-22 ውስጥ ያሉትን አንቀጾች እንዲያስተነትኑ እንጋብዛቸዋለን። ቀጥሎ ደግሞ በመጽሐፉ የተጠቀሱትን ትንቢቶች አስመልከቶ ትንቢቶቹ በመካ እና በጽዮን ምን አይነት ግንኙነትና ልዩነት እንዳላቸው አንድ በአንድ በዝርዝር እናያለን።

“ሴቲቱ ጌታ ሆይ! አንተ ነብይ እንደሆንህ አያለሁ። አባቶቻችን በዚህ ተራራ ሰጉዱ። እናንተም ሰው ሊሰግድበት የሚገባው ሰፍራ ኢየሩሳሌም ነው ትላላችሁ አለችው። ኢየሱስም እንዲህ አላት፦ አንቺ ሴት እመኚኝ፤ በዚህ ተራራ ወይም በኢየሩሳሌም ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል።” (የዮሐንስ ወንጌል 4÷19-22)

ይህም ኢየሱስና ነቢዩ ሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) አመጣጣቸው ተከታታይ በመሆኑ ከኢየሱስ በኋላ በኢየሩሳሌም መስገዱ ቀርቶ ለአንድ ፈጣሪ ወይንም ለአላህ ወደ መካ በመዞር እንደሚሰገድ የተተነበየ ትንቢት መሆኑን በግልፅ ያስረዳል። “አንቺ ሴት እመኚኝ” የተባለው ለአብ እንጂ ለወልድ ወይንም ለመንፈስ ቅዱስ ወይንም ደግሞ ለሥላሴ ይሰገዳል አልተባለም። እዚህ ላይ አንድ ብርቱ ጥያቄ የሚያስነሳ ጉዳይ አለ። ይኸውም አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ አንድ ከሆኑ በምን ምክንያት ነው ታዲያ ኢየሱስ “ለአብ በኢየሩሳሌም የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል” ያለው? ስግደት ሁሉ የሚገባው ለአብ እንጂ ለኢየሱስ አይደለም። ለማንኛውም ይህንን ጥቅስ መንደርደሪያ በማድረግ ቀጥሎ ኢሳያስ (60) በንፅፅር ዘዴ እናያለን።

በመካና በጽዮን መካከል ያለውን አንድነትና ልዩነት የሚያሳይ ሠንጠረዥ (በትንቢተ ኢ.ሳ.የሰ 60)

ኢ.ሳ 60	መካ	ጽዮን
“በዚያን ጊዜ የባህሩ በረከት ወዳንቼ ስለሚመለስ የአሕዛብ ብልፅግና ወደ አንቺ ስለሚመጣ”	የባህሩ በረከት በዚያን ጊዜ ማለትም ይህ ትንቢት በተግባር የሚተረጎምበት ጊዜ ማለት ነው። ታዲያ በመካ ዛሬ የሀብት ክምችት ስላለ ሰው ለስራ ፍለጋ ወደዚያው ይሄዳል።	የባህሩ በረከት ወደ ጽዮን መጣ ማለት አያስደፍርም። ምክንያቱም ከጽዮን የሚገኘው የጦር መሳሪያ ብቻ ነው።
“የግመሎች ብዛት የምድቃምና የጌፌር ግመሎች ይሸፍኑሻል፤ ሁሉ ከሳባ ይመጣሉ።” ሳባ የሚገኘው በየመን ነው።	ግመሎች ለሁለት ዓላማ መካ ይሰበሰባሉ። 1ኛ/ ወርቅንና ዕጣን ወደ ተቀደሰው የአላህ ቤት ያመጣሉ። 2ኛ/ ለመስዋዕትም ይቀርባሉ። በዓረፋ- በዓል የሆኑ	ይህንን እውነታ የሚያረጋግጥልን በጽዮን ግመል አይበላም። ወርቅንና ዕጣንንም የጫኑ ግመሎች ከየመን ወደ ጽዮን አይመጡም፤ ምክንያቱም የመን የሙስሊም አገር ናትና። ከጽዮን ጋር

ኢ.ሳ 60	መካ	ጽዮን
የነብዮት አውራ በጎች ያገለግሉሻል እኔን ደስ ሊያሰኙ በመስዊድ ላይ ይወጣሉ። የክብራትም ቤት አክኩብራሉ።” 60:7	ዘፍጥረት 25:12 ይመልከቱ። ከእስማኤል ዝርያ ደግሞ አንድም መንጋ ወደ ጽዮን አይሄድም። በዓረፋ በዓልም ሆነ ሌላ ጊዜ በዚህ መካ ባለው የአላህ ቤት መሥዋዕትነት ይፈፀማል።	መንጋዎቻቸውንና በጎቻቸውን ወደ ጽዮን እንደማያመጡ ሳይታለም የተፈታ ነው። ሌላው በክርስቲያኖች ትምህርት መሰረት ኢየሱስ ለዓለም ኃጢአት ቤዛ ከሆነ በኋላ መስዋዕት ቀርቷል። ከቀረ ደግሞ ለምን “በመስዊድ ላይ ይወጣሉ” ተባለ?
“እርግቦች ወደ ቤታቸው እንደሚበሩ እነዚህ እንደ ደመና የሚበሩ እነማን ናቸው?” 60:8	ይህን ሁኔታ በየዓመቱ ወደ መካ ለሀጅና ለዑምራ ከሚሄዱት ሰዎች ጋር ስናዛምደው ቀድሞ በግልፅ የተቀመጠ መሆኑን እንረዳለን። በየዓመቱ ከሦስት ሚሊዮን ሕዝብ	የዓለም ህብረተሰብ ወደ ጽዮን ለመብረር ያለው ፈተናና ዕገዳ በጣም ከባድ ስለሆነ ከጽዮን ጋር አይመሳሰልም። ከመካና ከጽዮን ዓለምአቀፋዊ የአምልኮ ሥርዓት

ኢ.ሳ 60	መካ	ጽዮን
	በላይ ነው ወደ ሐጅ ጉዞ የሚሄደው።	የሚታየው በየትኛው ነው?
“በሮችሽም ሁል ጊዜ ይከፈታሉ። ሰዎች የአሕዛብን ብልፅግና የተማረኩትንም ነገስታቶቻቸውን ወደ አንቺ ያመጡ ዘንድ ሌሊትና ቀን አይዘጉም።” 60: 11	በመካ ያለው የአላህ ቤት በሮች ሁልጊዜ ክፍት መሆናቸው የትንቢቱን በመካ ተግባራዊ መሆን ያሳያል። ከሐጅና ከዑምራ ውጪ እንኳን እነዚህ የአላህ ቤት በሮች ክፍት እንደሚሆኑ ግልጽ ነው።	ትንቢቱ በሙሉ የሚያመለክተው በአሁኑ ጊዜ በመካ እየተፈፀመ ያለውን ሁሉ በመሆኑ ከጽዮን ጋር ከፍተኛ ልዩነት አለው።
“የናቁሽም ሁሉ ወደ እግርሽ ጫማ ይሰግዳሉ።” 60.14	በመጀመሪያ ላይ እስልምናን ለመቀበል ፈቃደኞች ያልሆኑት በስተመጨረሻ በዚህ	መጀመሪያ ጽዮንን የናቀና ዛሬ ደግሞ ወደ ጽዮን እግር ጫማ የሚሰግድ

ኢ.ሳ 60	መካ	ጽዮን
	ቤት እግር ጫማ አልሰገዱም?	የለም። አሕዛቦችና እስራኤሎች ምንጊዜም አይጣጣሙም፤ በኢየሱስ ዙሪያ በመካከላቸው ከፍተኛ ልዩነት በመኖሩ ሳቢያ።
“ከሰው ማንም እስከማያልፍብሽ ድረስ የተተውሽና የተጠላሽ ነበርሽ ነገር ግን የዘላለም ትምክሕትና የልጅ ልጅ ደስታ አደርግሻለሁ።” 60:15	ከእስልምና በፊት በመካ ማንም አያልፍም ነበር። ነገር ግን ዛሬ ታላቅ ዓለምአቀፋዊ ከተማ መሆኗን ማንም አይከድም። እጅግ በሚያስደንቅ ሁኔታ ትንቢቱ ተግባራዊ ሆኗል።	የእስራኤል ከተማ ጽዮን ግን ብዙ መንግስታት ሲፈራረቁባት የቆዩችና የፓለቲካ ማዕከል በመሆን እስራኤልን ለባርነት የዳረገች ናት እንጂ እንደ መካ የተረሳች አልነበረችም።

ኢ.ሳ 60	መካ	ጽዮን
<p>“አለቆችሽንም ሰላም የበላይ ገዢዎችሽንም ጽድቅ አደርጋለሁ ከዚያ በኋላ በምድርሽ ውስጥ ጉስቁልና ቅጥቃጤ አይሰማም ቅጥርሽን መዳን በሮችሽንም ምስጋና ብለሽ ትጠሪያለሽ።” 60:18</p>	<p>1. ዛሬ በመካ ሰላም አለ</p> <p>2. ግፍም አይሰማም</p> <p>3. ጉስቁልና ቅጥቃጤ በመካ አይሰማም</p>	<p>በጽዮን ሰላም የለም። በዓለም ላይ ግፍ የሚሰራው ከእስራኤል ነው። በጽዮን ዛሬ በየዕለቱ በዜና ማሰራጨያ የሚተላለፈው ግፍና ቅጥቃጤ ብቻ ነው።</p>
<p>“ሕዝብሽም ሁሉ ጻድቃን ይሆናሉ።” 60:21</p>	<p>ከእስልምና ትምህርት አኳያ ነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ይዘውት የመጡትን የአላህን መልዕክት ተቀብለው እየሰሩበት ያሉ የመካ ሕዝቦች በሙሉ ጻድቃን ናቸው። አል-ሐምዱሊላህ ከዚህ በላይ የተዘረዘረው</p>	<p>ነገር ግን ለክርስቲያኖች የምናቀርበው ትልቁ ጥያቄ ለመሆኑ “ሕዝብሽም ሁሉ ጻድቃን ይሆናሉ” የሚለው በክርስትና ትምህርት መሠረት እስራኤልን ይመለከታል? በፍፁም! እስራኤላውያን እኮ</p>

ኢ.ሳ 60	መካ	ጽዮን
	<p>ሃሳብ በሙሉ ዛሬ ከመካ ሁኔታ ጋር በጣም የተጣጠመ ሆኖ አግኝተነዋል። በርግጠኝነት የምናስቀምጠው ቁም ነገር ማንኛውም ክርስቲያን የአሰራሌል ሕዝቦች ጻድቃን ናቸው አይደሉም።</p>	<p>የኢየሱስን ነቢይነትም ሆነ እነርሱ እንደሚሉት ጌትነት ያልተቀበሉ በመሆናቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ መሰረት የተረገሙ ናቸው። በቁርአንም ይህንኑ ሀሳብ ይደግፋል። (አል-ማኢዳህ 5፡78)</p>

የትንቢተ ኢሳይያስ ምዕራፍ (60) በመካ ተግባራዊነት ብዙ ሰዎችን ከማስገረምም አልፎ የብዙ ሰዎችን ልብ ወደ እስልምና ሃይማኖት ስቧል። በዚህ መጽሐፍ ላይ በተጠቀሰውም ይሁን በሌላ የእስላም ማስረጃ መሠረት መጽሐፍ ቅዱስ ስለሙሐመድ (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ምን ይላል ለሚለው መሠረታዊ ጥያቄ የክርስቲያኑ መልስ “ምንም አይደለም” የሚል ይሆን ይሆናል። ይሁን እንጂ በቀረቡት መመሳሰል ወይንም መገጣጠም ላይ ምንም ዓይነት አስተያየት አይሰነዝሩም። እውነት ለጊዜው ነው የሚደበቀው እንጂ ሙሉ በሙሉ ተዳፍኖ አይሰወርም። የዛሬው ትውልድ በአንድ በኩል እጅግ በጣም ዕድለኛ ነው ለማለት ይቻላል። ምክንያቱም ሃይማኖትን በንጽጽር ለመምረጥ በዘመናችን ብዙ የተመቻቹ

ማስረጃዎች አሉ። በሌላ በኩል በተገኙት ማለትም ይፋ በወጡት ማስረጃዎች መሠረት ምርጫችንን የማናስተካከል ከሆነ ግን የሚጠብቀን ቅጣት ቀላል አይሆንም።

በመጨረሻም ይህ ትንቢት የተተነበየው ስለጽዮን ሳይሆን ስለመካ ለመሆኑ ብዙ የሚጠቀሱ ማስረጃዎች አሉ።

1ኛ/ “የክብራንም ቤት አክብራለሁ።” (ኢሳይያስ 60÷7)

2ኛ/“የእስራኤል ቅዱስ የሆንሽ ጽዮን ይሉሻል።” (ኢሳ 60÷14)

3ኛ/ “የበላይ ገዢዎችሽንም ጽድቅ አደርጋለሁ።” (ኢሳ 60÷17)

ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን ሦስቱን ነጥቦች በሙሉ ውድቅ የሚያደርጉና ጽዮንን የሚመለከቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢቶች እንደሚከተለው ለማየት እንሞክራለን።

“ፍርድን የምትጠሉ ቅን ነገርንም ሁሉ የምታጣምሙ እናንተ የያዕቆብ ቤት አለቆችና የእስራኤል ቤት ገዥዎች ሆይ፡- እባካችሁ ይህን ስሙ፡- ጽዮንን በደም ኢየሩሳሌምንም በኃጢአት ይሠራሉ። አለቆችዎ በጉቦ ይፈርዳሉ። ካህናቶችዎም በዋጋ ያስተምራሉ። ነቢያቶችዎም በገንዘብ ያሟርታሉ። ከዚህም ጋር እግዚአብሔር በመካከላችን አይደለምን? ክፉ ነገር ምንም አይመጣብንም እያሉ በእግዚአብሔር ይታመናሉ። ስለዚህ በናንተ ምክንያት ጽዮን እንደ እርሻ ትታረሳለች። ኢየሩሳሌምም የድንጋይ ክምር ትሆናለች። የቤቱም ተራራ እንደ ዱር ከፍታ ይሆናል።” (ትንቢተ ሚልኪያስ ምዕራፍ 3 ቁጥር 1፱-12)

በተቃራኒው ደግሞ በትንቢተ ኢሳይያስ 60 በተጠቀሰው መሠረት በመካ ተግባራዊ መሆኑን የሚያረጋግጡ ብዙ ጭብጦች አሉ። ይህ የአላህ ቤት በአላህ ጥበቃ ሥር መሆኑንና ታሪካዊ አመሠራረቱ እንዴት እንደሆነ በቁርአን ውስጥ እንደሚከተለው ተጠቅሷል።

“ቤቴንም ለሰዎች ለመመለሻና ጸጥተኛ ባደረግን ጊዜ (አስታውሱ)። ከኢብራሂምም መቆሚያ መስገኛን አድርጎ ወደ ኢብራሂምና ወደ ኢስማኢልም ቤቴን ለሚዘፋና ለተቀማጭዎቼም ለአጎንባሾች ሰጋጆቼም (የአላህን አንድነት) አጥፋ ሰንል ቃል ኪዳን ያዘን። ኢብራሂም ባለ ጊዜ (አስታውሱ)፦ ጌታዬ ሆይ! ይህንን ጸጥተኛ አገር አድርግ፤ ቤተሰቦቼንም ከነሱ በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመነውን ሰው ከፍሬዎች ሰጠው። (አላህም) የካደውንም ሰው (እስጠዋለሁ) ጥቂትም አጣቅመዋለሁ። ከዚያም ወደ እሳት ቅጣት አሰጠጋዋለሁ፤ ምን ትከፋም መመለሻ (አለ)። ኢብራሂምና ኢስማኢልም፦ ጌታችን ሆይ! ከኛ ተቀበል አንተ ሰሚውና ዐዋቂው አንተ ነህና የሚሉ ሲኾኑ ከቤቱ መሠረቶቹን ከፍ ባደረጉ ጊዜ (አስታውሱ)።” (አል-በቀራህ:125-127)

“ካዕባን የተከበረውን ቤት ክልክል የሆነውንም ወር መስዋዕቱንና ባለ ምልክቶቹንም መንጋዎች አላህ ለሰዎች መቋቋሚያ አደረገ፤ ይኸ አላህ በሰማያት ያለውን ሁሉ በምድርም ያለውን ሁሉ የሚያውቅ መኾኑን፤ አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ መኾኑን እንድታውቁ ነው።” (አል-ማኢዳህ 5:97)

“በዝሆኑ ባለቤቶች ጌታህ እንዴት እንደሠራ አላውቅህምን? ተንኮላቸውን በጥፋት ዉስጥ (ከንቱ) አላደረገምን? (አድርጓል)።

በነሱም ላይ መንገቶች የሾኑን ወጮች ላከ። ከተጠበሰ ጭቃ በሽነ ደንጊያ የምትወረውርባቸው የሾኑንን (አዕዋፍ)። ቅጠሉ እንደ ተበላ አዝመራም አደራጋቸው።” (አል-ፊል 105፥1-5)

መካ (ከዕባ) እንደ ጽዮን እንዳልታረሰች የሚያረጋግጡና አላህ (ሱ.ወ) የሚመጣባትን ጠላት ሁሉ እንደ መለሰ ከሌላ የታሪክ ማስረጃ እንደሚከተለው እንጠቅሳለን።

“መሐመድ በተወለደበት ዘመን የመን የኢትዮጵያ ግዛት ነበረችና አገረ ገዢው አብረሃ ክርስትናን ለማድረስ ወደ መካ ዘመተ። ሰራዊቱን የሚቋቋም ሀይል ስላልነበራቸው ነዋሪዎቹ ሸሹ።ግን ተአምር ተሰራ፤ የወጮች መንጋ በሰራዊቱ ላይ የድንጋይ ናዳ አዘነበባቸውና መለሳቸው።” (የኃይማኖት ልዩነት፣ ገጽ 122፣ ታፈሰ ሙሉነህ)

ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት ጥቅሶች በመካ ላይ ተግባራዊ ቢሆኑም ቅሉ ክርስቲያኖቹ ለመቀበል ፈቃደኞች አይሆኑም። በመጽሐፉ ዉስጥ በግልጽ በስም የተጠቀሰው ”ጽዮን” እንጂ ”መካ” አይደለም በማለት ይከራከራሉ።

“የክብራንም ቤት አከብራለሁ።” የሚለው ሃሳብ በትክክል በተግባር የታየው በመካ ነው። ከዕባው ተከብሮ ይገኛል። ከዕባን ለማፍረስ የተደረጉት ጠንካራ ሙከራዎች ሁሉ ከሸፈዋል። እኛ ሙስሊሞቹም ሆንን ክርስቲያኖቹ በውዴታም ሆነ በግዴታ መቀበል ያለብን ሀቅ የነቢዩ ኢብራሂም (ዓለይሂ ሰላም) ዘመን ጀምሮ የተገነባው ይህ የአላህ ቤት ከትውልድ ወደ ትውልድ አልፎ መጥቶ ዛሬ የዓለም ሕብረተሰብ በሙሉ (አሕዛብ) በእግሩ ጫማ ሥር እየወደቀ ይገኛል። አላህ ጠብቆታል ማለት ነው። ነገር ግን ጽዮን

ከተፈጠረችበት ጊዜ ጀምሮ እስካሁንበት ክፍለ ዘመን ድረስ ሰላም የላትም።

“በቲቶ የተፈጸመው የኢየሩሳሌም ውድመት አይሁዶችን በስፋትና በርቀት ቢበትናቸውም ይህ የጥፋቱ ፍጻሜ አልነበረም። ከ65 ዓመታት በኋላ በ136 ዓ.ም ከዚያ የጥፋት ማዕበል በበቂ ሁኔታ አገግመው በሮማው አገዛዝ ላይ ዓመፅ ለማኑሳሳት ችለዋል። አሁንም እነርሱን የመበተኑን ሥራ ሃድራያን አከናወነው። ለሦስት ዓመታት ተኩል በቆየው በዚህ ጦርነት ፍልስጤምን አወደሙ። 580,000 ሰዎችን አጠፉ። ጽዮንንም አረሰት። በዚህም ከ885 ዓመታት በፊት የተነገረው የሚክይስ 3፡12 ትንቢት ተፈጸመ።” (ለሙስሊሞች ጥያቄዎች የክርስቲያኖች መልሶች፣ በጌርሃርድ ኔልስ፣ 1890 የተወሰደ።)

ሁሉም ሰው ማመን የሚገባው መካ የታረሰችበት ጊዜ በታሪክ ውስጥ አልታየም። ስለዚህ የተከበረው የአላህ ቤት መካ መሆኑን አምነን መቀበል አለብን።

ማጠቃለያ

የሰው ዘር በሙሉ የአላህን አንድነት አምኖ መቀበልና በተግባር መተርጎም ግዴታው ነው። ይህንን የአላህን አንድነት ሲመሰክርም አንድ በቅዱሳን መጽሐፍት ውስጥ በግልጽ እንደተቀመጠ መደመርና መቀነስ ሳያስፈልገው ፈጣሪው ራሱን በገለጸበት መልኩ መሆን አለበት። በዚህ ፅሁፍ ውስጥ የተዘረዘሩትን ጉዳዮች በሙሉ በፈጣሪ ዙሪያ ያሉትን የክርስትናና የእስልምና ሃይማኖቶችን ልዩነቶች በመተንተን በቀላሉ የሰውን ጭንቅላት አጠራጣሪ ከሆኑት ከፈጣሪ ጋር ከሚመለከት አማልክቶች ነፃ ለማወጣት ታቅዶ ነው። የኛ ድርሻ አላህ (ሱ.ወ) ያሳወቀንን ነገር ላላወቁት ማሳወቅ ሆኖ የመጨረሻ ውሳኔው ግን ያለው በራሱ በፈጣሪያችን እጅ በመሆኑ እሱ ራሱ ወደ ቀጥተኛ መንገድ ይምራን ብለን መለመን አለብን።

በእስልምናና በክርስትና ሀይማኖቶች መካከል ያለውን ልዩነት ጠንቅቆ መገንዘብና መንፈሳዊ ትስስራቸውንም በውል ማጤን ተስፋ ሊሰጥ ይችላል። የአንድ ወገን አስተምህሮት ብቻ ሳናስተጋባ የያንዳንዱን እምነት ታሪካዊ አመጣጥና ተግባራዊነት እንዲሁም ተጨባጭነት ከግንዛቤ ውስጥ በማስገባት የመለኮታዊ መጽሐፍት ተዓማኒነት መሰረት በማድረግ ብርቅዬ ሕይወታችንን አይቀራ ከሆነዉ የጀህነም እሳት መጠበቅ የያንዳንዱ ሰው ኃላፊነትና ግዴታ ነው። አንዴ ገብተንበታልና በያዘነው እንግፋ፣ ያባት እናታችን ሀይማኖት አንለቅም፣ እና በወጣ ያውጣ ማለት ግን ከፍተኛ ኪሳራ የሚያስከትል ስለሆነ ከወዲሁ ብርቱ ጥንቃቄ መውሰድ ያሻል። በወጣ ያውጣ ማለት ወደ ጀህነም እሳት እንጂ የትም አያወጣም።

በሞት ከመያዛችን በፊት ምርጫችንን የማስተካከሉ እድል እያለን ተስፋ በቆረጠ አነጋገር ከእንግዲህ ምንም ምርጫ የለም ማለት ትርፉ ምንድነው? ለእውቀት ተመቻችቶ የተፈጠረውን አእምሮአችንን ሳንጠቀምበት ጊዜው ካለፈ የመጨረሻ ውጤት እጅግ በጣም የከፋ በመሆኑ ክርስቲያን ወገኖቻችን እናንተ ከምትነግሩን ይልቅ እኛው እንገራችሁና ከግራም ከቀኝም የተገኘውን ማንኛውንም ማስረጃ በሚዛን ላይ በማስቀመጥ የምርምር አድማሳችሁን በማስፋት ወደ ቀጥተኛው ሀይማኖት ተመለሱ እንላለን። የዚህ ፅሁፍ አዘጋጅም መንፈሳዊ ጭንቀቱ የሰው ልጅ እውነታዎችን አመዛዝኖ በመገንዘብ ቀጥተኛውን መንገድ ለምን እንደማይቀበል ነው? ስለሆነም የሰው ልጅ በተለይም የክርስቲያኑ ወገን እስካሁን በቁርአን ላይ ያለው አመለካከት ደካማ በመሆኑ የአስተሳሰብ ለውጥ ማድረግ በጣም አስፈላጊ ነው። ይህም የአስተሳሰብ ለውጥ ሊገኝ የሚችለው የቁርአንን ምንነት በማጤን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ያለውን አንድነትና ልዩነት ምን እንደሆነ ጠንቅቆ በመረዳት በልዩነቱ ላይ የመጨረሻ ጥናትና ምርምር በማካሄድ ወደ እውነተኛው መንገድ መመለሱ ይመረጣል። ከዚህ ቀጥሎ ወሳኝ የሆኑ የቁርአን አንቀጾችን እንመለከታለን፡-

1ኛ «እነዚያ አላህ የሦስት ሦስተኛ ነው ያሉ በርግጥ ካዱ። ከአምላክ አንድ አምላክ እንጂ ሌላ የለም። ከሚሉትም ባይከለከሉ ከእነሱ እነዚያ የካዱትን አሳማሚ ቅጣት በርግጥ ይነካቸዋል።»
(አል-ማኢዳህ 5÷73)

2ኛ «በአንተም ላይ መጽሐፉን አላወረድንም ያንን በሱ የተለያዩበትን ለነርሱ ልታብራራላቸውና ለሚያምኑትም ሕዝቦች

መሪና እዝነት ሊሆን እንጂ።» (አጉ ነሐል 16፥64)

3ኛ «ከእስልምና ሌላ ህይማኖትን የሚፈልግ ሰው ፈፅሞ ከሱ ተቀባይ የለውም እሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከከሳሪዎቹ ነው።» (አለ ዲሞራን 3፥85)

4ኛ «እርሱ ያ ኢጋሪዎች ቢጠሉም መልእክተኛውን (መከራማኝ) በቅን መንገድና በእውነተኛ ህይማኖት ላይ ከህይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ያደርገው ዘንድ የላከው ነው።» (አት ተውባህ 9፥33)

5ኛ «ሰዎችም ጋኔኖችም የዚህን ቁርአን ብጤ በማምጣት ላይ ቢሰበሰቡ ከፊላቸው ለከፊሉ ረዳት ቢሆኑም እንኳ ብጤውን አያመጡም በላቸው።» (አል-ኢሰራእ 17፥88)

6ኛ «በል እርሱ አላህ አንድ ነው። አላህ የሁሉ መጠጊያ ነው። አልወለደም፤ አልተወለደምም። ለርሱም አንድም ብጤ የለውም።» (አል-ኢ ቫላስ 112፥1-4)

7ኛ «በሥራዎች በጣም ከሳሪዎቹን እንንገራችሁ? በላቸው። እነዚያ እነሱ ሥራን የሚያሳምሩ የሚመስላቸው ሲሆኑ በቅርብ ቀረቀረው ሂደት ሥራቸው የጠፋባቸው ናቸው።» (አል-ከህፍ 18፥103-104)

8ኛ «እነዚያ ያመኑና መልካም ሥራዎችን የሠሩ የፍርድውስ ገነቶች ለነሱ መሰፈሪያ ናቸው በርሷ ውስጥ ዘወታሪዎች ከርሷ መዛወርን የማይፈልጉ ሲሆኑ፤ (መሰፈሪያቸው ነው)።» (አል-ከህፍ 18፥107-108)

ስለዚህ በገራገሪነትና በይመስላል ከማመን ይልቅ

የምንከተለውን እምነት በመመዘንና መለኮታዊ መጽሐፍትን በማገናዘብ ይህን እድል ለመጠቀም የበሰለ ጥናትና ምርምር በማድረግ በማስረጃ የተደገፈ መንገድ ለመምረጥ ዳግም መመራመር ያስፈልጋል። መመራመር ሲባል እውነትን ከውሸት ለመለየትና ቀጥተኛውን መንገድ ለመምረጥ የሁሉንም የኃይማኖት መመሪያዎችን ጠንቅቆ ማወቁ ወሳኝነት አለው።

ትኩረታችንን በቁርአን ላይ ብናደርግና ቁርአን የሚተነትነውን ማንኛውንም ገለጻ በውል ብንገነዘብ ወደ እውነቱ ለመምጣት ምንም ዓይነት እንቅፋት አይኖርም። ምክንያቱም ለማንኛውም ጥያቄ መልሱ በቁርአን ውስጥ ይገኛል። ምክር ይሰጣል። ለምሳሌ የሚከተለውን የቁርአን አንቀጽ እንመልከት፡- “በልም እውነት መጣ፤ ውሸትም ተወገደ፤ እነሆ ውሸት ተወጋጅ ነውና።” (አል-ኢስራኦ 17:81) ይህንን እውነት ለመቀበል ዝግጁ መሆን አስፈላጊ ነው።

ለመሆኑ የሰውን አእምሮ የሚያጠራጥሩ መሰረታዊ ጉዳዮች በዚህ ፅሁፍ ወይም በሌላ ማስረጃ ግልፅና ይፋ ከሆኑ በኋላ እንዲሁም ደግሞ ቁርአናዊ ትንቢቶች በዛሬ ጊዜ ተግባራዊነታቸው የተረጋገጠ ከሆነ እስልምናን ከመቀበል የሚያግደን ነገር ምንድነው? ለምሳሌ፡-

- 1- የኢየሱስ ጌትነት ከዘመናት በኋላ በኒቂያ ጉባኤ ከተደነገገ ፤
- 2- የመንፈስ ቅዱስ አምላክነት በቁንስጥንጢንያ ጉባኤ ከታወጀ፤
- 3- የኢየሱስ እስራኤላዊ ነብይነት በቅዱስ ቁርአን፣ በመጽሐፍ ቅዱስና በዓለም ታሪክ ከተረጋገጠ፤

4- የአዲስ ኪዳንን መግሕፍት ኢየሱስ ካልገፈ፣ ፀሐፊዎቹ ኢየሱስን ያላዩና የማያወቁ ከሆኑ፣ የተፃፉትም ደግሞ ከኢየሱስ እርገት በኋላ ከአንድ ምዕተ ዓመት በኋላ መሆኑ ከተረጋገጠ፤

5- የክርስትና ትምህርት የመጨረሻው ግብ ደግሞ ለ144 ሺህ እስራኤላውያን ብቻ (የሐንስ ራዕይ ምዕራፍ 7ና9 ይመልከቱ) ከሆነ እስራኤላውያን ግን ክርስቲያኖች እንደሚያምኑት የኢየሱስን ጌትነት ይቅርና ነቢይነቱንና ተዓምራዊ አፈጣጠሩን የማይቀበሉ ከሆነ (በተቃራኒ ደግሞ ሰማይ ቢከነዳና የምድርም ገጽ ቢመረመር በትንቢተ ኤርሚያስ ውስጥ እንደ ተጠቀሰው) የእስራኤልን ዘር ለዘለዓለም እግዚአብሔር የሚጥል ከሆነ፤

6- ሥላሴ የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንድም ቦታ የማይገኝ ከመሆኑም በላይ ከተመሠረተበት ጊዜ አንስቶ በክርስትያኖቹ መሀል ጥልና ጭቅጭቅ፣ ብሎም ልዩነትና የህይወት መስዋዕትነት ያስከተለ ከሆነ፤

7- የቁርአን ተዓምረኝነት በዓለም ላይ ባሉት ታዋቂ ሳይንቲስቶችና የታሪክ ጸሐፊት ከተመሰከረ፤

8- በ1435 ዓመታት ዕድሜ ውስጥ አንድም ፍጡር አንዲት የቁርአን አንቀጽ ለመፍጠር አለመቻሉ ብቻ ሳይሆን ለዘለዓለምም ቢሆን መፍጠር እንደማይችል ከተደነገገ፤

9- የነቢዩ ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) የመጨረሻ ነቢይነት አሁን ባለው መፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ በማያሻማ መልኩ በግልፅ ከተቀመጠና በባርናባስ ወንጌል ውስጥ በስም ተጠቅሶ ከተገኘ፤

10- በክርስትና ላይ የተደነገጉት ቁርአናዊ ትንቢቶች በሙሉ

ተግባራዊ መሆናቸው ከተረጋገጠ፤ ባለን አጋጣሚ ተጠቅመን ለነፍሳችን ከእሳት መጠበቅ ተግተን በመሥራት እውነቱን ከውሸት መለየት እንችል ዘንድ ባለንበት ቦታ ቆም ብለን የኃይማኖት ምርጫችንን ማስተካከል የጥበብ ሁሉ ጥበብ ነው። ይህንን ሳናደርግ ቀርተን በጥላቻና በትዕቢት መንፈስ ተሞልተን ሞት ከወሰደን መቋቋም የማንችለው ፈተና ስለሚጠብቀን በሰማያት ውስጥ አንድ ፈጣሪ መኖሩ የማይካድ ሐቅ ነውና እርሱን ብቻ መገዛት የምንችልበትን ቀጥተኛ ኃይማኖት የመምረጥ ግዴታ አለብን። ከአላህ ሌላ አምልኮት የሚገባው ሌላ አምላክ የለም። ይህ ነው የእስልምና እምነት ፅንሰ ሐሳብ። ሙሐመድ (ሰላላሁ ዓለይሂ ወሰለም) የአላህ መልእክተኛና ባሪያው ናቸው።

የዚህ መጽሐፍ የመጨረሻ ማሳሰቢያ ወይንም ምክር በሚከተሉት የቁርአን አንቀጾች ይጠቃለላል።

ሀ/ «የመፅሐፍ ሰዎች ሆይ! እውነትን በውሸት ለምን ትቀላቅላላችሁ? እውነትንስ እናንተ የምታውቁ ስትሆኑ ለምን ትደብቃላችሁ?» (አለ ዒምራን 3፡71)

ለ/ «የመፅሐፍ ባለቤቶች ሆይ! ከመፅሐፍ ትሸሽጉት ከነበራችሁት ነገር ብዙውን ለናንተ የሚገልፅ ከብዙውም የሚተው ሲሆን መልዕክተኛችን (ሙሐመድ) በርግጥ መጣላችሁ። ከአላህ ዘንድ ብርሃንና ገላጭ መጽሐፍ በርግጥ መጣላችሁ።» (አል-ማኢዳህ 5፡15)

ሐ/ «አላህ ውዴታውን የተከተሉትን ሰዎች የሰላምን መንገዶች በርሱ ይመራቸዋል። በፈቃዱም ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣቸዋል። ወደ ቀጥተኛውም መንገድ ይመራቸዋል።» (አል-

ማሊዳህ 5፡16)

“ምስጋና ለአላህ ይገባው፤ የዓለማት ጌታ ለሆነው፤ እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ፤ የፍርድ ቀን ባለቤት ለሆነው። አንተን ብቻ እንገዛለን፤ አንተንም ብቻ እርዳታን እንለምናለን። ቀጥተኛውን መንገድ ምራን። የነዚያን በነሱ ላይ በጎ የዋልከላቸውን በነሱ ላይ ያልተቆጣሀባቸውንና ያልተሳሳቱትንም ሰዎች መንገድ (ምራን በሉ)፡” (አል-ፋቲሐ 1፡1-7)

ማውጫ

የአሳታሚው ማስታወሻ4

መቅደም5

መግቢያ8

ኃይማኖትን በንጽጽር12

ኢየሱስ ክርስቶስ /ወ.ሰ/ ነቢይና መልዕክተኛ ስለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃዎች 19

ስለ ኢየሱስ እስራኤላዊ ነቢይነት መፅሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?..... 24

ለምን እስራኤላዊ ነቢይ?.....25

ቅዱስ ቁርኣን ስለኢየሱስ (ዓለይሂ ሰላም) እስራኤላዊ ነቢይነት ምን ይላል?30

እውን ኢየሱስ የሥላሴ አካል መሆኑን አስተምሯልን?.....31

ከሥላሴ አስተምህሮት መደንገግ በፊት ምን ነበር? 40

በኢየሱስ ስቅለት ዙሪያ ያለው ምስጢር 45

የአዲስ ኪዳን መጽሐፍት በኢየሱስ አልተፃፉም!.....53

የክርስትና ሐይማኖቶች ክፍፍል ቁርኣናዊ ትንቢት ነው. 56

መጽሐፍ ቅዱስ ስለሙሐመድ /ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም/
ነቢይነት ምን ይላል? 66

ወደ መካ የሐጅ ጉዞ ማድረግ ማስረጃ በመጽሐፍ ቅዱስ 95
ማጠቃለያ 112